

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

Aralık / December 2012 Sayı / Issue 9

APİM PP NO: 120

32 Sayfa/ Page 10 TL

Putin'e Türkiye'den Üst Düzey Güvenlik Önlemleri...

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'i taşıyan uçak, öğle saatlerinde Atatürk Havalimanı'na indi. Bu çerçevede Devlet Konukevi ve çevresinde, sabah saatlerinden itibaren güvenlik önlemleri üst düzeye çıkarıldı. Putin'in güvenlik gerekçesiyle hangi güzergahı kullanacağı son dakikaya kadar açıklanmadı. Muhtemel güzergahlarda alınan önlemler ise dikkat çekti.

High Level Safety Precautions for Putin in Turkey...

The plane carrying Russian President Vladimir Putin, landed Ataturk Airport at noon. In this context, the highest level of security precautions was taken in and around State Guest House from the morning hours. Which route would Putin use was not announced until the last minute, for security reasons. The measures taken in the possible routes were spectacular.

[Sayfa 4/ Page 5](#)

Bölgede, kalıcı barışın tesis edilmesi şart...

Şimdi sıra, Başkenti Doğu Kudüs Olan Filistin Devletinde...

Filistin, Birleşmiş Milletler'de (BM) üye olmayan gözlemci devlet statüsü kazandı. Oylamada 138 ülke evet, 9 ülke hayır oyu kullanırken 41 ülke çekimser kaldı...

It is essential to establish permanent peace in the region ...

Now it is time for the State of Palestine, the capital city of which is Eastern Jerusalem (Al-Quds)...

Palestine won the status of "non member of observer state" in the UN. 138 countries voted for Palestine while 9 countries voted against and 41 countries abstained...

[Sayfa 2/ Page 3](#)

“Beyaz Kurdele”ye ilk imzayı Necati Şaşmaz (Polat Alemdar) Attı...

Kadına Yönelik Şiddete Sıfır Toleransı amaçlayan kampanyanın ilki geçtiğimiz yıl, “Biz de Varız” adıyla imzaya açılmış ve ilk imzayı o zaman Başbakan Recep Tayyip Erdoğan atmıştı... Kampanya, toplumu derinden yaralayan, aile birliğini zedeleyen, önemli bir halk sağlığı sorunu olan kadına yönelik şiddete hep birlikte “Dur” demeyi ve bu konuda tüm toplumu bilinçlendirmeyi hedefliyor.

Necati Şaşmaz (Polat Alemdar) put the first sign in “The White Ribbon”

The first of the campaign aimed at Zero Tolerance of Violence against Women opened for the signature in the name of “We’re also Here” last year and Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan had taken the first signature at that time... The campaign aims to say “Stop” all together to violence against women which is a major public health problem, deeply wounded the society, undermining the unity of the family and to raise the awareness of the whole society in this regard.

[Sayfa 28/ Page 29](#)

Sağlık Eski Bakanı Halil ŞİVGİN:

“Başkanlık sistemi bize özgü olmalıdır...”

Halil ŞİVGİN Former Minister of Health
“Presidential System
should be peculiar to
our conditions”...

[Sayfa 6/ Page 7](#)[Sayfa 22 / Page 22](#)

Başbakan Yardımcısı, Bekir BOZDAĞ :

Üniter yapıyı bozmadan, BAŞKANLIK SİSTEMİNE geçmeyi düşünüyoruz...

Deputy Prime Minister Bekir Bozdağ:

We are considering to switch in to a PRESIDENTIAL SYSTEM without destructing the unitary structure

Turizmde “Küresel Düşün, Yerel Hareket Et”...

“Think globally, act locally.”

Doç. Dr. Muharrem TUNA

[Sayfa 26 / Page 27](#)

Başkanım! Başkansın! Başkan!

I am President! You are President! President!

Doç. Dr. Bülent ARI

[Sayfa 12 / Page 13](#)

İsrail'in Gazze Saldırısı ve Muhtemel Sonuçları...

Israel's Attack on Gaza and
the Potential Consequences

Prof. Dr. Yasin AKTAY

[Sayfa 8 / Page 9](#)

Üst Düzey Bir Yaşam İçin...

For a Top Level of Life...

Dr. Teyfur ERDOĞDU

[Sayfa 24 / Page 25](#)

Öncelikli Sorun..

The primary problem is ..

Ramazan TOPRAK

[Sayfa 10 / Page 10](#)

Kürtlerin gerçek temsilcisi, Kürt Halkının kendisidir...

The real representative of the
Kurds, Kurdish people itself ...

İdris ORTAKAYA

[Sayfa 23 / Page 23](#)

Bölgede, kalıcı barışın tesis edilmesi şart...

Şimdi sıra, Başkenti Doğu Kudüs Olan Filistin Devletinde...

İstanbul (Sivil İnisiyatif) - Arap Birliği Genel Sekreteri Nebil El Arabi ile Suudi Arabistan, Katar, Mısır, Yemen, Moritanya, Libya gibi ülkelerin dışişleri bakanlarının katılımıyla Türk Arap Birliği 5. Dışişleri Bakanları Toplantısı İstanbul'da yapıldı.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, toplantıyı açış konuşmasında bölgede kalıcı barışın tesis edilmesinin şart olduğunu ileri sürerek "Bunun ön şartı, Filistinli kardeşlerimizin yıllardır özlemini çektikleri haklarına kavuşmaları ve bağımsız Filistin Devleti'nin kurulmasıdır" dedi.

Bakan Davutoğlu, uluslararası toplumun konuyu çok yakından takip ettiğine dikkat çekerek "bölgede barış, güvenlik ve istikrarını tehlikeye sokacak

olmak istemiyoruz" dedi.

29 Kasım 1947'deki BM kararı ile toprakları parçalanmış Filistin'in tam 65 yıl sonra 29 Kasım 2012'de "gözlemci ülke statüsüne yükselmesinin" önemli olduğunu vurgulayan Başbakan Erdoğan, şunları söyledi:

"29 Kasım 1947'de BM Genel Kurulu'nda Filistin topraklarını parçalayan bir plan kabul edildi. 29 Kasım günü Filistin için bölünmüşlüğü acı bir hatırasıydı. Her ne kadar BM Filistin topraklarının yüzde 43'ünü Araplara verse de İsrail 1948 sonrasında kalan toprakları işgal etmeye başladı. Her yıl 29 Kasım Uluslararası Filistinlilerle Dayanışma Günü olması kabul edildi. 29 Kasım 2012'de BM Genel Kurulu'nda Filistin'in gözlemci ülke statüsü olması

isterim, "Ve ant içerim ki, bir mendil işleyeceğim yarına kadar, gözlerine sunduğum şiirlerle süslü ve bir tümceyle, baldan ve öpücüklerden tatlı: "Bir Filistin vardı, bir Filistin gene var!"

"Filistin'de asla bir nifak görmek istemiyoruz. Kardeşlerin çatışmasına şahit olmak istemiyoruz" diye konuşan Başbakan Erdoğan, sözlerini şöyle sürdürdü:

"Onların gözlemci statüye ulaşmasına dünya seviniyorsa oradakilerin de aralarındaki kardeşliği güçlendirmeleri gerekiyor. İnşallah Filistin'de birliğin olması gerçekleşecek.

Bize diyorlar ya, "Sizin Gazze'de ne işiniz var?", "Suriye ile niye ilgileniyorsunuz?" diyenlere birkaç isim aktaracağım. Er Abdulkadir, Çanakkale'de şehit düştü. Suriye'nin Şam'ından. 77. alaydan Er Hüseyin, Çanakkale'de şehit oldu. Halep'ten... 57. alaydan Er Mah-

mut... Çanakkale'de şehit oldu. Osmanlı Devleti Kudüs vilayetinden. 56. alaydan er Hasan şehit oldu. Kudüs vilayeti Gazze cephesinden. Ali oğlu Hasan, Çanakkale'de şehit oldu. Nereli biliyor musunuz? Gazze'den... Niye Gazze ile bu kadar ilgileniyoruz, anlıyor musunuz? Bu çocuklar bizim ordumuzda savaştılar. Bizim bayrağımızda savaştılar. Gazzeli, Bosnalı, Suriyeli çocuklar bizim topraklarımızda şehit düştü."

Filistinlilere "kardeşimiz diye seslenen" Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, sözlerini şöyle tamamladı:

"Filistinli kardeşlerime sesleniyorum. Sizin dedeleriniz bizim topraklarımızda şehit düştü. Sizin dedeleriniz bizim dedelerimizle kardeşse. Siz de bizim kardeşimizsiniz. Tüm şehitlerimizin ruhu şad olsun. Filistin'in varlık mücadelesini kalpten destekliyoruz"

girişimlere izin verilmemelidir. Barış sürecini tahrip eden politikalara, güçlü tepkiler verilmesinin zamanı gelmiştir" diye konuştu.

Bölge ülkeleri ve Filistin yönetiminin bundan sonraki ilk adımının "müzakere masasına oturmak olduğunu" vurgulayan Dışişleri Bakanı Davutoğlu İstanbul'daki toplantının önemli bir buluşma olarak öne çıktığını da sözleriyle ekledi.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan :

Mebruk Filistin...

Şimdi sıra, Başkenti Doğu Kudüs Olan Filistin Devletinde...

Filistin, Birleşmiş Milletler'de (BM) üye olmayan gözlemci devlet statüsü kazandı. Oylamada 138 ülke evet, 9 ülke hayır oyu kullanırken 41 ülke çekimser kaldı...

Ankara (Sivil İnisiyatif) – Filistin'in BM'nde oylaması sonucu bir değerlendirmede bulunan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan "Filistin'de asla nifak görmek, kardeşlerin çatışmasına şahit

oylandı ve Filistin gözlemci devlet oldu. Bu kararın ardından Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas'ı aradım ve kendisini tebrik ettim. Abbas'ı Türkiye'nin BM daimi temsilciliğine davet ettik. AK Parti Genel Merkezi'nden Filistinli kardeşlerimi kutluyorum. Filistinli şair Mahmud Derviş'in şiirini okumak

It is essential to establish permanent peace in the region ...

Now it is time for the State of Palestine, the capital city of which is Eastern Jerusalem (Al-Quds)...

Istanbul (Non Governmental Initiative) – The 5th Foreign Ministers Meeting of the Turkish-Arab Cooperation Forum was held in Istanbul with the participation of Secretary General of the Arab League Nabil Al Arabi, and Foreign Ministers of Saudi Arabia, Qatar, Yemen, Mauritania and Libya.

Turkish Foreign Minister Ahmet Davutoğlu, in his inaugural speech said it is essential to establish permanent peace in the region and added; “The prerequisite for this the establishment of a free Palestinian state for which our Palestinian brothers are longing for years”.

Minister mentioned that the international community is following the issue very closely and said; “initiatives that will risk the peace, security and stability in the region should not be allowed. It is time to react strongly against policies, which destroy the peace process”.

FM Davutoğlu underlined that the next step for the countries in the region and Palestine would be to “sit on the negotiation table” and added that the meeting in İstanbul emerged as a very important gathering.

Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan :

Mabrouk (Congratulations) Palestine...

Now it is time for the State of Palestine, the capital city of which is Eastern Jerusalem (Al-Quds)...

Palestine won the status of “non member of observer state” in the UN. 138 countries voted for Palestine while 9 countries voted against and 41 countries abstained...

Ankara (Non Governmental Initiative) – PM Erdoğan in his speech after the voting in the uN for Palestine said; “We do not wish to see separation or fight between the brothers in Palestine”.

PM Erdoğan said it is important that Palestine has won the status of “non member observer state” in 29 November 2012, exactly 65 years after the UN resolution in 29 November 1947, by which the state of Israel was established on the lands of Palestine, and added:

“In 29 November 1947 a plan was accepted in UN General Assembly after which Palestine was divided. 29th November was a day symbolizing separation for Palestine. Although UN

had left 43 percent of the Palestinian lands to the Arabs, Israel occupied the remaining areas later after 1948. Later the 29th November became the Day of Solidarity with Palestinians. And now in 29 November 2012, Palestine became a “non member observer state” in the UN. After the voting ended, I called Palestine President Mahmoud Abbas and congratulated him, and we invited him to the Turkish Representative’s Office to the UN. I would like to congratulate my Palestinian brothers here from the headquarters of the AK Party. I would like remind you the words of the renowned Palestinian poet Mahmoud Darwish; “I swear from my eyelashes, I shall weave you a kerchief with words sweeter than honey and kisses, and kisses you were, and so you will remain: There was once Palestine, there is Palestine again!”.

PM Erdoğan said “We do not wish to see separation or fight between the brothers in Palestine” and added:

“If the world is happy about Palestine’s new status, then Palestinians need to strengthen their brotherhood. Inshaallah (Hopefully) the unity in Palestine will be achieved.

You know what they tell us here; “What do you have to do in Gaza?”, “Why are you interested so much in Syria?” I have few words to tell them. Private Abdulkadir was martyred in Çanakkale. He is from Damascus of Syria. Private Hussein of 77th Regiment was martyred in Çanakkale. He is from Aleppo. Private Mahmud of the 57th Regiment was martyred in Çanakkale. He is from the province of Al Quds (Jerusalem). Private Hasan of

the 56th Regiment; another martyr in Çanakkale, and he is from Gaza. Do you now understand why are we so much interested in Gaza? These boys fought in our army under our flag. These boys from Gaza, Bosnia, Syria they all were martyred in our lands”.

PM Erdoğan ended his speech in which he addressed Palestinians as “our brothers”:

“I wish to address my Palestinian brothers. Your grandfathers were martyred on our lands. If your grandfathers and ours were brothers, then you are our brothers. May all our martyrs rest in peace. We sincerely support the cause of existence of Palestine”.

Putin'e Türkiye'den Üst Düzey Güvenlik Önlemleri...

Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin'i taşıyan uçak, öğle saatlerinde Atatürk Havalimanı'na indi. Bu çerçevede Devlet Konukevi ve çevresinde, sabah saatlerinden itibaren güvenlik önlemleri üst düzeye çıkarıldı. Putin'in güvenlik gerekçesiyle hangi güzergahı kullanacağı son dakikaya kadar açıklanmadı. Muhtemel güzergahlarda alınan önlemler ise dikkat çekti.

Erdoğan ve Putin'den Ortak Basın Toplantısı

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Dolmabahçe'deki Başbakanlık Ofisi'nde Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ve heyetiyle görüştü.

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik, Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile Putin'in Dış Politika Danışmanı Yuri Uşakov'un da hazır bulunduğu görüşme, basına kapalı 2,5 saat sürdü.

Toplantı sonrası iki ülkenin yetkili bakanları tarafından Erdoğan ve Putin'in huzurunda arasında imza töreni yapıldı.

İmzalar, dışişleri, ekonomi turizm alanlarında işbirliği konularında oldu.

Erdoğan'ın Konuşmasından Satır Başları...

- Rusya ile işbirliği zirvesinin 2.sini 2010'da yapmıştık. Bugün de 3.'sünü yapıyoruz.

-Konseyin bugünkü gündeminde enerji ve kültürel alandaki ikili ilişkilerimizi ele aldı. Ticari ve siyasi ilişkilerimizi büyük bir gelişme gösteriyor.

-Göreve geldiğimizden bu yana ilişkilerimiz 7 kat arttı.

-30 milyar dolar olan ticaret hacmimiz

-İki ülke arasında kültürel işbirliğimiz de ilerliyor. Karşılıklı olarak şehitliklerimizi karşılıklı açacağız.

-Rusya'nın BM'de Filistin'e verdiği desteğe teşekkür ediyorum.

-Rusya ile en büyük temennimiz Suriye'de akan kanın durmasıdır.

Dışişleri bakanlarımız daha yoğun bir çalışma içinde bu sorunun çözümü için çalışacak.

“DIŞ POLİTİKA PRENSİBİMİZ ÖR-TÜŞÜYOR”

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin ile düzenlediği ortak basın toplantısında, ”Dış politika prensibimizin dostumuz Rusya'nın tutumuyla ilkesel temelde örtüştüğünü görmek elbette ki memnuniyet vericidir. En büyük temennimiz; Suriye'de sürmekte olan çatışmaların ve akan kanın bir an önce durmasıdır” ”Aramızdaki bu samimi diyalog, Türkiye-Rusya ilişkilerinin son dönemine damgasını vuran stratejik perspektifin doğal bir neticesidir. Bu perspektifin önemli bir boyutu, bölgesel sahiplenme anlayışımızdır” dedi.

Putin'in Konuşmasından Satır Başları...

-Sayın Başbakanın dediği gibi önümüzde yılda ticaret hacmimizi 100 milyar dolara çıkarmayı planlıyoruz.

Ticari ve kültürel ilişkileri daha da iyileştirme yolunda adımlar attık.

-Biz her zaman partnerimiz Türkiye'ye destek veriyoruz.

-En yakın zamanda nükleer santral projemizi de hayata geçirmek istiyoruz.

-Biz tümüyle bu projeyi finanse edeceğiz.

Suriye Ve Filistin Meselesi

-Ulusal ve bölgesel konuları da ele aldık.

-Gazze, Filistin ve Suriye konusunu görüştük. Tüm yapıcı çalışmalar için Türkiye'ye teşekkür ediyorum.

-Seneye Rusya'nın ev sahipliği yapacak zirve için de anlaştık.

Gazetecilerden Putin'e sorular

Gazetecinin Suriye'deki sorunun çözümü için ne yapılacak sorusuna Putin; ‘Suriye'deki olaylarla ilgili Türkiye ile pozisyonumuz benziyor. Türkiye ve Rusya komşu ülkeler. Türkiye'ye Suriye'den ateş açılmasını görmezden gelemeyiz. Rusya milli sınırlarına yakın bölgede bu olaylar meydana geliyor. Kayıtsız olamayız’ dedi.

‘Rusya olarak Suriye konusundaki yaptırımlara karşı çıktınız, Türkiye'nin patriot talebine de karşısınız.’ sorusuna Putin ‘Türkiye'nin nükleer silahı yok. Bunun için hazır bile değil. Patriot sistemi için de bu artık nesli geçmiş bir sistem. Türkiye'nin kaygılarını anlıyoruz. Bu durumda sınırda durumun kışkırtılmaması için çalışma yapılmalı. Bizim tutumuza gelince, biz Suriye'deki rejimi korumuyoruz. Bizi kaygılandıran Suriye'nin geleceği. Yakın geçmişteki hataların tekrarlarını istemiyoruz. Libya örneği ortada.

Putin ‘Suriye öyle bir durumda ki, garanti vermeyiz ama komşularına herhangi bir taarruzda bulunacağını sanmıyorum’ dedi.

‘Suriye'yle İlgili Pozisyonlarımız Birbirine Benziyor’

Putin, Suriye'deki gelişmelerle ilgili bir soru üzerine, “Suriye sorunu hem insani hem diğer açılardan görüştük. Suriye'yle pozisyonlarımız birbirine benziyor. Suriye'nin geleceğine yönelik metotlar konusunda görüşlerimiz farklı. Yeni fikirler söylenmiştir, biz bu fikirler üzerine çalışacağız.

‘Suriye'nin Nükleer Silahı Yok’

Nükleer santral konusundaki çalışmalar plana göre yürütülmektedir. Bu proje konusunda herhangi bir sorun görmüyorum. Türk tarafı da projenin gerçekleştirilmesini istiyor. Mavi akım projesini geliştirebiliriz.

Suriye'nin nükleer silahı yok. Nükleer silah üretmesine yakın bile değil.

‘Suriye Rejiminin Avukatı Değiliz’

Patriot füzeleri dünyanın en iyi sistemi değil. Biz Türkiye'nin sınırdaki

olaylar konusunda kaygılarını anlıyor, paylaşıyoruz. Kışkırtılması için ek durum oluşturulması yanlıştır. Duvarda tüfek varsa sonunda ateş edecektir. Biz Suriye rejimini korumuyoruz, bu rejimin avukatı değiliz. Bu zor sorunun çözümü için birlikte çalışmayı sürdüreceğiz. Suriye yabancı bir ülkeye taarruz da bulunacak durumda değil” diye konuştu.

Hedef 100 Milyar Dolar

Rusya ile ticaret hacmimiz bu yılsonu itibariyle 35 milyar doları bulacak. Girişimcilerimiz Rusya'da 10 milyar doları aşan yatırım gerçekleştirdi. İnşaat şirketlerimiz 40 milyar dolar tutarındaki projeye Rusya piyasasının tam güvenini kazanmış durumdalar. Rusya nükleer enerji kuruluşu, Akkuyu'da yapılacak santral için Türkiye'ye 750 milyon dolarlık ilk sermaye girişini gerçekleştirdi. Toplam yatırım büyüklüğü 20 milyar dolar olan Akkuyu santrali, ülkemizde bir seferde yapılan en büyük proje olacak. 11 anlaşma imzalandı.

Suriye başta olmak üzere Ortadoğu'nun durumunu da değerlendirme fırsatı bulduk. Filistin'in BM'de ‘gözlemci devlet statüsü’ tanınması için Rusya'nın verdiği katkı nedeniyle bir kez daha teşekkür ettiğimi ifade etmek istiyorum. Temennimiz Suriye'de akan kanın bir an önce durmasıdır. Dışişleri bakanlarımızla daha yoğun bir çalışma yolunda atımlar atılacaktır. İki ülke arasındaki ticaret hacminde 100 milyar doları yakalamak, hatta aşmak istiyoruz.”

Nükleerde 20 Milyar Dolar Rusya'dan!

Putin; “Sayın Başbakan'ın dediği gibi ticaret hacminde 100 milyar dolar hedefi koyuyoruz. İnanıyorum ki bu hedef gerçekleşir. Zor zamanlarında partnerlerimize destek veriyoruz. Biz tümüyle nükleer santral projesini finanse edeceğiz. Türkiye'nin ilk nükleer santral kurulması projesinin yatırım maliyeti olan 20 milyar doları Rusya karşılayacak. Atom projesini konuştuk. 100'den fazla Türk öğrenci Rusya'da nükleer enerji konusunda eğitim görüyor. Turizm konusunda işbirliğimiz çok önemli. 3.5 milyon Rus vatandaşı Türkiye'yi ziyaret etti.”

Suriye'de yaşanan gelişmeler, Türkiye'nin NATO'dan Patriot Hava Savunma Sistemi talebi ve bölgesel dengeler açısından Rusya Devlet Başkanı Putin'in Türkiye ziyareti tüm dünya tarafından dikkatle izlendi.

24 milyar dolar olarak gerçekleşti. Yıl sonunda 30 milyar doların üzerine çıkacağız.

-Rus yatırımcıların ülkemize güvencinin açık göstergeleridir. Türk yatırımcılarımız da Rusya'da 10 milyar dolara yakın yatırım yaptı.

-İnşaat şirketlerimiz 1400 projeye Rusya'nın tam güveni kazandı.

-Rusya nükleer enerji kuruluşu Akkuyu'da yapılacak santral için Türkiye'ye ilk 750 milyon dolarlık sermaye girişini yaptı.

-Yatırım için elverişli ortamı karşılıklı olarak hayata geçireceğiz.

-100'den fazla Türk öğrenci Rusya'da nükleer araştırma alanında eğitim görüyor.

-Türkiye'de bu yolla yeni alanlar kurulacaktır.

-Türkiye ile turizm ilişkimiz çok önemli. 3,5 milyon Rus, tatil için Türkiye'yi tercih ediyor.

-Bugün Türkiye'de Rus şirketleri ve Rusya'da Türk şirketleri için iyileştirme ortamı için imzalar attık.

High Level Safety Precautions for Putin in Turkey...

The plane carrying Russian President Vladimir Putin, landed Ataturk Airport at noon. In this context, the highest level of security precautions was taken in and around State Guest House from the morning hours. Which route would Putin use was not announced until the last minute, for security reasons. The measures taken in the possible routes were spectacular.

Erdogan and Putin's Joint Press Conference

Prime Minister Recep Tayyip Erdogan, met with Russian President Vladimir Putin and his delegation at Prime Minister's Office in Dolmabahçe. Foreign Minister Ahmet Davutoğlu, the AK Party Deputy Chairman Ömer Çelik, Russian Foreign Minister Sergei Lavrov and Putin's foreign policy adviser Yuri Uşakov were also attended the meeting which lasted 2.5 hours closed to the press.

After the meeting, signing ceremony was held in the presence of Erdoğan and Putin by the authorized ministers of the two countries.

Agreements were signed, in the field of foreign affairs, economy and tourism.

Highlights From Erdoğan's speech...

- We held the 2nd Cooperation summit with Russia in 2010. Today, we are holding the 3rd one.

-The Council discussed the bilateral relations in the field of energy and culture currently. Commercial and political relations have improved tremendously.

-Since we took up the position, our relations have increased seven times more.

-Our trade volume which used to be 30 billion has amounted to \$ 24 billion . It is expected to be over \$ 30 billion till the end of the year.

- This is a clear indicator of Russian investors trust in our country. Turkish investors have made approximately \$ 10 billion investment in Russia.

- Our construction companies in Russia gained the full confidence with 1400 project.

-Russian nuclear energy company has made an investment of \$ 750 million fund for the Akkuyu power plant in Turkey.

-Cultural cooperation between the two countries is progressing well. We are going to open our martyrs' cemetery mutually.

-I would like to thank or the support of Russia to Palestine at the UN.

-The largest heartfelt wish of us together with Russia is to see the end of the bloodshed in Syria.

-Foreign Ministers will work more intensively to solve this problem.

"OUR FOREIGN POLICY PRINCIPLES ARE COHERANT"

Prime Minister Recep Tayyip Erdogan declared at the joint press conference with Russian President Vladimir Putin,

"It is of course a pleasure to see that our foreign policy principle is basically in accordance with Russia's foreign policy". The biggest wish of us is, to see the end of the ongoing conflict and the bloodshed in Syria" this intimate dialogue between us, is the result of a natural strategic perspective which marked the last period of the Turkey-Russia relations. An important dimension of this perspective, is our understanding of regional ownership"

Highlights from Putin's speech...

-As the Prime Minister said, we are planning to have \$ 100 billion trade volume next year.

We took steps to further improvement of our trade and cultural relations.

-We always provide support our partner Turkey.

-We want to implement nuclear power plant project in the near future.

-We will entirely fund this project.

- We will mutually implement a conducive environment for investment.

-More than a 100 Turkish students are studying in Russia in the field of nuclear research.

- New areas will be established in Turkey and in this regard.

- Our tourism relationship with Turkey is very important. 3.5 million Russians tend to prefer Turkey for a holiday.

-Today, we took signatures for establishing healthy environments for Turkish companies in Russia and for Russian companies in Turkey.

Syria and the Palestinian Issue

-National and regional issues were discussed.

-We discussed about Gaza, Palestine, and Syria. I would like to thank Turkey for all the constructive efforts.

- We have agreed on Russia will host the next year's summit.

Questions from journalists to Putin

Putin answered the question of a journalist what is going to be done to solve the problem in Syria, as follows: "our approach about the events in Syria are alike with Turkey. Turkey and Russia are neighboring countries. We cannot ignore the firing from Syria to Turkey. These events occur in the region near the boundary of the Russian national territory. We cannot be complacent to the facts".

Putin answered the 'You are against the sanctions on Syria as Russia, you are also oppose the patriot request of Turkey' question as follows "Turkey do not have nuclear weapons. It is not even ready for it. Patriot system is an extinct system. We understand Turkey's concerns. In this case, studies should be conducted at the border to settle down the situation. Internally, we do not protect the regime in Syria. What concerns us is the future of Syria. We do not want the reoccurrences of errors in the recent past. Example of Libya is obvious.

Putin stated that, "Syria is in such a situation that, we cannot guarantee but I don't think that any attack to the neighbors, would be possible".

"Our Approaches about Syria are Similar"

Putin, answered the question about the emerging developments in Syria, as follows "we discussed the Syrian issue, both humanistically and otherwise. Our approaches about Syria are similar. Our visions about the methods for the future of Syria are different. New ideas have been stated, we will work on these ideas.

"Syria does not Have a Nuclear Weapon"

Studies on nuclear power plants is carried out according to a plan. I do not see any problem in this project. The Turkish side wants the realization of the project. We can improve the project Blue Stream. Syria does not have nuclear weapons, is not even close to produce nuclear weapons.

'We are not the Lawyer of Regime in Syria'

"Patriot missiles are not the world's best system. We understand and share the concerns of Turkey about the events on the border. An additional condition for provocation is wrong. If you have a gun on the wall it will fire eventually. We do not protect the Syrian regime; we are not a lawyer of this regime. We keep on working together to solve this difficult problem. Syria is not at a situation in which it is able to attack a foreign country," he stated.

Target is 100 Billion Dollars

Turkey's trade volume with Russia will be \$ 35 billion as of year-end. Entrepreneurs in Russia have made an investment of more than \$ 10 billion. Construction companies gained the complete confidence of the Russian market with the project amounting to \$

40 billion. Russia's nuclear energy agency realized first \$ 750 million capital inflows to Turkey, for the power plant. Akkuyu plant with a total investment of \$ 20 billion, will be the biggest project in our country done at one go. We have signed 11 agreements.

We had the opportunity to review the status of the Middle East, especially in Syria. I would like to say thank express my gratitude for the contribution of Russia due to the support for the reorganization of Palestine at the UN as a "observer state status". We hope the bloodshed in Syria will be finalized immediately. Steps will be taken for further intensive studies with our Foreign Ministers. We would like to catch up or even want overcome 100 billion dollars trade volume between the two countries.

20 billion dollars from Russia for the Nuclear!

Putin: "As the Prime Minister stated, we have the target of 100 billion dollars trade volume. I believe that this target will be reached. We support our partners in difficult times. We will fully finance nuclear plant project. 20 billion dollars, investment cost of the project for the establishment of Turkey's first nuclear power plant will be met by Russia. We have discussed about the atomic project. More than 100 Turkish students are studying in Russia on nuclear energy. Our cooperation in tourism is very important. 3.5 million Russian citizens visited Turkey".

Because of the developments in Syria, Turkey's NATO request for Patriot Air Defense System, and in terms of regional balances, Russian President Vladimir Putin's visit to Turkey was carefully observed by the whole world.

Sağlık Eski Bakanı Halil ŞIVGIN:

“Başkanlık sistemi bize özgü olmalıdır...”

Başkanlık Sistemine geçilmelidir. Seçilen Başkan, ülkeyi dört beş yıl tam yetkiyle idare etmeli, işini bozan olmamalıdır. Başkan seçerken arkasında büyük halk desteği olmalıdır. Oyların %50'sinden fazlasını alan Başkan seçilmelidir. Milletvekilleri de dar bölgede seçilmeli. Kimin kimi seçtiği bilinmelidir. Milletvekilleri bakan olmamalıdır. Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi eğer bakan olursa milletvekilliğinden istifa etmelidir.

Ana sorun, “kişiler” sorunu olmaktan çok “sistem” sorunudur.

TBMM'yi 92 yıldır “Yüce” görmüş olan Türk halkının her askeri darbe / müdahale sonrasında inançla sahip çıktığı Yasama Organı'nın son yıllarda prestijinin azalmış görülmesi ve ayrıca Yürütme'nin parti liderinin sultasında görünmesi demokrasimize zarar vermektedir.

Anayasa Değişikliği Yapılmalı

1997'de yılında yayınladığım kitabımda belirttiğim üzere, ülkemizin sıkça yaşadığı ekonomik ve siyasi krizleri aşmanın yolu, başkanlık sistemidir. Türkiye'de ilk kez 1994 yılında başkanlık sistemini Merhum Özal'a dile getiren kişi olarak diyorum ki, Meclisten hükümet çıkartma modelini artık bir tarafa bırakmalıyız.

Halkın önüne, liderin veya az sayıda parti yöneticisinin seçtiği adaylarla değil, halkın iradesini yansıtacak sistemi oluşturarak gitmek gerekir. Bu suretle siyasetteki kirliliği önlemek mümkün olabilecektir.

Tarihimiz, coğrafyamız, stratejik konumumuz, sosyal ve ekonomik şartlarımız bizi istikrarlı ve güçlü bir yönetime zorlamaktadır. Çevremizde bir ateş çemberi oluşturulmuştur. Ateş çemberinden kurtulabilmek, iç ve dış barışı sağlayabilmek, yeniden yapılanmayı gerçekleştirebilmek için cesur, kararlı, bilgili, deneyimli, vizyonlu yöneticilere fırsat ve imkan vermek gerekir.

Dünya medeniyet tarihinde atalarımız bulundukları çağın en iyi yönetim şekli ve sistemiyle varlıklarını korumuşlar ve bizi bugünlere ulaştırmışlar. Bize özgü Başkanlık sistemi, Atatürk'ün muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkartan bir gelişme olacaktır.

Tarihi süreç içerisinde Han, Hakan, Padişah geleneğiyle şekillenmiş bir milletiz. Cumhuriyet döneminde de bu geleneğe aykırı olmayan davranışları sergiledik. Atatürk için “tek adam”, İnönü için “ikinci adam”, “milli şef” ifadelerini kullandık.

Bunun sebeplerini araştırmamız, bulmamız gerekiyor. Gelişmiş ülkelerdeki tabloya baktığımızda:

ABD'de Başkanlık Sistemi var. Başkan ülkeyi dört yıl yönetiyor. Parlamentosunu, milletvekillerini, kongre üyelerini, senatörlerini kimin seçtiği belli, halk. Seçenler kimi seçtiklerini biliyor, seçilenler kimden oy aldıklarını biliyorlar.

Fransa'ya bakalım, Yarı Başkanlık Sistemi. Yetkiler Cumhurbaşkanında toplanıyor. Milletvekilleri dar bölge ve iki turda seçiliyor.

İngiltere'de Başbakan ön planda gözüküyor. Kraliçe işlere pek karışmıyor. Milletvekilleri dar bölgede seçiliyor, iki partili sistem hakim. Genellikle partilerden birisi tek başına iktidara geliyor, koalisyon söz konusu değil. Siyasi sistemleri istikrar getirmiştir.

Başkanlık Sistemine geçilmelidir. Seçilen Başkan, ülkeyi dört beş yıl tam yetkiyle idare etmeli, işini bozan olmamalıdır. Başkan seçerken arkasında büyük halk desteği olmalıdır. Oyların %50'sinden fazlasını alan Başkan seçilmelidir.

Milletvekilleri de dar bölgede seçilmeli. Kimin kimi seçtiği bilinmelidir. Milletvekilleri bakan olmamalıdır. Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi eğer bakan olursa milletvekilliğinden istifa etmelidir.

Aslında Başkanlık Sistemi bizde yerel yönetimlerde uygulanmaktadır. Şöyle ki; Şehrimize belediye başkanı seçilmektedir ve seçilen Belediye Başkanı tectir. Seçildiği şehri, beş yıl idare etmektedir. Eğer vatandaşlar doğrudan Belediye Başkanını seçmeyip Belediye Meclis üyelerini seçselerdi, şehrimizin felç olduğu görülürdü. Çünkü Belediye Meclisi Üyeleri her yıl kendi içlerinden bir Belediye Başkanı seçerek istikrarı değil, istikrarsızlığı davet etmiş olurlardı.

Görünen odur ki; siyasi sistemimiz, parti liderleri ve milletvekillerinin iyi niyetli gayretlerine rağmen maalesef ülke birliğini sağlamakta zorlanıyor. Dar bölge iki turlu seçim sistemi bütün seçimlere tatbik edilmelidir. Belediye Başkanlık seçimlerine tatbik edilmelidir, muhtar seçimlerine tatbik edilmelidir.

Başkanlık sistemi uzlaşmayı getirecektir, anlaşmayı bütünleşmeyi getirecektir, birliği getirecektir. Buna mukabil kavgayı ve bölünmeyi yok edecektir.

6 2 Yıllık demokrasi sürecine baktığında, bugün geline nokta demokrasi ve rejim yapımızın hala tartışma konusu olmaktan kurtulamadığıdır.

Oysa demokraside temel unsur halktır. Politik kriz doğduğunda çözümü halktadır, çözüm yolu da seçimdir. Seçim, Batı demokrasilerinde klasik çözüm tarzıdır. Bizde siyasi kriz olduğunda krizin çözümü seçimde değil başka çözüm arayışlarında. Sebebi de Devletimizin kuruluş yapısıdır.

Devlet geleneğimizde şekillenme şöyle:

1-Ordu, 2-Ulema – Bilim adamları, 3-Bürokrasi, 4-Halk.

Devletin kurucusu ve ilk unsuru, ordu. Bu durum karşımıza sorunlar çıkarmaktadır. Dördüncü unsurun halk olması önemli bir sorun olup buna kalıcı çözüm üretmek gerekir.

Günümüzde ülkemiz gerek iç gerekse dış sorunlar bakımından kritik günler yaşamakta, sorunlar acil çözüm beklemektedir. Buna karşılık, çözüm üretmesi beklenen kişiler herkesin gözü önünde kavga etmekte ve kamu görevlileri hizmet üretmekten çekinmektedir.

Halil ŞIVGIN Former Minister of Health

“Presidential System should be peculiar to our conditions”...

We must adopt the presidential system. The elected President should rule the country for 4-5 years and not distract the system. The President should have a huge public support behind. The candidate who gets more than 50 % of the votes should be elected as the President. The deputies should be elected in a zone system. Everyone should know who they are electing. The deputies should be assigned as Ministers. If a deputy is assigned as a minister, he/she should resign from the deputy post as in the developed countries.

Looking to our democracy history of 62 years, we see that we still have not got away from arguing about the democracy and the structure of the regime.

In fact the main element in a democracy is the people. When a political crisis occurs, the solution is to refer to the people. Elections are a classical solution method in the West. However in our country whenever we have a political crisis, we seek the solution in other environments rather than the elections. This in fact stems from the structure of the state.

The formation of our state structure is as such:

1- Military, 2- Scientist - Academicians, 3- Bureaucracy, 4- People.

The founder and the main element of the state is the army. This is in fact cause of our problems. We should find permanent solutions to the fact that the people are listed on the fourth rank of this classification.

Nowadays the country is experiencing some critical days in terms of internal and foreign policies; and problems are awaiting urgent solutions. On the contrary, those occupying the solution positions are quarreling before the public, and the bureaucracy is abstaining from producing service.

The main problem is a problem of a “system” rather than “persons”.

The fact that the legislation body, which is considered as “high” by the people, has lost its prestige recently despite the ownership shown by the public after each military coup, and that the execution body seems to under dominancy of the leaders harms the democracy.

Constitution must be changed

As I had stated in my book published in 1997, the only way to overcome the economic and political crisis, which we face frequently, is the **presidential system**. Being one of the first persons mentioning the presidential system back in 1994 together with late President Özal, we should leave aside the model of assigning a government from within the Parliament.

Parties should go before the people not with candidates selected by the leader and few party officials, but with a system to reflect the will of the people. It will be then possible to avoid the corruption in politics.

Our history, geography, strategic location, social and economic conditions force us to have a stable and powerful administration. There is circle of fire surrounding us. An opportunity and chance should be given to brave, decisive, experienced and visionary politicians to avoid affects of this circle of fire, maintain the internal and external peace and achieve the restructuring of the system.

Our ancestors have managed to establish the best administration method of their period throughout the civilization history. A presidential system tailored for us shall help us to go beyond the modern civilization objective set by Atatürk.

Throughout the history we have been ruled with a tradition of “khan”, “hakan” and “sultans”. During the Republic era we have shown similar attitudes. We used the term “single ruler” for Atatürk, and “second ruler” or “national chief” for İsmet İnönü (the second president of Turkey).

We have to find the reasons for this. Looking at the structure in developed countries we see that:

In the USA there exists a presidential system. The President is elected for 4 years. The people select the members of the congress, senate and representatives. The electors know who they have elected, and the deputies know who have elected them.

Let’s have a look at France; they have a semi presidential system. The President has gathered most of the authorities. The deputies are elected in a zone system and after two tours of elections.

In Britain the Prime Minister is at the front of the stage. The Queen is rather symbolic. The deputies are elected through a zone system. There is a system of two parties, and usually there is the government of a single party. The political system has brought stability.

I reemphasize that we should move to the presidential system. The elected President should rule the country for a period of 4 or 5 years with full authority, and should have a large public support behind. The candidate who receives more than 50 percent of the vote should be elected as the president.

The members of the parliament should be elected from a zone system. Every-

one should know who they are electing. The ministers should not be selected from among the deputies. If a deputy is selected as a minister, he/she should resign from the parliament.

In fact the presidential system exists in our system at the local administrations; that is, the Mayors are elected by the people for a period of 5 years. In case the people have directly elected the city council members rather than electing the Mayor, we would have seen the deadlock in the management of the cities. Selection of the Mayor by the city council members would have brought instability.

It appears that the political system and the party leaders and deputies, despite their good will efforts, are having troubles in maintaining the unity of the country. The zone system with two rounds of elections should be applied at all elections, including the Mayor or even “mukhtar” (village or neighborhood administrator) elections.

Presidential system shall force compromise and bring agreement and unity, and on the other hand abolish fights and separation.

Prof. Dr.
Yasin AKTAY

İsrail'in Gazze Saldırısı ve Muhtemel Sonuçları...

İsrail'in Hamas'a ait Kassam Tugaylarının komutanını hedefleyen terör saldırısı, ardından Gazze'nin tamamını hedefleyen saldırıları bölgede epey zamandır pusuya yatmış gibi görünen İsrail'in sahneye kendine yakışan bir şekilde dönüşünü göstermiş oldu. İsrail'e bölgede iki yıldır yaşanmakta olan şanlı devrim süreçlerini desteklemek, oradan kendine bir barış zemini araması yakışmazdı tabi. Bazı akli evveller bu süreçlerin bile arkasında bir şekilde İsrail'in derin hesaplarının var olduğunu vehmetse de, bu vehim, siyonizme atfedilen bu derin aklın, o ırkçı kibir ve şımarık müstağnilğin yanı sıra nasıl var olabileceğini izah edemez.

Netanyahu hükümetinin yaklaşan seçimler dolayısıyla böyle bir maceraya girişmesi kuvvetle muhtemel. İsrail akli bu kadardır. Ona atfedilen en derin komplonun işleyeceği yer buraya kadardır. Sahip olduğu maddi imkanlar ve fitne-fücur kapasitesi onun hiç boş durmayacağını gösterir ama bu şımarıklık ve kibir, tamahkarlık ve korku en derin akli bile sığlaştırr.

Gazze'ye düzenlediği terör saldırısına karşı Hamas'ın giriştiği misilleme sonucunda üç vatandaşının ölümü yapılan bütün hesapları altüst edebilir. İsrail halkı ne yazık ki, kendi çevresinde olup bitenlere karşı alabildiğine duyarsız. Çevrede yüzbinlerce insan kendi devletinin haksız ve saldırgan tutumları yüzünden ölse bile umursamıyor. Umursadığı tek şey kendi canı olduğu için Netanyahu'nun giriştiği bu macera İsrail vatandaşlarından sadece bir kaç kişinin hayatına mal olsa bile iktidardan desteğini çekmeye hazırdır. O yüzden Hamas'ın karşı saldırıları daha şimdiden bütün hesapları altüst etmiş görünüyor. Bu saldırganlığın Netanyahu'ya hiç bir getirisi olmayabilir.

Hiç bir risk içermiyorsa, dönüp kendi vatandaşlarının hayatına mal olmayacaksa, kendi devletinin cinayetleri umurunda bile olmuyor. Ortadoğu'nun orta yerinde bu kadar duyarsız bir halk nasıl yaratılabildi? Doğrusu hayreti mucip bir şey.

Ancak İsrail'in son saldırganlığının yine de sadece seçimle ilgili olduğunu düşünmemek gerekiyor. İsrail'in etrafında düne kadar «satın alınmış müttefikler» olarak rol alan rejimlerin art arda çöküşüyle sonuçlanan Arap uyanışı sürecini İsrail'in sessizlikle izlemek durumunda kaldı. Oysa İsrail'in çevresinde gerçekleşen devrimlerden hiç bir şekilde memnun olmadığı açıktı.

Nasıl memnun olsundu ki? Mısır'daki büyükelçiliği devrimden hemen sonra ilk hedef alınan merkezlerden biri oldu. Camp David sürecinin sonuna gelmiş olduğunun işaretleri görülmeye başladı. Tunus, Mısır ve Libya'da

Başbakan Erdoğan'ın İsrail'in Gazze'ye saldırısının gölgesinde Kahire'ye yaptığı ziyaret, çok önceden planlanmış olsa da, İsrail ve dostlarına karşı en anlamlı cevabı oluşturdu. Bölgenin huzuruna, barış ve istikrarına bir hançer gibi saplanmış olan İsrail'in bütün şımarık ve saldırgan uygulamalarının dünya sistemi tarafından her şeye rağmen tolere edilmesi, uluslararası hukuk denilen şeyin koskoca bir yalandan ibaret olduğunu gösteriyor.

işbaşına gelen hükümetlerin hiç biri İsrail ile ilişkileri eskisi gibi sürdürmeyeceklerini gösterdiler. Buna rağmen devrim sürecine karşı İsrail'in şimdiye kadar doğrudan bir muhalefeti görülmedi, ama bu yeni hükümetleri dostane karşılamadığı da belliydi.

Belki diğerlerinde büyük ölçüde fırsatları kaçırmış oldu, ama özellikle Suriye'de hala bir şeyler yapılabileceği düşüncesi var İsrail'in. Fakat yapacağı şeyin de kendisi açısından verimli ve etkili olması gerekiyor. Doğrudan Esad'a yapacağı bir yardımın onu daha da batıracağını çok iyi hesaplamış ama bir yandan

Esad'ın ayakta kalması için elinden geleni ardına koymuyor. Burada Esad'ın ömrü uzadıkça Suriye'de birleşik bir yönetimin kurulması, dolayısıyla ülke bütünlüğünün korunması ihtimali o kadar zayıflar. İsrail'in Suriye ile ilgili hesabı birleşik bir Suriye devleti yerine paramparça olmuş, her bir parçası da diğeriyle sorunlu bir Suriyedir. Esad'ın direnmeye devam etmekle yaptığı şey bir yanıyla da bu amaca hizmet ediyor.

Başbakan Erdoğan'ın İsrail'in Gazze'ye saldırısının gölgesinde Kahire'ye yaptığı ziyaret, çok ön-

ceden planlanmış olsa da İsrail ve dostlarına karşı en anlamlı cevabı oluşturdu. Bölgenin huzuruna, barış ve istikrarına bir hançer gibi saplanmış olan İsrail'in bütün şımarık ve saldırgan uygulamalarının dünya sistemi tarafından her şeye rağmen tolere edilmesi uluslararası hukuk denilen şeyin koskoca bir yalandan ibaret olduğunu gösteriyor.

Esasen İsrail, bizatihi varlığıyla, modern dünyada insan hakları, etik, demokrasi ve hukuk adına ortaya konulan bütün iddiaları tek başına yalancı çıkarmaya yeterli bir olaydır. İsrail varsa uluslararası hukuk ve meşruiyet iddiaları koskoca bir yalandır. İsrail varsa, insan haklarına gösterilen ihtimamın hiç bir inandırıcılığı yoktur. Hatta İsrail varsa, laiklik iddiası da tuhaf bir iddiadır. Baksanıza, bütün referanslarını Yahudi Şeriatına dayandıran bir terörist devletin ne varlığını ne de bu uygulamalarını hiç kimse laiklik adına, dinsel fanatizm adına eleştirmeyi akıl bile etmiyor. Oysa her gün Müslümanların siyasetle veya savaşıla ilişkilerini sorgulayan, bunu anormalmiş gibi göstermeye çalışan, çağdaş değerlerden uzaklık olarak yaftalayan tonlarca edebiyat döktürülüyor. Müslümanlara yağdırdığı ve kundaktaki bebeği hunharca katleden saldırısını bile pervasızca Tevrat'tan bir terimle isimlendiren İsrail'in din, şiddet ve terörizm üzerine mevzulardan uzak kalabilmesi başlıbaşına üzerinde durmaya değer. İsrail'in bu haliyle varlığı, tek başına, yaşamakta olduğumuz dünya düzeninin ikiyüzlülüğünü, sahtekarlığını göstermeye yeter de artar bile.

İsrail'in bütün dünyada iletişim ortamlarını ve kamuoyunu yönlendirme konusunda sahip olduğu olağanüstü güç ortada. Bu

gücüyü Gazze'ye yağdırdığı tonlarca füze ile hayatını kaybeden, çoğu çocuk, onlarca kişinin, yaralanan yüzlercesinin batı medyasında en ufak bir haber olarak bile yer almamasını sağlayabiliyor. Dahası kendi ölümcül saldırganlığını bile Gazze'den gelen bir kaç roketle karşı savunma hakkına bağlayabiliyor. Bu tezgahda adaletten eser yok.

İsrail'in bu azgınlığına karşı dünya sessiz kalmaya devam ediyor. ABD'de seçimlerden İsrail'e karşı pek iyi düşünceleri olmayan Obama galip çıktı ama kendi partisinin, yani Demokrasi Parti'nin listesinden

senatör ve kongre üyesi olarak seçime girenlerin en az yüzde yetmişi daha seçimlere girerken Orta Doğu'da İsrail'in çıkarlarına aykırı bir siyaset gütmeyeceklerine dair Yahudi lobilerinin gönderdiği bildiriye imza atmış bulunuyordu bile. Amerikan demokrasisi böyle bir şey ve emin olun bugün ne kadar güçlü görünürse görünsün, onu da çöküşe götürecek en önemli zaaf noktasıdır bu.

Nitekim Ortadoğu'da politikaları İsrail'in güdümündeki bir ABD her geçen gün itibar kaybediyor. 11 Eylül saldırılarının hemen akabinde Bush Müslüman halkların «neden kendilerinden (ABD'den) nefret ediyor olduklarını» saf saf, veya saf görünmeye çalışarak, sormuştu. Bütün istihbarat çalışmalarına rağmen bu çok basit sorunun çok açık cevabına yeterince ulaşmış olduklarını sanmıyoruz. Büyük devletlerin büyüklüğü bazen çok basit gerçeklerle sınanabiliyor ve bu gerçekler karşısındaki şaşkırtıcı körlükleri göze çarpıyor. Bu körlük çoğu kez izah edilemeyen ama kompote teorilerini kışkırtan bir büyük hesaba bağlanıyor. Oysa çoğu kez sebebi gayet basittir olup bitenlerin, karmaşık izahlarla ona büyük akıllar isnad etmenin bir alemi yoktur.

İsrail'in Gazze'ye bu seferki saldırısı Arap Baharı'na aklınca bir kenardan müdahale etmesinin bir yolunu açmış olacak. Bu yolun onu daha iyi bir yere götüreceğininse, aslında hiç bir garantisi yok ama çevresinde olup bitenlere daha fazla kayıtsız kalmakta zorlanıyor İsrail. Suriye'de 20 aydır kan gövdeyi götürürken İsrail'in artık mukadder ve muaccel hale gelmiş olan Esad sonrasında iş başına gelecek yönetimi tam bir tevekkülle bekleyeceğini beklememek gerekiyor. İsrail Esad'a yardımlarını zaten hiç esirgemedi ama şimdi ona daha acil bir yardımın gerekli olduğunu biliyor ve bu yardımı ulaştırmanın yolunu bir karambol ortamı oluşturmakta arıyor. Oluşacak karambolun tam tersi bir gelişmeyi tetiklemeyeceğinin ve asıl büyük darbeyi bu yolla kendisinin yemeyeceğinin bir garantisi de yok. Ama İsrail'in akli zaten böyle çalışıyor ve bu akıl pirince giderken eldeki bulgurdan ediyor.

Son Gazze saldırısında Türkiye'den beklemediği tepkiyi görüp bölgedeki en büyük müttefikini kaybeden İsrail, bu sefer de Mısır'ı tamamen kaybedecek görünüyor. Aslında İsrail yükünü sırtından atması için bu saldırganlığıyla Türkiye'ye büyük bir fırsat alanı sağlamış oluyordu. Türkiye bu sayede İsrail yükünden kurtuldu, rahatladı. Aynı fırsat alanını bu sefer Mısır'a sunmuş oluyor İsrail. Durduk yerde Camp David düzenini gözden geçirme lüksü olmayan Mısır, bu olay vesilesiyle bunu rahatlıkla yapabilir ve bu da Mısır'ın özgürleşmesi yolunda yeni ve dev bir adım daha olabilir.

Prof. Dr.
Yasin AKTAY

Israel's Attack on Gaza and the Potential Consequences

The terrorist attack of Israel aimed at al-Qassam Brigade commander of Hamas and then Israel's targeted attacks on all of Gaza has demonstrated Israel's return to the stage in a worthy way that looks like a lot of lurking time in the area. Of course it doesn't pertain to Israel to support the glorious revolutionary processes taking place in the region in the past two years and to search a ground for peace. Some smart alecks imagine that behind these processes in a way Israel has a deep accounts but this suspicion cannot explain how it exists with this deep reason attributed to Zionism and the racist arrogance.

Netanyahu government to engage in such an adventure because of the upcoming elections is highly probable. This is the Israeli intelligence. It is here attributed to him the most profound conspiracy operate. Property, facilities mischief capacity which it has shows that he will not rest but this conceit and arrogance, greed and fear swallowed even the deepest mind.

The death of three citizens as a result of retaliation undertaken by Hamas against terrorist attacks in Gaza can mess up all the accounts. Unfortunately, the people of Israel utterly insensitive against what is happening around itself. They don't care even if hundreds of thousands of people die around because of their own state unfair and aggressive manner. Since the only thing they care about is their own soul even if Netanyahu's adventure cost the lives of few Israeli citizens, they are ready to take back their power support. That's why the counter attacks of Hamas seems to have already upset all the calculations Netanyahu may not have benefit of this aggression. If it does not contain any risk, cost the lives of its citizens, they give a damn about the homicides of their own state. How could be a community so insensitive created in the center of the Middle East? Indeed it is astonishing.

However, It shouldn't be thought that the latest Israeli aggression is only related with the election. Israel had to watch in silence the process of Arab awakening with repeatedly collapse of the regimes which had a role as "bought" allies around Israel until yesterday. However, Israel obviously was not satisfied revolutions around in any way.

How should it be satisfied? His embassy in Egypt was one of the first centers in the target just after the revolution. The signs that show the end of Camp David process started to be seen. None of the governments who came to power in Tunisia, Egypt and Libya have shown that they will not maintain their relations with

Prime Minister Erdogan's visit to Cairo in the shadow of Israel's attack on Gaza, even though pre-planned was the most meaningful answer against Israel and its allies. In spite of everything all the spoiled and aggressive practices of Israel such as a dagger stuck in the peace and stability of the region to be tolerated by the world system shows that the so-called international law is a great lie.

Israel as before. However, so far no direct opposition of Israel against the revolutionary process was observed, but it was obvious that it didn't meet the new governments friendly.

Maybe Israel had largely missed out opportunities on others but it has an idea still something to be done, especially in Syria. But that something will have to be efficient and effective in terms of itself. It has calculated very well a direct aid to Assad will make it sink but do its best for the survival of Assad. The longer the life of

al-Assad in Syria the weaker the possibility of the establishment of a unified government, and therefore maintaining the integrity of the country. Israel account with Syria is instead of a unified state in Syria, a shattered Syria, each part troubled with other. By continuing to resist, al-Assad has done to serve this purpose one hand.

Prime Minister Erdogan's visit to Cairo in the shadow of Israel's attack on Gaza, even though pre-planned was the most meaningful answer against Israel and its allies. In spite of everything all the

spoiled and aggressive practices of Israel such as a dagger stuck in the peace and stability of the region to be tolerated by the world system shows that the so-called international law is a great lie.

In fact, Israel itself is sufficient alone to false all the allegations put forward on behalf of the existence of the, human rights, ethics, democracy and the rule of law in the modern world. If Israel is, the claims of international law and the legitimacy are huge lies. If Israel is, there is no credibility of diligence shown for human rights. Even if Israel, the claim of secularism is a strange claim.

No one even mind to criticize neither the existence nor the applications of a terrorist state base all its references to Jewish shariah on behalf of secularism, in the name of religious fanaticism. However, every day tons of literature that questioning Muslims relations with politics or war and try to show this abnormal, tagged this as the distance from contemporary values can be seen. It is worth to stand on itself Israel which has heaped on Muslims and brutally murdered baby in swaddling clothes named with a term from Old Testament to remain remote from the issues on the term of religion, violence, and terrorism. Israel's existence as it is, in itself, is more than enough to show the hypocrisy, fraud of the world order.

The extraordinary power of Israel is obvious to manipulate communications media and public

senators and members from the list of his own party, i.e. Democratic Party have already signed the statement send by the Jewish lobby on they will not follow a policy against the interest of Israel in the Middle East. This is American democracy and make sure that how strong seem it is today, that is the most important point of weakness take it to collapse.

Indeed, the United States policies in the Middle East led by Israel losing reputation each passing day. Immediately after the September 11 attacks, Bush asked "why Muslim peoples hates themselves (the U.S)" while he was trying to look pure. We don't think that they don't reach the answer of this question despite all their work of intelligence. Sometimes the size of the big states can be tested with a very simple truth and against these facts the amazing blindness stands out. This blindness many times cannot be explained but connected a large account provoking conspiracy theories. However, what is happening is often the reason is very simple; there is no sense of complex explanation that attributed to great minds in.

Israel's this time attack on Gaza open a way to intervene the Arab Spring in an edge. There is no guarantee for Israel that in fact this road will take him to a better place but he has difficulty to more remain indifferent to what is happening around. While the bloodbath in Syria for the last 20 months is going on, we do not expect Israel wait for a complete patience the rule in power after Assad resignation is now destined, due and payable. Israel did not withhold aid to Assad, but he already know that he is in need of an urgent him help and he is looking for a scuffle environment to deliver this aid. There's no guarantee that a possible scuffle will support an opposite development and he will not be suffered from the big blow in this way. But Israel's mind already works in this way and this mind goes farther and fare worse.

Last attack on Gaza Israel that sees anticipate reaction from Turkey and lost its largest ally in the region, this time seems to completely lose Egypt. In fact, Israel provided a major area of opportunity for Turkey with its aggression to unseat. Turkey thus liberated from the burden of Israel, relieved. This time the same opportunity is offered to Egypt by Israel. Egypt who don't have the luxury of reviewing the layout of Camp David without rhyme or reason, on the occasion of this event could easily do this and can take a giant step towards the liberation of Egypt.

opinion all over the world. With this power it can provide not to take place as a news in western media dozens of people most of them children lost their lives and hundreds of injured under tons of missiles rained in Gaza. Moreover, It can tie its deadly aggression to is right to defend itself against a couple of rockets from Gaza. There is no trace of the justice.

The world continues to remain silent against Israel's aggression. Obama who hasn't good ideas against Israel won the election in the United States but at least seventy percent of the entering

Öncelikli Sorun..

İster Kürt Sorunu,
İster Alevi Sorunu,
İster başka bir sorun olsun,
Temel bir sorun ele alınırken
Genetik bir sorun mudur nedir,
Çıkış noktasındaki tesbitler, teşhisler ile
Gerekçeler bağlamında herhangi bir sorun görünmüyor..
Öncelikli sorun çıkış noktasından sonra başlıyor..
Öncelikli soruna bi'hüzme ışıık tusalım dilerseviz..
Çıkış noktası sonrasındaki üç ana grubun,

İlki,
Sorunun aslı ve sürekli muhatabı olduğu için,
Çözümüne bel bağlayan, “bu kez...” diye umuda kapılan,
Her defasında ciddi bir beklentiye sokulan ve
Her defasında ciddi bir bedel ödeyen kesim..

İkincisi,
Sorunun doğrudan muhatabı olmadığı için
Çıkış söylemlerine duyduğu güven(!) ve
‘Nasil olsa çözüm yoluna girildi’ rahatlığıyla
Sorunun takibini, çözümünü kendi haline terkeden,
Her defasında soruna ilgisini yitiren ana toplum kitlesi..

Üçüncüsü,
Sorundan beslenenler,
Ki asıl bu dönemde devreye giriyor ve
Bu aşamada kendi yol haritalarını(!) devreye sokuyorlar,
Her defasında sorundan yararlanıyor ve
Her hâlükârda kazanıyorlar..

Her defasında,
Çözüm vaatleri gölgesinde
Varış(!) noktasına doğru gidilirken,
Büyük beklentiye sokulan
Sorunun asıl muhataplarını
Yine hayal kırıklığı, yine hüsrân beklemekte,

Sorunun doğrudan muhatabı olmayan ana toplum gövdesi,
Sonuca pek de müessir olmayan, en fazla
Sınırlı bir tepki verdikten sonra
Sorunu seyretmeyi yeğlemekte..

Geriye sorundan beslenenler kalıyor..
Ki onlar, zaten varış(!) noktasına kadar uyguladıkları
Hazır(!) yol haritalarıyla
Ciddi mesafeler kat ettikleri,
Ciddi ölçeklerde kazandıkları için
Sorundan tek sevinenler oluyorlar, her defasında..

Şimdi gelelim, sorunun
Çıkış noktasındaki durumu ile
Varış noktasındaki durumların karşılaştırmasına..
Her defasında
Sorunun çıkış noktasına göre,
Daha mı ilerideyiz, yoksa
Daha mı gerideyiz tartışmasında,
Topluma nefes aldracak bir noktaya gelindiğini
Kim, göğsünü gere gere söyleyebilir ki..
Bu tartışmalar yapılırken bile
Sorundan beslenenlerin hâlâ mesafe almaya
Devam ettikleri görülebiliyor mu?

Hâl böyleyken,
Sorundan beslenmek suretiyle
Ana-temel sorunun önünde
Kendileri öncelikli sorun haline gelenleri
Öncelikli sorun olarak görmek ve
Öncelikli olarak onları çözmek gerekmiyor mu?
Bu yapılmadığı, yapılamadığı sürece,
Sorunun asıl muhatapları ile
Toplum ana gövdesi,
Hep birlikte
Sorunun
Hem doğrudan
Hem dolaylı bedellerini ödemeye devam edecektir..
Sayıları parmakla sayılacak kadar
Az oldukları halde, her defasında
Sorundan ve çözümsüzlükten beslenenler mi?
Onlar hep kazanmaya,
Onlar hep sevinmeye devam edecek,
Bu kısır döngü kırılmadığı,
İnsanımızın haysiyetine yaraşır,
Millî bir yol haritası çıkarılmadığı sürece..

Sorundan beslenenlerin insafına(!) terkedilen
Her bir sorun çözümsüzlüğe terk edilmiş olmuyor mu?

The primary problem is ..

Whether it is the Kurdish problem,
Whether it is the Alevi problem,
Whether you get another problem,
When considering a major problem
Whether it is a genetic problem,
With the detections at the beginning, and with the diagnosis
There isn't any problems in the context of the reasons ..
The primary problem begins after the starting point..
Let's set a light to the prior issue..
The three main groups after the starting point is as fallows,

The first is,
Because of being the fundamental and continuous counterpart of the
problem,
Those who rely on a solution, entertain the hope of “this time ...”,
Those who is led to an expectation and
Those who need to pay a serious price each time..

The second is,
Because the problem is not directly addressed to
Because of the confidence (!) to the output discourses and
With the convenience of ‘So that we have entered the way of solution’
Leaving the follow-up and the solution of the problem, to its own,
Mass of the society who has lost interest in the issue every time...

The third is,
Problem-fed people,
That comes into play in this period actually and,

They put in their road maps (!), at this stage
Every time they make use of problems and
In any case they gain..

In each case,
In the shadow of solution promises
To the point of arrival (!),
Those who has great expectations and
However disappointment, frustration are awaiting those

Who are the main addressees of the problem,
The mainstream of the community who are not the direct address of
the problem, Prefer to watch the problem onlyAfter giving a limited
response
Which does not affect the result really..

What remains are the problem-fed people..
That they are already (!) reaching the point of end
With their ready (!) road maps
They are those who feel happy for having taken serious distances,
Having won big amounts
Each time..

Now it is time for a comparison between the
Situations in the starting point
And point of destination of the problem...
Each time
According to the starting point of the problem,
In the discussion of are we on or back
We have reached to a point where society can take a breath,
Who is able to say bravely ..
Even during these discussions, isn't it obvious that problem fed people?
Still continue to progress?

Nevertheless,
By means of problem-feeding
In front of the main-basic problem
To regard those who themselves become the primary problem
As a priority and
Isn't it necessary to solve them primarily?
As long as this is not done, cannot be done,
Core of the problem with their counterparts
The main body of society,
All together
both the directly
or indirectly will continue to pay costs
Of the problem
For those although whose numbers are less enough
To be counted by fingers,
Are fed by problems and deadlocks each time?
They will always win,
They will continue to be happy all the time,
As long as this vicious circle is not broken,
As long as there isn't a national road map..

Isn't each problem left to the mercy(!) of problem-fed people
being left to the deadlock?

Ramazan
TOPRAK

TBBM Anayasa Komisyonu Başkanı, Burhan KUZU :

Yarı Başkanlık ve Partili Cumhurbaşkanlığı modeline geçiş daha kolay...

“Bu işi bir defada bitirelim. Tabii, yarı başkanlık ve partili cumhurbaşkanlığı modeline geçiş daha kolay. Çünkü anayasada aman aman köklü bir değişikliğe gerek olmaz. Muhalefetin razı olma şansı biraz daha yüksek olabilir. Yakında 2014’de Cumhurbaşkanını halk seçeceği için zaten bu işin yüzde 50’si yapılmış olacak. Mevcut anayasaya göre “Cumhurbaşkanının partisi ile bağı kesilir” diyor. Biz bunu çıkarırsak, sorun çözülmüş olur”.

Ankara (Sivil İnisiyatif) – TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu, Anayasa değişikliği gerektirmeyen “yarı başkanlık ve partili cumhurbaşkanlığı modelinin”, Türkiye için daha uygun olduğuna söyledi.

Uzlaşmayı kolaylaştırmak için üç alternatifli model önerdiklerine dikkat çeken Başkan Kuzu “Dünyada üç sistem var. Bunların ana yurtları, Parlamenter sistem: İngiltere. Başkanlık sistemi; ABD. Yarı başkanlık sistemi; Fransa. Bunların türevleri de var... Mesela Balkanlar’da halk tarafından seçilen ve partisiyle devam eden cumhurbaşkanları var. Çek Cumhuriyeti, Macaristan, Filipinler, Avustralya, İrlanda, İzlanda’da bu model var” dedi.

Türkiye’ye bir model getirilecekse Başkanlık modelini getirelim diyen Kuzu, “Bu işi bir defada bitirelim. Tabii, yarı başkanlık ve partili cumhurbaşkanlığı modeline geçiş daha kolay. Çünkü anayasada aman aman köklü bir değişikliğe gerek olmaz. Muhalefetin razı olma şansı biraz daha yüksek olabilir. Yakında 2014’de Cumhurbaşkanını halk seçeceği için zaten bu işin yüzde 50’si yapılmış olacak. Mevcut anayasaya göre “Cumhurbaşkanının partisi ile bağı kesilir” diyor. Biz bunu çıkarırsak, sorun çözülmüş olur” diye konuştu.

TBMM’ndeki Uzlaşma Komisyonu’nun, yeni Anayasa’nın “Temel Özgürlükler” bölümünü yazdığına işaret eden Başkan Kuzu “kuvvetler ayrılığı bölümü

müzakere edilirken, konu gündeme getirileceği belirtti.

Başbakanın, 2012 yılı sonuna kadar Anayasa’nın bitirilmesi konusundaki hassasiyetine de vurgu yapan, TBMM Anayasa Komisyonu Başkanı Burhan Kuzu, sözlerini şöyle tamamladı:

“Başbakan, sertlikten öte, sonuç alınmasını istiyor. Dünya anayasalarına baktığınız zaman 1789’dan bu tarafa aşağı yukarı 842 anayasa gelmiş, geçmiş. Bunların içerisinde mesela 16-17 günde yapılan Japonya anayasası var. 17 yılda yapılan Anayasalar da var. Ortalama süre 1-1.5 yıl. Bu işi, yerel seçim atmosferine girilmeden bitirmek gerekiyor. Yoksa ciddi anlamda zor olur”.

Chairman of the Constitution Commission of the Parliament, Burhan KUZU:

Transition to the Semi Presidential and Party Member President Model is Easier...

“Let us finish this work at once, since it is easier to move to the semi presidential and party member president model. For this system it is not essential to make big changes in the constitution. It might possible to convince the opposition for such a change. Since the President will be elected by the public in 2014, half of this task would be then completed. The current constitution says “the President’s link to a party is cut”. If we extract this item, the problem will be solved”.

Ankara (Non Governmental Initiative) – Chairman of the Constitution Commission of the Parliament Burhan Kuzu believes that the “semi presidential and party member president model” is more suitable for Turkey.

Mr. Kuzu notes that they have suggested a model with three alternatives to facilitate reconciliation and added: “There are three systems in the world. The parliamentary system, as in England; the presidential system is in the US, and the semi presidential system as in France. There are also derivatives of these systems. For instance in the Balkans we see presidents elected by the public and are still members of political parties. We see the same model in the Czech Republic, Hungary, Philippines, Australia, Ireland and Iceland”.

Kuzu suggests the presidential model for Turkey and said; “Let us finish this work at once, since it is easier to move to the semi presidential and party member president model. For this system it is not essential to make big changes in the constitution. It might possible to convince the opposition for

such a change. Since the President will be elected by the public in 2014, half of this task would be then completed. The current constitution says “the President’s link to a party is cut”. If we extract this item, the problem will be solved”.

Mr. Kuzu stated that the Reconciliation Commission of the Parliament is writing the “Basic Freedoms” section of the new constitution and it would be possible to discuss the issue when the title “separation of powers” is to be written.

Mr. Kuzu emphasized PM Erdoğan’s sensitivity to complete the writing of a new constitution until the end of 2012 and finalized his words saying:

“The Prime Minister wants results, rather than being harsh on this issue. Looking at the constitutions in the world, we see that there are around 8402 constitutions written since 1789. Among these we see the Japan constitution written in 16-17 days; but we also see others written in 17 years. The average duration is 1-1.5 years. We need to finalize this issue before entering the local elections process. Otherwise it would be very difficult”.

Başkanım! Başkansın! Başkan!

Etrafımızda ne çok “Başkan” var değil mi? Belediye Başkanları, Sendika Başkanları, Parti İl Başkanları, Oda Başkanları ve tabii bütün bu başkanların yardımcıları. Onbinleri bulan bir başkanlar ordusuyla karşı karşıyayız. Bu başkanların pekçoğu âdetâ krallığını ilan etmiş durumdadır. Korku imparatorluğuna dönen bazılarında, yapılan seçimlerde rakip adayın çıkması bile ihanetle eşdeğer kabul edilmektedir. Bu hakikatlere rağmen, toplumun kanaat önderleri rolünü oynayan ve kerâmetleri kendilerinden menkul bazı köşe yazarları, Başkanlık rejiminin felaketle sonuçlanacağını ve Türkiye’nin böyle bir tecrübeye hazır olmadığını iddia ediyorlar. Yazılarını okuyanlar bu coğrafyanın asırlardır “Parlamente Demokrasi” ile idare edildiğini zannedecektir.

Vâkıâ, Türk entelektüeli için tarih Tanzimat’la başlar. Tanzimat öncesi, bir nevi tarih öncesinde kalan ilkçağlar mesabesindedir. O yüzden Türk siyasi tarihine müteallik yorumlarda örnekler Meşrutiyet devrinden öteye pek geçemez. Ses duvarı gibi âdetâ bir eşiktir Türk okur-yazarı için Meşrutiyet devri.

Peki, Başkanlık tartışmaları için daha öncesini bilmek gerekli midir? Gereklidir, çünkü Türk milletinin karakteristik kodlarını çözmek için en az bin yıl önceye gitmek gerekecektir.¹ Aksi takdirde o ses duvarının sadece bu tarafında kalmak bize çok yanlışlar yaptırır. Mevcut haliyle parlamenter demokrasi, ülkemize en uygun ve değiştirilmesi teklif dahi edilemez ideal sistem olarak sunulmaktadır. Halbuki, kurulduğu dönemdeki ilk haliyle, Cumhurbaşkanlarının aynı zamanda parti reisi olduğu düşünülürse, demokrasinin temellerine dair algımızın şaşkınlık geçireceği kaçınılmazdır.

Şimdilerde bu ses duvarını aşamayan “başkanlık” veya “başbakanlık” rejimi taraftarlarıyla muhalifler, meseleye bir kör dövüşü usûlüyle yaklaşmaktadır. Söylenen, başkanlığın bizim bünyemize uygun olmadığıdır. Sebep? Sadece lise 2 tarih bilgisiyle vaaz eden kanaat önderi köşe yazarlarının laf kalabalığı. Önlerinde de tek örnek olarak Amerika Birleşik Devletleri

görünüyor. Taraftarların âdetâ Cennet-i âlâ gibi tasvir ettikleri ABD sistemi, içinde pekçok arızayı barındırmaktadır. Orada oy verme oranının % 50 civarında olması bizi endişelendirmeye yeter de artar bile. Yapılması gereken, mevcut sistemin aksaklıklarını tecrübe eden bir millet olarak, evvelki uygulamalardan ders almak olmalıdır.

Hakan, Kağan, Sultan ve Padişahlar, meşruiyetlerini hanedanlıktan alıyor, aynı zamanda karizmatik liderlik vasfını taşımaları gerekiyordu. Aksi takdirde omuzlarından uçup giden devlet kuşu, tahtlarını da kaybettiriyordu. Bu yüzden sanıldığı gibi astığı astık kestiği kestik hükümdarlık pek mümkün değildi. Osmanlı devlet mekanizmasını çok ayrı bir yere koymak gerekiyor. Yine sanıldığının aksine, Osmanlı devletindeki

Şimdilerde bu ses duvarını aşamayan “başkanlık” veya “başbakanlık” rejimi taraftarlarıyla muhalifler, meseleye bir kör dövüşü usûlüyle yaklaşmaktadır. Söylenen, başkanlığın bizim bünyemize uygun olmadığıdır. Sebep? Sadece lise 2 tarih bilgisiyle vaaz eden kanaat önderi köşe yazarlarının laf kalabalığı. Önlerinde de tek örnek olarak Amerika Birleşik Devletleri görünüyor. Taraftarların âdetâ Cennet-i âlâ gibi tasvir ettikleri ABD sistemi, içinde pekçok arızayı barındırmaktadır. Orada oy verme oranının % 50 civarında olması bizi endişelendirmeye yeter de artar bile. Yapılması gereken, mevcut sistemin aksaklıklarını tecrübe eden bir millet olarak, evvelki uygulamalardan ders almak olmalıdır.

kuvvetler ayrımının bugünkünden çok daha farkedilir olduğunu söyleyebiliriz. Günlük rutin hükümet faaliyetlerine müdahale etmeyen Osmanlı padişahı, sistemdeki tıkanmaları açan altın dokunuşlarıyla idarede rol almak-taydı. Sistemin bu haliyle hem çok disiplinli, hem de buhran halinde esnek olması devletin ömrünü bu kadar uzun tutmuştur.

Şimdi ise halk, aslında çoktan lağvedilen bir hükümdar müdahalesini zımnen beklemektedir. O hükümdar bir daha asla gelmeyecektir. Buna kendimizi alıştırmak gerekli ıslahatı yapmak daha akılcı bir tedbirdir. Mevcut sistemde kuvvetler ayrımı sadece kağıt üzerindedir. Adli merciler üzerinde bile Osmanlı dönemin-den çok daha fazla nüfuz ve müdahale vardır. Yürütme ile yasama ise neredeyse birbirine geçmiş haldedir. Başbakanlıktan, Bakanlıklardan ve çeşitli birimlerden gelen kanun teklifleri iktidarın meclisteki ekseriyetiyle kanun haline gelmektedir. Dahası, bu teklifleri sorgulamaya, tadil ve tashih etmeye çalışan milletvekilleri ise (kabahatli addedilerek) ayıplanmaktadır. Muhalefet etmeye tevessül edecek iktidar milletvekilleri üzerinde kurulacak (ve hep kurulmuş olan) grup ve parti baskısı, kuvvetler ayrımı ilkesini havada bırakmaktadır.

Halkın pek de inancının olmadığı ABD rejiminden medet ummak yerine, tarihimizden başkanlık sisteminin eski tatbikatını aramak ve ıslah ederek günümüze uyarlamak daha makul görülme-lidir. Ne sevenleri, ne de muarızları farkındadır, ama Sultan II. Abdülhamid’in saltanatının 30 yılı tam bir “Başkanlık” idaresidir. Daha önceleri, Fatih Kanunname-sindeki ifadesiyle padişahın “mutlak vekili” olan sadrazam, devr-i Hamid’de padişahın daimi gözetimi altında bir bürokrat hüviyetine bürünmüştür. Eski devirlerin aksine neredeyse bütün hükümet evrakı Yıldız Sarayı’nın murakabesinden geçmekte, emirler yine Yıldız’dan gelmektedir. İstihbarat ağı hükümet yerine padişaha bağlı olup saraydan yönlendirilmektedir. Hep tenkid edilen hafiye teşkilatının yokluğu halinde Sultan Hamid’in âkıbeti amcası Sultan Aziz’den farklı olmayacaktı.

Fatih devrinde kodifiye kanunna-me ile tam teşekküllü hale gelen bürokratik oligarşi bu durumdan hiç hoşlanmamıştır. 31 Mart Vak’ası ile idareyi tekrar ele alan Osmanlı bürokrasisi, köklerini tarihin derinliklerinden aldığı iktidarını padişah dâhil kimseyle paylaşmayacağını açıkça beyan etmiştir. Üzerinden 100 yıl geçmiş olmasına rağmen, Sultan Hamid, iktidarlarını ellerinden aldığı askerî ve sivil bürokrasinin his-mından hâlâ kurtulabilmiş değildir. Ders kitaplarında milyonlarca talebeye 100 senedir bürokrasinin Sultan Hamid’e olan kin ve nefreti aşılarmaya devam etmektedir.

Başkanlık rejimine geçiş için yapılacak anayasa çalışmaları-na paralel olarak sürdürülecek hızlı bir araştırmanın, hükümette, siyasi partilere ve Anayasa Komisyonu’na epeyce veri sağlayacağı âşikardır. Hazır araştırmaya başlamışken, Âli ve Fuad paşaların vefatlarından sonra Sultan Aziz’in 1876’ya kadar beş senelik kontrolsüz ve amatör başkanlık tecrübesini nasıl canıyla ödediğini tedkik etmek yerinde olacaktır.² Sultan Hamid’in tahta geçmesinden itibaren 6 ayda 6 suikasd atlattığını ve bu yüzden ikâmetgâhını Dolmabahçe’den Yıldız’a naklettiğini hatırd tutmak ayrıca fayda sağlar. Başkanlık tatbikâtıyla padişahlığını sürdüren Sultan Hamid’in bu tasarrufunda, babası Sultan Mecid’e karşı tertiplenen Kuleli Vak’ası ile amcası Sultan Aziz’in hazin sonunu bizzat müşahade etmesinin ve atlattığı 6 suikasdın rolü büyüktür.

Dilsizler haberini kulaksız dinleyesi

Dilsiz kulaksız sözün can gerek anlayası

Dinlemeden anladık anlamadan eyledik

Gerçek erin bu yolda yokluktur sermayesi

¹ Burada Türk milletini İsmet Özel’in tarifiyle “Osmanlı” manasına kullanılmıştır. Bunun içine Rumlar, Ermeniler, Yahudiler ve etnik olarak Boşnaklar, Çerkezler, Arnavutlar ve tabii Kürtler de dahildir.

² Sultan Aziz’in intihar ettiğine dair hedef saptırmalar er-geç aydınlığa kavuşacaktır. Darbeleri Araştırma Komisyonu bu konuyu gündemine alırsa, elde sağlam deliller ve şahitler bulunduğundan, bu vak’anın bütün darbelerin anası olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Prof. Dr. Bülent ARI

I am President! You are President! President!

Are you aware how much “President”s we have around? Presidents of municipalities (Mayors), Presidents of labor or trade unions, political parties, chambers etc. and of course the vice presidents around all these presidents. We are before an army of presidents, whose number has exceeded tens of thousands. Most of these presidents have announced their kingdoms. Some of them have turned into empires of fear; it is enough to label it as “betrayal” when they see an opponent against them. Despite these truths, some so called columnists, who play the role of being opinion leaders, claim that the presidential system will end in a catastrophe and that Turkey is still not ready for such an experience. The readers, when reading them, would think that these lands have been ruled with “parliamentary democracy” for centuries.

In fact the history starts with the Reform (Tanzimat) period for the Turkish intellectuals. Pre-Reform era is in the status of dark ages for these people. Therefore their examples for the Turkish political history do not go beyond the Constitutional Monarchy (Meşrutiyet) period. This period is a sort of glass ceiling for the Turkish literates.

But do we not have to know the past to be able to talk about the presidential system? Yes we should, because to be able to solve the characteristic codes of the Turkish nation, we should go back for 1000 years.¹ Otherwise, remaining on this side of the glass ceiling will make us do lots of mistakes. The present parliamentary system is introduced as the best and most suitable system for our country, and is considered as the most ideal system, which cannot be altered or even proposed to be altered. However, keeping in mind that at the beginning, the Presidents were also party leaders, our perception regarding the foundations of the democracy will be dazzled.

Nowadays the supporters of the “presidential” or “prime ministry” system and their opponents, who are not able to exceed the sound barrier, are approaching the issue like fighting in the dark. It is expressed that presidential system is not suitable for our structure. Why not? It is only verbiage of some opinion leaders

or columnists who are actually preaching with their knowledge of high school history. The only sample they see before them is the USA. The US presidential system, which is introduced like a paradise by its supporters, contains a lot of defects. The fact that the attendance rate to elections is around 50 percent is solely enough to worry us. What should be done is that as a nation, which has experienced the defects of the current system, is to take lesson from previous applications.

The Turkish titles used to define the ruler like “Hakan, Kağan, Sultan and Padişah” were getting their legitimacy from the dynasty and at the same time were supposed to have charismatic leadership characteristics. Otherwise they were faced with

Nowadays the supporters of the “presidential” or “prime ministry” system and their opponents, who are not able to exceed the sound barrier, are approaching the issue like fighting in the dark. It is expressed that presidential system is not suitable for our structure. Why not? It is only verbiage of some opinion leaders or columnists who are actually preaching with their knowledge of high school history. The only sample they see before them is the USA. The US presidential system, which is introduced like a paradise by its supporters, contains a lot of defects. The fact that the attendance rate to elections is around 50 percent is solely enough to worry us. What should be done is that as a nation, which has experienced the defects of the current system, is to take lesson from previous applications.

loosing the throne. Therefore it was not really possible to be like a tyrant unlike the perceptions. The Ottoman state mechanism on the other hand, should be placed at a totally different place. Unlike what is being thought, it is possible to say that the division of powers was much more significant than it is today. The Ottoman sultan, who did not interfere with daily routine governmental activities, took role at the administration with his “golden” touch to overcome the congestions of the system. The status of the system, which was both disciplined and also flexible at the times of crisis, has extended the life of the state for long years.

Nowadays people expect an interference of a sultan, who has been abolished long ago. That sultan will never come back. It is logical to get used to this idea and make the necessary reforms on this aspect. In the present system the division of powers remains only on the paper. There is interference and pressure on legal institutions even much more than the Ottoman period. Legislation and execution has almost become like a single unit. Law proposals from the Prime Ministry and Ministries are immediately transformed into laws at the parliament due to the majority of the governing party. In addition, deputies who are attempting to question, amend or correct these proposals are condemned as is they have committed a crime. The pressure built upon the deputies of the governing party who aim to show opposition to certain laws, nullify the principle of division of powers.

Instead of appealing to the US regime to which the people have no faith in, it seems more logic to search the former applications of this system from our history and reform and adapt it to the current conditions. Neither his supporters nor his opponents are aware that 30 years rule of Sultan Abdulhamid II is a complete “presidential” administration. The grand vizier (Sadrazam) who was the “sole deputy” of the Sultan according to the Law Book of Sultan Fatih (Sultan Mehmet the Conqueror) has become a bureaucrat under permanent supervision of the Sultan during the reign of Sultan Abdulhamid II. Unlike the old times, almost all governmental documents passed from control of the Yıldız Palace (residence of the Sultan) and

all orders issued from the same place. The intelligence network was linked directly to the Sultan rather than the government and it was managed from the palace. In case of absence of this network, which is always criticized, Sultan Abdulhamid’s end would not have been different from that of his uncle Sultan Abdulaziz.

The bureaucratic oligarchy, which was established completely with the law book codified by Sultan Fatih, never favored this situation. The Ottoman bureaucracy, which reclaimed the power with the famous March 31 Event, clearly declared that it will never share its power, which was coming from the depth of the history, with any authority including the Sultan himself. Although more than 100 years have passed from this event, Sultan Abdulhamid is still subject to the wrath of the military and civilian bureaucracy. For more than a century the students in schools are filled with the wrath and hatred of the bureaucracy against sultan Abdulhamid.

A fast research to be conducted parallel to the constitution amendment works fulfilled for transition to the presidential system, clearly will provide a lot of data to the government, political parties and the Constitution Commission. Once the research starts, it would be useful to investigate how did Sultan Abdulaziz’s five years of uncontrolled and amateur presidential experience until 1876 cost his life.² We should also keep in mind that Sultan Abdulhamid faced 6 assassination attempts in first 6 months of his reign, and thus moved his residence from Dolmabahçe Palace to Yıldız Palace. His disposition of Sultan Abdulhamid, who resumed his reign with the presidential system, stemmed from the Kuleli Event plotted against his father Sultan Abdulmecid, personally witnessing the tragic end of his uncle sultan Abdulaziz and the 6 assassination attempts plotted against him.

¹ The term Turkish nation is used to mean “Ottoman” here as defined by İsmet Özel. This includes Greeks, Armenians, Jews and ethnic groups like Bosnians, Circassians, and Albanians and of course Kurds.

² The term Turkish nation is used to mean “Ottoman” here as defined by İsmet Özel. This includes Greeks, Armenians, Jews and ethnic groups like Bosnians, Circassians, and Albanians and of course Kurds.

Prof. Dr.
Bülent ARI

Patriotlar Bir Hak Mı Meydan Okuma Mı?

Geçtiğimiz günlerde dış politika bağlamında çok sıcak gelişmelere şahit olduk.

İlk olarak İsrail'in Gazze saldırıları sona erdi.

Bu noktada ön plana çıkan vurgu, Mısır Cumhurbaşkanı Mursi'nin de ifadesiyle "İsrail'in çevresinde 2008'deki komşuları artık yok" ifadesi oldu.

Gerçekten de 2008'deki Gazze saldırıları sırasında bölgede siyasi yapı bugünkünden oldukça farklıydı.

En büyük değişim Mısır'da oldu.

İsrail'in en büyük müttefiki Mübarek, bir halk devrimi sonucu alaşağı edildi, yerine Müslüman Kardeşler kökenli Muhammed Mursi geldi.

Mübarek döneminde İsrail'den daha katı bir şekilde uygulanan Gazze ambargosu, Refah sınır kapısı açılarak işlevsiz kılındı.

Yine İsrail'in diğer komşularında da kazan kaynıyor.

İsrail'le arası iyi olmasa da, bu ülkeye hiçbir zaman sorun çıkarmayan Esed'in koltuğu da sallantıda.

Türkiye'de ise mevcut hükümetin İsrail'e olan bakış açısı zaten ortada.

Tüm bu şartlar altında 2008'de haftalarca süren Gazze saldırısının bir benzeri bu kez yaşanmadı, İsrail kısa süre içinde pes etmek zorunda kaldı.

Çünkü bir zamanlar İsrail'in en büyük yarıdakçısı konumundaki Mısır bu kez İsrail'e karşı çok ciddi bir diplomasi yürüttü.

Türkiye de yüksek perdeden İsrail'e ciddi uyarılarda bulundu.

Suriye konusunda Türkiye ile birlikte aktif bir politika izleye Katar da süreçte ciddi bir şekilde yer aldı.

Özellikle İslam İşbirliği Teşkilatı üyesi bazı ülkelerin Dışişleri Bakanlarının bombardıman altındaki Gazze'ye yaptıkları ziyaret, İsrail'e verilmiş açık bir mesaj niteliğindeydi.

Her ne kadar bizdeki bazı çevreler hükümetin bu konuda geri planda kaldığını ve öncülüğü Mısır'a kaptırdığını düşünüyor olsalar da durum aslında hiç de öyle değil.

Öncelikle Mısır tarih boyunca Arap dünyasının fiili lideri konumundadır.

Özellikle Cemal Abdunnasır dönemi bu durumun zirve yaptığı dönem olmuştur.

Şimdilerde Mısır, Mübarek döneminde kaybettiği bu etkinliği yeni-

den ele almak istiyor.

Türkiye'nin bölge kamuoyu nezdindeki prestiji ise herkesçe malum; Erdoğan bugün Arap sokaklarında en popüler lider durumunda.

Zaten son günlerde Hamas'ın yaptığı açıklamalarda da ateşkes sürecinde Türkiye'nin oynadığı aktif role vurgu yapılıyor.

Dolayısıyla Türkiye'nin süreçte etkin olamadığı yönündeki ifadeler tamamen siyasi mülahazalardır, gerçeği vurgulamaktan uzaktır.

Bölgede artık İsrail için hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır.

Zaten Mısır'da yaşanan seçim süreci ve sonucu da, "Arap Baharı aslında bir Batı planıdır" şeklindeki senaryoları da tek başına boşa çıkaran bir durumdur.

Mısır'da yeniden başlamış görülen halk hareketleri de aslında bir yerde eski rejim kalıntılarının hala devleti teslim etmek istemediğinin açık bir kanıtı.

Mursi seçilir seçilmez onun yetkilerini kısıtlamaktan geri kalmayan bu köhnemiş bürokrasi şimdilerde doğal olarak yetkilerini yeniden artırma yoluna giden Mursi'ye karşı bir halk ayaklanması izlenimi verecek şekilde insanları sokağa döküyor.

Ama bu kez durum çok farklı, çünkü iktidarda bir diktatör değil seçim yoluyla başa gelmiş meşru bir lider var.

Mısır'da yaşanacak bir değişimin, özellikle son Gazze saldırılarında Mısır'ın üstlendiği aktif rolü de hesaba katıp, en çok kimin işine yarayacağını bir düşünün; kafanızdaki bir takım sorulara cevap bulabileceğinizi düşünüyorum.

Bu arada son olarak BM'de yapılan oylamada Filistin'e "üye olmayan gözlemci devlet" statüsü her ne kadar önemli bir anlam taşısa da BM ve uluslar arası toplumun Filistin meselesinde ne denli kötü bir sicile ve haksız bir duruşa sahip olduğunu da tescil etti.

1948'de bir BM kararı ile kurulan İsrail devletinin 60 küsur yıldır uyguladığı işgal politikaları BM'nin basiretsiz tutumuyla hız kesmeden sürüyor.

Aradan geçen onca yıldan sonra Filistin'e bu tür bir üyelik statüsü lütfediliyor(!).

Oylama günü Sayın Davutoğlu'nun dediği gibi: "1988'de Arafat bu kürsüde konuşurken bu talepler için erken diyordunuz. Şimdi 2012'deyiz ve hala erken diyorsunuz. Ne zamana kadar bekleyeceğiz" sorusu ger-

çekten çok yerinde bir soru.

Bağımsız bir Filistin devleti kurulmadan ve İsrail işgal ettiği topraklardan çıkmadan Ortadoğu'ya kalıcı barışın gelmesi mümkün değildir, bunu artık herkesin görmesi gerekir.

Bir diğer sıcak gündem de Irak'ta yaşanan gerginlik.

İpleri İran'ın elinde olan Başbakan Maliki, bir süredir uygulamalarıyla ve muhtemelen İran'ın verdiği gazla, ikinci bir Saddam olmaya niyetlenmiş gözüküyor.

Son olarak Kuzey Irak Kürt Federe Bölgesindeki refah seviyesi iştahını kabartmış olacak ki gözünü buraya dikmiş durumda.

Ancak ne Irak yönetimi Saddam dönemindeki gibi güçlü, ne de Kürtler o zamanki gibi güçsüz.

Yaşanacak çatışma ortamı sonuçta şu anda o bölgede fiilen var olan bağımsız bir Kürdistan'ın resmen de kurulmasıyla sonuçlanacaktır.

Bu yeni kurulacak devleti de ilk tanıyan ülkelerden birisinin Türkiye olması, her iki tarafın menfaatine olacaktır.

Türkiye'nin bu adımı aynı zamanda kendi sınırları içinde yaşayan Kürtler için de olumlu bir adım olarak değerlendirilecektir.

Maliki (daha doğrusu İran) yönetimi ateşle oynuyor.

Farkında olması gereken bu ateşin ilk yakacağı kendisi olacak.

Ve son olarak Suriye sınırına yerleştirilmesi planlanan Patriot füzeleri.

Herkesin bildiği gibi Patriot füzeleri tamamen savunma amaçlıdır; yani herhangi bir yeri vurmak için kullanılan türde füzeler değil bunlar.

Dolayısıyla patriotların yerleştirilmesi öyle İran, Rusya ve Suriye'nin iddia ettiği gibi saldırgan bir amaç taşımıyor.

Tam tersine saldırgan bir komşuya karşı koruma önlemiyle yerleştirilmesi planlanıyor.

Bu ülkeler tamamen hedef saptırma amaçlı beyanlarda bulunuyorlar.

Bizdeki barış yanlılarının (!) eleştirilerine gelince; yanı başımızda her gün yüzlerce insan katleden acımasız bir diktatöre tek kelime bile eleştiri getirmeyenlerin, "olur da bir gün bu katilin aklına eser ve ülkemize doğru bir füze fırlatır" diye düşünerek sınıra savunma amaçlı füzeler yerleştirmeyi planlayan hükümeti "savaş yanlısı" olmakla suçlamaları tamamen siyasi mülahazalardan ve iflah

olmaz hükümet karşıtlıklarından kaynaklanmaktadır.

Yukarıda belirttiğim bu nedenlerden dolayı ben sınırdaki bu tür savunma tedbirleri alınmasını meşru bir hak olarak görüyorum.

Dileriz hiçbir zaman bu füzeleri kullanma ihtiyacı hâsıl olmaz ve ayrıca Suriye'deki bu kanlı rejim bu vahşete son vererek yönetimi halka teslim ederek akan kan en kısa sürede durdurulur.

Çünkü kendisi teslim etmezse, er veya geç alaşağı edilecektir.

Aynı akıbeti yaşayan Hitler, Mussolini, Stalin, Saddam, Kaddafi ve Mübarek gibi.

Patriotların yerleştirilmesi öyle İran, Rusya ve Suriye'nin iddia ettiği gibi saldırgan bir amaç taşımıyor.

Tam tersine saldırgan bir komşuya karşı koruma önlemiyle yerleştirilmesi planlanıyor.

Bu ülkeler tamamen hedef saptırma amaçlı beyanlarda bulunuyorlar.

Bizdeki barış yanlılarının (!) eleştirilerine gelince; yanı başımızda her gün yüzlerce insan katleden acımasız bir diktatöre tek kelime bile eleştiri getirmeyenlerin, "olur da bir gün bu katilin aklına eser ve ülkemize doğru bir füze fırlatır" diye düşünerek sınıra savunma amaçlı füzeler yerleştirmeyi planlayan hükümeti "savaş yanlısı" olmakla suçlamaları tamamen siyasi mülahazalardan ve iflah olmaz hükümet karşıtlıklarından kaynaklanmaktadır.

Yukarıda belirttiğim bu nedenlerden dolayı ben sınırdaki bu tür savunma tedbirleri alınmasını meşru bir hak olarak görüyorum.

İkbâl SAYLIK

Patriots: A Right or A Challenge?

Recently some very important developments in the foreign policy have been the burning issues on the agenda; first Israel's deadly attacks to Gaza ended, second is the high tension in Iraq and finally the debates regarding Turkey's demand from NATO to set Patriot missiles along its border with Syria.

Let's start with the first topic.

What really changed the circumstances in Israel's assaults lies behind a statement by Egyptian President Morsi: "Israel should be aware that its neighbors in 2008 do not exist anymore".

This is true; in 2008 the political structure in the region was totally different than it is today.

The biggest change took place in Egypt.

Israel's greatest ally in the Arab world, Mubarak was down after a public uprising, and replaced by Muhammad Morsi who has Islamic roots.

The first thing that the new Egyptian administration did was to lift the sanctions upon Gaza by opening the long closed Rafah border gate.

Other neighbors of Israel have been busy with public uprisings for a while.

Assad, although did not have warm relations with Israel, never caused problems to this country.

Nowadays he is trying to protect his post through killing his own people and bombing his country.

As for Turkey, the stance of the current government against Israel is a known fact.

Under all these circumstances, Israel's assaults to Gaza did not go on for weeks as in 2008; Israel gave up in a shorter time.

First of all, Egypt, once Israel's main and only Arab ally, followed a very active diplomacy against Israel.

Second, Turkey warned Israel very seriously through PM Erdoğan and FM Davutoğlu.

Third, Qatar, which is following a very active policy in Syrian issue together with Turkey, existed very actively at the process.

The main message was given to Israel during the visit of Islamic Cooperation Organization Foreign Ministers to Gaza.

All these factors showed Israel that the countries in the region are serious and will not give up until Israel stopped the attacks.

Although some political groups in Turkey think that the government did not have any active role in the process and that it was Egypt who

lead the process, the facts are not exactly the same as they think.

First of all Egypt has been the leading country of the Arab world throughout the near history.

This case was at its top during the rule of Jamal Abdennaser.

The current Egyptian government is trying to take its past role, which was lost during the rule of Mubarak.

On the other hand, Turkey's prestigious position in the Arab public is a known fact; PM Erdogan is more popular than any other Arab leader in the Arab streets.

In fact recent statement by Hamas shows that Turkey has actively been involved at the ceasefire process.

Therefore statements expressing that Turkey did not take an active part in this process are totally political remarks and far from reflecting the truth.

Nothing will be the same as in the past in the region for Israel from now on.

Actually the new structure in Egypt solely proves that the claim that "Arab Spring is a Western plan" is not correct.

The new public disorders that seem to be burning in Egypt is in fact clear evidences, which prove that the remnants of the old regime within the state mechanisms will not surrender the state easily to the people.

This worn bureaucracy, which did not refrain from limiting President Mursi's power as soon as he was elected, are now trying to take people out to the streets against Mursi who naturally took steps for regaining his limited authorities.

This time the situation is different; the power now is not in hands of tyrant, but rather a legal president elected by the people.

Just think who will most benefit from a change in Egypt and keeping mind Egypt's role during the recent Gaza assaults; you might have answers to some questions in your mind.

Having said this, we should also keep in mind that although granting Palestine the status of "non member observes country" in UN General Council is a very important step, it also showed once more the unjust stance of the UN and the international community on the Palestine issue.

The hostile and occupation policies of Israel, which was established with a UN resolution in 1948, continues due to this stance of the international

community.

And after all those years, Palestine is bestowed (!) with such a membership.

As Turkish FM Ahmet Davutoğlu said during the session in the UN: When late president Arafat stood here in 1988 you said it was early for such a demand. Now it is 2012 and you still say it is early. How long do we have to wait for?"

It should be noted by all that it will not be possible to set up a permanent peace in the Middle East unless an independent Palestine is established and Israel withdraws from the occupied lands.

Another burning issue is the high tension in Iraq.

Iraqi PM, which is nothing more than a puppet controlled by Iran, recently has shown his intention to be the second Saddam.

His last target is the prosperous region of Iraqi Kurdistan.

However neither Iraq's central government is as powerful as in Saddam's reign, nor Kurds are as weak as they were then.

A possible clash might result with the official establishment of a Kurdish state in the region, which de facto exists.

It would be to the benefit of both parties in case such a state is recognized by Turkey immediately.

Establishment of a Kurdish state in Iraq might have an influence on normalizing Kurdish groups in Turkey.

Maliki (in fact Iran) government is playing with fire.

He should be aware that he who plays with the fire burns first.

And some last remarks for the Patriot missiles to be installed alongside the Turkish-Syrian border.

As everyone knows, these missiles are used totally for defensive means; in other means you cannot attack any place with Patriots.

Therefore setting these missiles to the Syrian border is not a hostile action as claimed by Syria and its allies Russia and Iran.

On the contrary, they aim to be defensive measures against a hostile neighbor.

As for the critics made to government by the so-called peace activists in Turkey; only thing that could be said to these such groups, which do not criticize Assad while murdering counts of civilian people each day and do not accuse him for his crimes against humanity, and on the contrary accuse the government

for "desiring war" only because they are taking measures to prevent their lands against an insane dictator: is that their objection against the government is leading them to such non logical policies.

I think it is totally legal and right to replenish such defensive systems alongside the border.

Let's pray and hope that there will never be need to use such missiles, and that the dictator of Syria will stop all these brutalities and leave the power to the people.

If he does not, it will happen sooner or later; none of the tyrants escaped their faith; just remember: Hitler, Mussolini, Stalin, Saddam, Qaddafi and Mubarak.

Installing Patriot missiles to the Syrian border is not a hostile action as claimed by Syria and its allies Russia and Iran.

On the contrary, these missiles aim to be defensive measures against a hostile neighbor.

As for the critics made to government by the so-called peace activists in Turkey; only thing that could be said to these such groups, which do not criticize Assad while murdering counts of civilian people each day and do not accuse him for his crimes against humanity, and on the contrary accuse the government for "desiring war" only because they are taking measures to prevent their lands against an insane dictator: is that their objection against the government is leading them to such non logical policies.

I think it is totally legal and right to replenish such defensive systems alongside the border.

İkbâl SAYLIK

Zeliha KÖKSAL

Türkiye'yenin Sosyal Yasasını (Yarasını) Farklı Bir Açıdan Görmek!

Stratejik Planlamalarda , İnsanın İnsana Yardım Etmesi Engellenmemeli.

Çağdaş şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarına uygun olarak birçok ülke gibi Türkiye de dünya cazibesine ilgi duyuyor .Bundan dolayı kentsel dönüşüm projeleri ile yüksek binalar, otoyollar, köprü ve alt geçitler, tramvay, teleferik gibi tasarımlara önem verip bu istikamette ilerlemektedir.

Dünya çapında yöneticilerin amaçları hep aynıdır, her yönetici devletin büyümesini ister. Bizde o halde, aynı değerlere, değer verenleri ,aynı değerler ile değerlendirilir.

Aynı amaca ve değerlere sahip olanlardan biride Almanya' dır, gelin aynı değerlere önem veren ve aynı amaçtaki Türkiye' nin sosyal yardım yasa sistemini karşılaştıralım.

Biz Müslüman bir çoğunluğa sahipken , onların Hristiyan olduğunu da hatırlayalım.

Birde bizim Osmanlı imparatorluğunun mirası üzerinde oturduğumuzu ve Türkiye cumhuriyetinin Osmanlı imparatorluğunun bünyesinden doğduğunu göz ardı etmez isek! bu millete ne yapmışız ve ne yapıyoruz? Karşılaştıralım bakalım.

Alman sosyal dayanışma ilkesi derki: "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz" prensibi ile hareket et-

veyne devlet peşin bakım parası kanunen sağlanır.Bir o kadar da çocuk parası hakkı olan anneler çocuklarının her ihtiyacını kimseye muhtaç olmadan karşılar.

İnce ve hassas bir düşününce yapısı olan bu devlet maddi gücü olmayanlara sağlıkları bozulmasını , psikolojileri bozulmasını neslimiz sağlıklı ortamda yetişsin diye, ne detaylar ile insanlara değer verilmiş.

Türkiye'de ise yoksullara yapılacak yardımlarla ilgili olarak, Türkiye açısından yapılmış Bir temel ihtiyaçlar tanımı, bulunmamaktadır.

Avrupa'daki yoksullar haklarını, açık bir şekilde web sitesinden veya kurumlardaki el broşüründen net öğrenme imkanı , maalesef Türkiye'de yok.

Devlet Denetleme Kurulunun raporunda belirtildiği gibi sosyal hizmetler ve yardımlardan yararlanacak ihtiyaç sahiplerinin; bu alanda hizmet veren çok sayıdaki kurum tarafından (SHÇEK, SYDGM, Vakıflar Genel Müdürlüğü,yerel yönetimler ve STK'lar vb.) farklı şekilde tanımlanması ve bunlar arasında koordinasyon eksikliği, ulusal ölçekte bir yoksulluk kriterinin olmaması, bu alanda merkezi bir veri tabanı bulunmaması, hedef grubuna, ya hiç hizmet sunulamaması ya da aynı kişilere birden fazla kurumca aynı nitelikte yardım ve hizmet

melimiz. Sağlık, kaza, emeklilik, bakım ve işsizlik sigortası, insanımızın vazgeçilemeyecek haklarıdır. Asgari şartlarda gıda, giyim, ev, enerji, kişisel bakım, çevre ve kültürel hayata katılım için sabit maliyetlerinin karşılanması gerekmektedir. Mesela tek ebeveynli bir çocuğun bürokrasiye takılmadan, mağduriyet yaşamaması için gereken nafakayı farklı sebeplerden dolayı alamayan ebe-

sunulması sonucunu doğurmaktadır" der.

Yardım için yetkili mercilere başvuru yapılmasıyla başlayan ve bürokratik aşamaların tamamlanması, yardım kararının alınması ve yardımın fiilen yapılmasıyla ,sonuçlanan süreçte ,birçok aşamada yardım talep eden vatandaşların horlandığı, küçümsendiği ve sonuçta onur kırıcı ve incitici davra-

nışlar sergilenebildiği kamuoyuna yansıyan bilgilerden anlaşılmaktadır.

Karşılaştırmayı gördükten sonra eminim birçoğunuzun kafasında bazı düşünceler oluşmuştur.

Alman' ya vergisini alan, zengin bir ülke diye düşünebilirsiniz . Türkiye'de hangi fakir çıkıp , verginizden bize verin dedi ? Hepimiz biliyoruz ki Türkiye'nin vergi paraları zenginler içindir . Lütfen bu üzücü temada takılıp kalmayalım. Benim problemim Türkiye yapıyor veya yapmıyor , konusu değil. Konu her şeyden önce , yardım anlayışının , insanın insana yardım etmesinin engellenmemesidir. Örneğin KÜBA, Almanya 'nın zıddı olan çok fakir bir ülke, fakat buna rağmen yarım asırdır öyle bir duruşla hayata tutundular ki, bu konuda diller lal olur.

KÜBA' da tüm eğitim ve öğretim , okul üniforması ve beslenmede dahil ücretsiz. Üniversitelerinde ücretsiz olduğu ve burs verdiği için Amerikan örgencileri gelip Küba'da okuyorlar .

Amerika'da 10 000 dolara yapılan bir ameliyat KÜBA da 10 dolara yapılıyor.

Bu kadar fakir bir ülke bunu nasıl yapıyor dersiniz? Çünkü Küba Hükümeti insan canlısı ve içten bir hükümettir. Küba'daki insanların içinde hırs yok. Sakin ve hoşnut insanlardır. Çok basit kanunları vardır ve herkes bu kanunlardan paylaşmayı öğrenmiştir.

Ben sizlere KÜBA gibi olun demiyorum , sadece örnek veriyorum.

Küba'da imkansızlıkta bile insanlara nasıl davranıyorlar , TIP ilimlerini ve ilaçlarını nasıl paylaşıyorlar gidin görün. Kendim bizzat gördüğüm bir sahneden bahsetmek istiyorum .2005 yılında Pakistan'daki depreme en çok doktoru KÜBA gönderdi, tam 100 tane doktor! Bu doktorlar nerede yattıklarına bakmadılar, yemeden içmeden yardım ettiler.Amerikan doktorları ,Alman doktorları ve Türk doktorlarının, ne yiyeceğiz, nerede yatacağiz konusundaki endişelerini ,Küba doktorlarında görmedim , ve en fakirleri oldukları halde en çok ilaç yardımını yine Küba yaptı.

Adı geçmişken Pakistan'dan bahsetmeden geçemeyeceğim: Pakistan'a gidin, oradaki insanlar, nasıl bir yardım anlayışına sahipler onu görün.2011 yılında Pakistan ziyaretimde sayısız sosyal yardım sisteminin Pakistan devletinde nasıl çalıştığını gördüm. Orada söz konusu yardım olunca halkın bağı açık, herkes evini açıyor.Bir öğretmen ben bu mahalledeki çocuklara eğitim desteği vereceğim dediğinde herkes buyurun benim evimi kullanın diyor .İnsana sevgiyle ,kalpten kapısını açıyorlar.

Türkiye Almanya kadar vergi alsa da , yinede yoksula yardım etmezler, çünkü bunun için, içimizde istek yok.Zengin ülkeler biz zenginiz, insanların yardıma ihtiyacı

yok demiyor , yinede insan , insana yardım ediyor , öyle ki bunu o kadar istekli yapıyorlar ki uluslararası yardımlarda yer alıyorlar.

Değerli okurlarım? Bildiğiniz üzere ben Kayseri'de Kay-Ders Derneği Genel Başkanım ve bizzat yaşadıklarımı ve tespit ettiklerimi içim acıyarak sizlerle paylaşmak istiyorum.

Kayseri 'de Kay Ders aracılığı ile yoksul çocuklara eğitim desteği sunduğumuzu birçok yönetici çevre tarafından bilinmektedir.

Kayseri'de eğitim desteği sunduğumuz, bir katını

Kay Ders Derneği' nin bu güzel çalışmaları için ücretsiz tahsis eden bir dersane devr oldu . Devrolduktan sonra 2012 ocak ayında 110 yoksul ortaöğretim öğrencisi ve bu çocuklara eğitimde destek vermek için hazır olan , 70 gönüllü Kayseri Erciyes Üniversitesi öğrencisi ile Kay Ders Derneği sokakta kaldı .

İnanamayacaksınız bu çocuklara , 2 sınıflık yer bulmak için üniversite öğrencileri ile bir ekip oluşturduk. Ocak ayında -15 C her gün derdimizi anlatmak için bir yere gittik ve yine Hayırsever Kayseri Vatandaşlarından da bu çocukları ortada bırakmamaları için yardım istedik. 45 gün süren bu süreçte yoksul çocuklara hiç kimse 2 odalık yer vermediler ,salon vermediler ,evlerini açmadılar ki bu çocuklara devam yardım edebilelim. Devlet kurumlarının böyle bir dayanışmaya , yer tahsis etmeleri yasak mı acaba?

Kanunlar , insanlara yardım, ancak dernek vasıtasıyla yapılabilir diye baskı yapıyor .Dernek oluyorsun yine yardım yok.

Kay Ders Derneği, Kayseri' de 45 gün yoksul öğrenciler ile sokakta kaldıktan sonra, yardım elini kim uzattı bize biliyor musunuz? İnsanlar için kalbi olan bir Kuran Kursu ! 3 sınıflık yerlerini hafta sonları kullanabilmemiz için tahsis ettiler.Fakat ne kadar süre burada kalabiliriz bilmiyoruz.

Değerli okurlarım sizlere soruyorum,

BU YOKSUL ÇOCUKLARA BÖYLEMİ YAPILMALIYDI??? BİZ TÜRKİYE' NİN YAŞAYAN KALPLERİ OLMASINI İSTİYORUZ...

Konu artık kafamızı değiştirelim, basit düşünelim. Duygularımızı, düşüncelerimizi aç olan insanlar için,geleceğimiz olan fakirlikten dolayı acı çeken çocuklar için , yönlendirelim.

Geçmişimizle öğünerek değil, onların yaptıklarını yaparak problemleri çözeriz. Hayatı, zor durumda yaşayan insanlara kolaylaştıralım lütfen...

Sağlıklı, verimli ve başarılı büyük bir millet olarak kalalım inşaAllah.

Zeliha KÖKSAL

Seeing Turkey's Social Law (Wound) From A Different Perspective!

Strategic planning stages, to assist human to human couldn't be blocked. In accordance with the principles of modern urban planning and principles Turkey as many other countries is interested in the lure of the world. Therefore, it gives importance to the high-rise buildings in urban regeneration projects, highways, bridges and underpasses, tram, cable car and moves in this direction. Objectives of rulers around the world is always the same, every ruler wants his government to grow. We then evaluate those who value the same values with the same values. One of those who have the same purpose and values is Germany, let's compare Turkey's social assistance system of the law that give importance to the same values and has the same purpose.

We should also remember while we have a Muslim majority, they are Christian.

If we don't ignore that we live on the heritage of the Ottoman Empire and Turkish republic is born in the body of the Ottoman Empire! what we've done to this nation, and what do we do? Let's compare.

German social solidarity principle says: we must act with the principle "One for all, all for one". Health, accident, pension, care and unemployment insurance are the indispensable rights of our people. Fixed costs for participation at minimum conditions, food, clothing, housing, energy, personal care, environmental, cultural life must be met. For example, a single parent who cannot get child support for different reasons without inserting to bureaucracy and having fear of victimization, state in advance care benefit provided by law to the parent. So, mothers of children who have a right to child benefit meet every need of their children without being dependent on anyone.

This state which has deep and delicate structure of thinking gives value to people who cannot afford by considering their health, psychology and generation to catch up healthy environment.

THERE IS NO DESCRIPTION OF BASIC NEEDS IN TURKEY CONNECTED WITH THE BENEFITS TO THE POOR FOR TURKEY.

The poor in Europe have the op-

portunities to learn their rights from a web site or from the leaflet in the institutions in an open way but unfortunately not in Turkey. As mentioned in the report of the State Supervisory Council; Identification of the needy in different ways who benefit from social services and assistance by a large number of institution serving in this area (Social Services, SYDGM, General Directorate of Foundations, local authorities and NGOs, etc.), and lack of coordination among them lack of a national scale of poverty, the lack of criteria in this area, the lack of a central database resulted in the target group isn't benefited from the services or the same people to be submitted from the same quality services and assistance by more than one institution" it says. It can be understood from the news in the public that in the process starting with the application of a needy to the competent authorities and completion of the bureaucratic steps, given the decision for help and making of assistance effectively in one of these several stages citizens who request the assistance is ill treated and despised and as a result degrading and hurtful behaviors can be shown. I'm sure many of you have some thoughts after seeing the comparison.

You can think that Germany is a rich country who gets his tax. Which poor in Turkey, said give your tax us? We all know that Turkey's tax money is for the rich. Please let's not stuck on this sad theme. My problem is not Turkey is doing or not. Topic first of all, understanding of help and human to human assistance shouldn't be prevented. For example Cuba, opposite of Germany, is a very poor country, but nevertheless clung to life for half a century that such a stance on this issue no one can talk. all training and education, school uniforms including nutrition is free of cost in Cuba. Students from America are coming to study in Cuba since the universities are free of costs and provide scholarships. An operation that cost 10.000 dollars in America cost 10 dollars in Cuba. You can think of how this much a poor country manage this? Because the Government of Cuba is sincere and love its people. People in Cuba

have no ambitions. They are calm and happy people. They have very simple laws which they learned how to share. I don't tell you that be like Cuba, I only give example. How do the people in Cuba, even impossibility, how they do share Medical tendencies and drugs, go and see. I would like to mention a scene which I personally saw. Maximum numbers of doctors have been sent by Cuba for the earthquake in Pakistan in 2005, exactly 100 doctors! These doctors didn't care where they sleep, they helped to the people without eating and drinking. I didn't see the concerns of American, German and Turkish doctors on what they eat, where they sleep with Cuban doctors and the poorest they are, they did the most of the drug assistance.

I cannot help mentioning of Pakistan when the name passed: Go to Pakistan, see how the people there have a sense of help. During my visit to Pakistan in 2011 I've seen how numerous social welfare systems work in Pakistan state. There when help comes the people open their bosom, everyone opens his home. When a teacher says I'll give educational support to children in this street everyone says go ahead, use my house. They open their gates to the people with love and with their hearts.

Although Turkey get tax as much as Germany but still it will not help the poor, because we do not have will for it. Rich countries don't say "we are rich and our people don't need assistance". Human is helping the human and they are doing this so willingly that they are taking their place in international assistance.

Dear readers? As you know, I am the President of the General Association of Kai-Ders in Kayseri and I want to share what I personally lived and identified with you. Our educational support to poor children through Kay Ders in Kayseri is known by many managers environment. A private teaching institution which allocated one of its floors free of cost to the association of Kay Ders that we offer training support in Kayseri,

is transferred. After its transfer in January 2012 110 poor secondary education students and 70 willing students who are ready to support these children in education from Kayseri Erciyes University and Association of Kay Ders left on the street. You can't believe that we created a team to find a place with two classrooms for these children. We went to a place to tell our troubles every day in January under -15 C and we asked for help from Charitable Kayseri citizens for the sake of these children. In this process, which lasted 45 days, no one did allocate a place with two-rooms for these poor children; they didn't open their homes that we can continue to help these children. I wonder if state institutions to allocate a space to solidarity like this are allowed. The laws are pressurizing that the assistance to the people is only given through an association. You are funding an association but no assistance again. Do you know who extended a helping hand to us after Kay Course Association and poor students Kayseri left on the street for 45 days. A private Quran teaching institution who has heart for people! They allocate their 3 classrooms for our use at weekends. But we don't know how long we can stay here.

Dear readers I am asking to you, SHOULD THESE POOR CHILDREN BEHAVED LIKE THIS??? WE WANT THEM TO BE THE LIVING HEARTS OF TURKEY...

The subject is let's change our minds, think simple. Let's focus our feelings and thoughts to starving people and to the children who are our future and suffering from poorness.

Not bragging on our past, we solve problems by doing what they do.

Please let's make the life easy for the people living in difficult situations...

Insha Allah let's stay healthy, productive, successful and as a great nation

Kırıkkale Eski Milletvekili, Kemal Albayrak:

Meclisin itibarının artırılması ve güçlendirilmesi önceliğimiz olmalı...

Kırıkkale eski milletvekilimiz Sayın Kemal Albayrak, Serap Kuru, Başkent Platformuna yaptıkları ziyarette, Platform Genel Başkanı Mustafa Kurt, yönetim kurulu üyeleri ile “Anayasa’dan, Başkanlık Sistemi’ne; ekonomiden, terör’e her konuyu birlikte değerlendirme imkanı bulduk... “Düşünenlerin, düşüncelerini” okudukça, fikir sahibi olduğunuz konuların farklı versiyonları ile de tanışmış olacaksınız... Bakın Kemal Albayrak, bizler için, nasıl bir Türkiye panoraması çiziyor...

Türkiye anayasa yapabilmek için en iyi zemini bu dönemde yakalamış durumdadır. Toplum buna hazırdır. Meclis çoğunluğuna baktığımızda, güçlü bir iktidar vardır. Anayasa yapma konusunda isteklidir. Muhalefet de bu konuda istekli olup, talepleri mevcuttur. Artık bir an evvel yeni anayasanın çıkarılması gerekiyor. Darbelerin zorla kabul ettirdikleri kanunların, bir an evvel değiştirilerek toplumun dertlerine çare olabilecek yeni bir anayasanın ortaya konması artık kaçınılmazdır. Türkiye’nin kalkınmasının önünün açıldığı, yasakların kalktığı, hak ve özgürlüklerin ortaya konduğu, kardeşçe yaşamının adalet kuralları çerçevesinde sağlandığı bir Türkiye görmek istiyoruz. Bu kapsamda yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele temel argümanları üzerinde yasal düzenlemeler getirilmelidir. Evrensel değerler anayasal metinde mutlak yer almalıdır.

Sivil İnisiyatifin Sesi pek çok alanda referans teşkil etmektedir. Özü itibarıyla topluma faydalı olmakta, ortaya koydukları rehberlik çalışmaları ile farklı bir sivil kuruluş örgütü olduğunu göstermektedir. Bu vesile ile faydalı ve bütünleştirici görüşlerini dile getiren Sivil İnisiyatif Gazetesi ve görevlilerine hizmetlerinden dolayı minnetimizi ifade etmek isterken, bu tür faaliyette bulunan kuruluşların çoğalmasını arzu ediyorum. Her alanda gösterdikleri gayretli çalışmaları takdirle karşılıyorum.

Milletimizin yeni anayasa ihtiyacı uzun zamandır gündemdedir. Üniversiteler, siyasi kuruluşlar, sivil toplum örgütleri, toplumun hemen hemen her kesimi, yeni anayasa konusunda seslerini çıkarırken, Türkiye Büyük Millet Meclisinin de bu konudaki gayretleri ortadadır.

Türkiye anayasa yapabilmek için en iyi zemini bu dönemde yakalamış durumdadır. Toplum buna hazırdır. Meclis çoğunluğuna baktığımızda, güçlü bir iktidar vardır. Anayasa yapma konusunda isteklidir. Muhalefet de bu konuda istekli olup, talepleri mevcuttur. Artık bir an evvel yeni anayasanın çıkarılması gerekiyor. Darbelerin zorla kabul ettirdikleri kanunların, bir an evvel değiştirilerek toplumun dertlerine çare olabilecek yeni bir anayasanın ortaya konması artık kaçınılmazdır. Türkiye’nin kalkınmasının önünün açıldığı, yasakların kalktığı, hak ve özgürlüklerin ortaya konduğu, kardeşçe yaşamının adalet kuralları çerçevesinde sağlandığı bir Türkiye görmek istiyoruz. Bu kapsamda

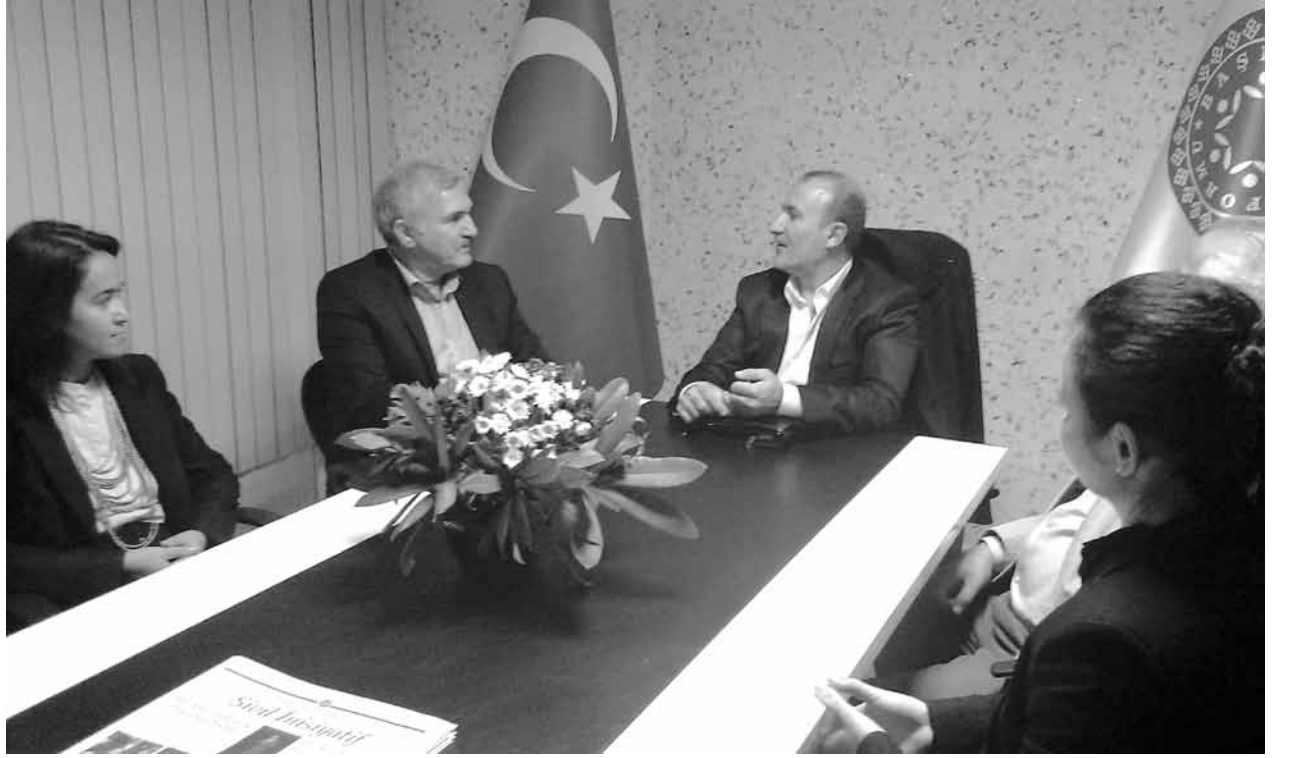
yoksulluk ve yolsuzlukla mücadele temel argümanları üzerinde yasal düzenlemeler getirilmelidir. Evrensel değerler anayasal metinde mutlak yer almalıdır.

Siyasi partiler yasasının mevcut haliyle milletin tercihlerini meclise tam yansıtmadığı gerçeği üzerinde tartışmalar uzun zamandır devam etmektedir. Siyasi partiler yasası üzerinde titiz bir çalışma yapılmalı ve bu çalışma yasalaştırılmalıdır. Milletin iradesinin objektif ve demokratik bir şekilde yansıdığı meclis tablosunu önemsiyoruz.

Türkiye’de, TBMM’nin güçlendirilmesi gereklidir. Diğer bir ifadeyle, ordunun siyasetinin dışına çekilmesi, sivil siyasetin güçlendirilmesi esastır. Milletimizin ihtiyaçlarının çözüm yeri meclis çatısı altında olmalıdır. Milletin iradesinin yansıdığı yer meclistir. Aynı zamanda önemli olan meclis iç tüzüğüne de millet iradesini yansıttak şekilde değiştirilmesi gerekmektedir. Burada amaç şudur; Meclisin itibarının artırılması ve güçlendirilmesi esas alınmalıdır.

Başkanlık tartışmaları son günlerde ağırlık kazanıyor; Yarı başkanlık mı, tam başkanlık mı olmalı sorusu ülkemizde değişik kesimlerce tartışılmaktadır. Asıl konu, buradaki isimden ziyade, ülke yönetimindeki sorumluların birbirini denetleyecek ve birbirini frenleyebilecek bir sisteme sahip olmasıdır. Bu tip yönetimler birçok ülkede mevcuttur ve uygulanmaktadır. Montesquieu’nun bir sözü var “Gücün karşısında güç olmazsa demokrasi olmaz” der. Bazı korkular ve ön yargılarla hareket etmek faydasız ve zaman kaybıdır. Gerçek bir devlet yapısı içerisinde, çatışmadan uzak, birlikte çalışabilecek, uzlaşabilecek sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek temel hedef olmalıdır.

Has Parti - Ak parti bütünleşmesi bir heyecan yaratmıştır. Toplumda var olan beklentiler karşılık bulmuştur. Toplum gerek Sayın Başbakan Tayyip Erdoğan’ı gerekse Prof. Dr. Numan Kurtulmuş Beyefendiyi seviyor. Olumlu bulunan bu bütünleşmenin güçlü bir şekilde devam edeceği ve ülkemiz sorunlarının çözümünde katkı sağlayacağı bir gerçektir. Ülke suni gündemlerle meşgul edilmemeli, öncelikli konular ele

alınmalıdır. Bu noktada sivil toplum kuruluşları çok önem arz etmektedir. Çünkü milli iradenin ve milletin sesi bu kuruluşlarda dile gelmektedir. Onlara düşen görev ise özellikle milli konularda rehberlik ve görüş bildirilerek toplumun sesi olmaktır.

Terör belası devletimizin ve milletimizin uzun yıllardır çektiği bir sıkıntıdır. Dünya devletlerinde de bu tür olaylara rastlanmaktadır. Teröre karşı duruşumuz net, açıktır. Terör nereden gelirse gelsin karşısında durmak ve mücadele etmek sadece iktidarların görevi değildir, top yekün görevimizdir. Türkiye’de yaşayan her vatandaş bu konuda sorumluluk bilincinde hareket ederek, ülke yöneticilerine yardımcı olmalı diye düşünüyorum. Terörden rant sağlamak kimsenin işine yaramaz, sadece terörü güçlendirir.

Devletimizin resmi dili Türkçe’dir. Bunun dışında insanlarımızın anadillerini öğrenmelerinde, konuşmalarında hiçbir sakınca yoktur. Buna, hiç kimsenin itirazı da olmamalıdır. Ancak, bunu istismar etmek isteyenler vardır ve bunu başka amaçlar için seslendirmek istedikleri de ortadadır. Bizler aslında, dilimizi nasıl zenginleştiririz, dünya dilleri arasında sevdirecek daha iyi konuma nasıl getiririz gayreti içinde olmalıyız.

Gelir dağılımındaki adaletsizlik şu anda dünyanın geldiği ekonomik noktada, bütün devletlerin ciddi sorunudur. Gelir dağılımındaki düzensizlikler giderilmelidir. Çünkü yaşanan kargaşanın bir nedeni de budur. Pir Sultan Abdal’ın sözüyle “Demiri demir ile döverler. Biri sıcak, biri soğuk İnsanı insan ile kırarlar. Biri aç, biri tok...” Bu dizelerde

de belirtildiği gibi gelir dağılımındaki adaletsizliğin nelere sebep olabileceği hikmetli bir şekilde yüzyıllar önce anlatılmıştır. Bunu gözden kaçırmamak lazımdır. Bu bir sorumluluktur.

Millet gündeminde acil olan konulardan bir diğeri de gereksiz yatırımlardan kaçınılması ve israfın önlenmesi, verimli yatırımların yapılması gerekliliğidir. Milletimizin öncelikleri, ihtiyaçları iyi tespit edilmeli ve bu yöndeki yatırımlara ağırlık verilmelidir. Bir başka husus da hiç kimsenin kimseyi ötekileştirmemesidir. Devletin nazarında tüm vatandaşlar eşit olmalıdır. Bireyin özgürlüğüne saygı gösterilmedir. Bireyin özgürlüğü esas olup, korunmalıdır. Toplumsal barış ve uzlaşmayı öne çıkarmalıyız. Etnik kimlik ve ırk üzerinden siyaset yapılmaması, mezhep temelli siyasetten de uzak durulması ülkenin yararına.

Özel sektörün, yatırımları ile ilgili kolaylaştırıcı mevzuatlar geliştirmeliyiz. Gerek yerli, gerek yabancı yatırımcılara bu yolu açmak ülkemizin menfaatine.

Ülkemizde, özellikle sorumluluk sahipleri, elde ettikleri gücü şahsi menfaatleri için kullanmamalıdır. Ülkede, bir korku imparatorluğu yaratmadan, hukuk devletini güçlendirmek, demokratik yapıya uygun hareket etmek, temel düsturumuz olmalıdır. Çok beğendiğim hikmetli bir söz vardır. «Güneş herkesin üzerine eşit doğar, kimi gül kokar, kimi leş kokar.» Tarihi misyonumuz gereği dünyadaki barışın, huzurun sağlanmasına katkı yapabilmemiz için güçlü bir Türkiye’ye ihtiyaç var. Bu gücü, hep beraber, el ele vererek sağlamak, hepimizin asli görevi olmalıdır.

Former Deputy of Kırıkkale, Mr. Kemal Albayrak:

Our priority should be strengthening the Parliament and re-establishing its esteem ...

Former Deputy of Kırıkkale Mr. Kemal Albayrak and Ms. Serap Kuru visited the Capital City Platform, and discussed many issues like “the constitution, presidential system, economy, and terror”. You will be able to meet different versions of your ideas as you read the “thoughts of thinkers”. Read and see the Picture that Mr. Albayrak draws for Turkey ...

Turkey has arrived at the best grounds to write a new constitution. The society is ready for this. Looking at the Parliament, we see a strong government, which is willing to write a new constitution. The opposition is also willing, and has certain demands. It is now time to write the new constitution as soon as possible. The laws, which were imposed by the coup administrations, should be replaced with new ones and a new constitution to reply the demands of the people should be introduced. We wish to live in a country where the barriers before the development are lifted, freedoms and rights are settled, and peace and justice is achieved. In this aspect, it is important to bring new regulations to fight against poverty and corruption. Universal values must exist in the new constitution.

The voice of the Non Governmental Initiative has become a reference in many areas. The organization shows that it is a different type of NGO with its activities and guidance, and is indeed beneficent for the public. I would like to take this opportunity to thank the Journal of International Non Governmental Initiative and its members for their useful and integrating activities, and wish such organizations will increase in number. I appreciate organization's efforts at every area.

The nation's demand for a new constitution is on the agenda for a long time. The demands of universities, political organizations, NGOs and all sections of the society for a new constitution is evident while we see that the Parliament has efforts in this prospect.

Turkey has arrived at the best grounds to write a new constitution. The society is ready for this. Looking at the Parliament, we see a strong government, which is willing to write a new constitution. The opposition is also willing, and has certain demands. It is now time to write the new constitution as soon as possible. The laws, which were imposed by the coup administrations, should be replaced with new ones and a new constitution to reply the demands of the people should be introduced. We wish to live in a country where the barriers before the development are lifted, freedoms and rights are settled, and peace and justice is achieved. In this aspect, it is important to bring new regulations to fight against poverty and corruption. Universal values must exist in the new constitution.

There have been long debates on the fact that the current status of the law on political parties does not reflect the choices of the people exactly. I think it is important to reflect the people's view to the parliament in an objective and democratic way.

It is vital to strengthen the parliament in Turkey. In other words, it is essential to expel the military out of politics and strengthen the civil politics. The address for the solution to the problems of the nation should be the Parliament. In addition the internal legislation of the parliament should also be revised to reflect the demands of the people. The aim should be to strengthen the Parliament and increase its prestige.

The debates on the presidential system

have increased recently. The arguments are now focused on whether the system should be a semi presidential or full presidential system. The main point in fact is to have a system where the institutions would cross check each other. Such administrations are present and being implemented in many countries. Montesquieu says “there will not be democracy unless there is a power against the power”. It is useless and loss of time to be stuck at fears and prejudices. The main objective should be to be able to work together far from any dispute within the system of the state.

The unification of HAS Party and AK Party has raised an excitement. The expectations of the people have been met. The people like both Prime Minister Erdoğan and Professor Numan Kurtulmuş. It is clear that this unification shall continue in a strong way and contribute to the development of the country. The agenda of the country should not be occupied with artificial problems; instead we should focus on vital problems. At this point, NGOs are very important, since the choices of the public are reflected by these organizations. Their responsibility is to be the voice of the society in national issues and guide the people.

Terror is a trouble from which our state and nation has been suffering for many years. We also witness similar events in other countries. Our stance against terror is clear. It is not only the government's duty but also is our responsibility as the whole nation to stand and fight against terror wherever it comes from. I believe every citizen in Turkey should act responsibly and support the government for its fight against terror. Negligence of terror would only strengthen terror.

The official language of our state is Turkish. Having said this, no one can object people learning other languages they consider as their mother tongues. However there are groups, which

are trying to exploit this situation. In fact we should be in an effort try to promote our language to a better position among the languages of the world.

The disparities in income distribution are a major problem in the whole world considering the current economic state throughout the world. Such disparities should be diminished, since this is one of the main reasons of the chaos seen in the world. As Pir Sultan Abdal says; “Metal is beat with metal; one hot the other cold. Man is rived by another man; one hungry the other fed”. As stated here, what can the unjust income distribution lead to, has been told us centuries ago. We should not miss this point. This is a big responsibility.

Another important issue on the agenda is to abstain from unnecessary investment and avoid waste. The priorities and requirements of the people should be identified before focusing on the investments. Another issue is not to exclude anybody. All citizens should be equal before the state. The state should respect and protect the freedom of the individuals. We should focus on social peace and dialogue. It is to the benefit of the country to refrain from following a policy based on ethnicity and race, and leave aside sectarian arguments.

We must adopt legislations to facilitate investments of the private sector. It is to the benefit of the country to open the doors for local and foreign investors.

Those holding important posts should not use their positions for their personal benefits. Our main principle should be strengthening the democratic state of law, without creating an empire of fear. There is famous proverb which I like a lot: “The sun rises equally on everyone; but some smell fine and some stink”. We need a strong country to contribute to the world peace as required by our historical mission. It should be our main objective to support this power in a unity.

HER ŞEY BARIŞ İÇİN

Türklerin Ortadoğu macerası, Orta Asya steplerinden Türk kavimlerinin batıya doğru göçleri ile 10.yüzyıldan itibaren başlamıştır. Türkler böylece İslam dünyasının ve Ortadoğu'nun sınırları içine yerleşmeyi de bu yüzyıl içinde gerçekleştireceklerdir. Türklerin Ortadoğu'ya geldikleri bu zamanda tüm Ortadoğu Abbasilerin egemenliği altında idi fakat çok zaman geçmeden Abbasilerin zayıflaması ile kurulan bir Türk devleti olan Büyük Selçuklu Devleti Horasan, İran, Irak, Suriye, Arap Yarımadası ve Anadolu'nun büyük bir kısmına egemen oldu. Yine Türk asıllı Memluklar Abbasilerin eski toprağı olan Mısır'da hüküm sürdüler. Nihayet bütün bu devletlerin ardılı olarak, Ortadoğu 1. Dünya Savaşına kadar Osmanlılar tarafından yönetildi. 1.Dünya Savaşının sonrasında ise Ortadoğu toprakları birer birer Osmanlı egemenliğinden çıkıp Batılı devletlerin egemenliği altında yaşadılar. Batılı güçlerin bu topraklardan çekilmesi ile de Ortadoğu devletleri bağımsızlıklarını kazanmışlardır. Son yüzyılda belki tarihinin en karanlık yıllarını geçiren Ortadoğu'da harita yeniden çizilme aşamasında iken Osmanlı'nın ardılı olarak Anadolu'da Türkiye ise ecdadından kalan mirasla Ortadoğu'nun en önemli devleti olarak Ortadoğu'da yepyeni bir vizyonla yeniden tarih sahnesindedir.

Ortadoğu diğer bütün medeniyetler gibi İslam medeniyetini de içine almış onun kuruluşuna, yükselişine, kültürünün oluşumuna ev sahipliğı yapmıştır. Bu anlamda İslam medeniyeti de Ortadoğu'nun eseridir. Tarihin her döneminde Ortadoğu vardır ve önemli olmuştur. Hem İslamiyet için hem Hristiyanlık için hem Yahudilik için önemlidir Bunların yanı sıra Ortadoğu özellikle batılı ülkelerin her zaman ilgi çekici bulduğu ve sürekli gözlerinin üzerinde olduğu topraklar olmuştur. Ortadoğu'nun talihsizliğini işte bu noktada ele alabiliriz. Osmanlı'nın çeşitli sebeplerle Ortadoğu topraklarını kaybetmesi ile bu topraklar salt sömürölme amacı ile kullanılmışlardır. Sömüren güçler, zaten kendilerine düşman olarak adlandırdıkları Müslüman topraklarını kana bulamış, sefalet içinde bırakmış, cehalete sürüklemişlerdir. İsrail ise bu Ortadoğu'nun bir başka çıkmazı olup başta Filistin olmak üzere bütün Ortadoğu'ya korku saçan bir "terör devleti" yapılanmasına sahip bir devlet olarak vardır. Kısacası bugün Ortadoğu'da; Gazze'de, Lübnan'da, Kudüs'te Batı Şeria'da, Musul'da, Kerkük'te..... bir kavga veriliyor. Bu kavga Ortadoğu'yu tamamen tarih sahnesinden silip, Müslü-

manları cehalet içinde, kan içinde bırakarak egemenlikleri altına almak içindir. Ve bunun için 11. yüzyıldan itibaren burada egemenlik kuran, istikrarı bu topraklara hediye eden devletleri kuran Türklerden kurtulmanın gerektiğine inanmalarının kaçınılmaz olduğunu söylemek gerekiyor.

Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşunun ilk yıllarından itibaren Ortadoğu'yu tamamen ihmal eden bir dış politika izledi. Bütün dış politikasını Batı eksenli yürütmeye çalıştı. Ortadoğu'ya yüz çeviren, sanki onu hiç tanı-mıyormuş gibi ortak tarihini, kültürünü yokmuşçasına davranan bir tutum sergiledi, kendisine Ortadoğulu olduğunu kendisine itiraf dahi edemedi. Yıllar boyunca kendisini bir Batı devleti olduğuna inandırmaya çalıştı. Ancak Türkiye bu politikanın yanlışlığının idrakine vararak son dönemlerde güçlü bir şekilde izlediğı politika ile Ortadoğu'ya yeniden döndü. Çünkü Türkiye artık biliyor ki, güçlü bir Türkiye Ortadoğu'yu yok sayarak, Ortadoğu'nun sorunlarıyla yüzleşmeden mümkün olamaz. Türkiye'nin bir dünya gücü haline gelmesi Ortadoğu ile beraber yükselmesi ile mümkün olacaktır. 11.yüzyıla kadar dayanan Ortadoğu toprakları ile yoğrulan tarihimiz bunu zorunlu kılmaktadır. Türkiye'nin son yıllardaki dış politikasındaki ciddi gelişmeler ise göze çarpıyor. Tespitler yapılıyor. Keza bu anlamda örnek teşkil edecek bir tespiti de İngiliz Parlamentosunda düzenlenen Arap Baharı ve Türkiye konulu panelde konuşan Tarık Ramazan dile getirdi. Ramazan, sergilediğı yeni dış politika vizyonu ile birlikte Türkiye'nin batı eksenli bir politikadan döndüğünü, yüzünü biraz daha doğuya çevirdiğini söyledi. Bazı kesimler bunu bir «ksen kayması» olarak niteleseler bile Türkiye'nin cumhuriyetten bu yana izlediğı Ortadoğu politikasını bir kenara bırakması zaruri idi, Zira Türkiye toprakları da Ortadoğu toprağıdır. Bir parçası olunan topraklarda olanları görmezden gelerek politika izlenemez. Osmanlı Devleti zamanında "Şark Meselesi" olan yani Batılı devletlerin Osmanlı'nın topraklarını paylaşma ve önemli topraklarını ele geçirme ve Osmanlıdaki farklı etnik unsurları bağımsızlığa teşvik ettirme planı olan bu mesele Osmanlı'nın yıkılışı ile son bulmadı. Ortadoğu ile devam ediyor. Osmanlı yıkıldı ama Ortadoğu üzerindeki planlar hala devam ediyor. Durum bu iken Türkiye'nin Ortadoğu ile sıkı ilişkiler kurması ve bölgenin kaderini bölge ülkelerinin belirlemesi için işbirliğı içinde olmalarından daha doğal ne olabilir.

Türkiye'nin geleceğın Ortadoğu'su

için; barışın istikrarın egemen olduğu, kalkınmış, cehaletin eğitim ile yok olduğu, Avrupa Birliğı benzeri bir örgütlenme ile bir çatıda birleşmiş, birlik beraberlik ile bütünleşmiş bir hayal kurmaktadır. Bu Ortadoğu, yepyeni bir Ortadoğu'dur. Ve bu hayal Türkiye'nin bütün karşıt güçlere karşı kurmuş olduğu bir Ortadoğu modelidir. Bu hayal ile Ortadoğu'da emelleri olan bütün devletlerin planlarının sonu gelecektir. Kalkınmış, cehaletten kurtulmuş, her şeyin saydamlaştığı, birbirleriyle sıkı ilişkiler kurup sınımsız bir bütün olan Ortadoğu demek üzerindeki bütün emellerin suya düşmüş olacağı bir Ortadoğu demektir. Aslında şunun da anlaşılması lazım ki, Ortadoğu ülkelerinin yanı sıra Dünya devletleri arasında ki barış ve istikrar bütünlüğünün sağlanması dünya barışını da sağlayacak ve dünyayı daha yaşanılır bir yer haline getirecektir. Ancak bu ne kadar mümkün olur orası tartışmalıdır. Keza bu noktada Osmanlı'nın yapmış olduğu çok ilgi çekici bir tespit var ki kanaatimce Ortadoğu kavgasının gerçek nedeni olarak gösterilebilir. Osmanlı Devleti dış politikasında Karşılıksız diplomasiyi izlediğı dönemde (1299-1776) dünyayı Darül İslam ve Darül Garp olmak üzere ikiye ayırmış idi. Ve bütün dünya Darül İslam olunca ya kadar sürekli bir mücadelenin olacağını söylüyordu ve bu yüzden Karşılıksız Diplomasiyi izleme yolunu tutmuştu. Tabii bu diplomasiyi izleyebilmesinin nedeni dünyanın en güçlü devleti olması ve rakibinin olmaması idi. Osmanlı'nın yavaş yavaş güçten düşmesi ve Batının üstünlüğü sağlaması ile zorunlu olarak Karşılıklı diplomasiye geçilmiş ve günümüze kadar gelen süre içerisinde de bu diplomasi gelişerek devam etmiştir. . Osmanlı'nın dünyayı Darül İslam ve Darül Garp olarak ikiye ayırıp bunların arasındaki mücadelenin bütün dünya Darül İslam oluncaya kadar devam edeceği tespitinin doğruluğı su götürmez bir gerçektir. Burada şunu da belirtmemiz lazım ki, Osmanlı dünyayı İslam ve garp olmak üzere ikiye ayırmıştı ama Osmanlı Müslüman olmayan toplumlara hoşgörü ile yaklaşmış asla zulüm uygulama yoluna gitmemiştir. Burada anlatmak istediğimiz nokta Ortadoğu'da ve diğer İslam ülkelerinde dünyada olası bir Darül Garp üstünlüğü durumunda kargaşanın Osmanlı tarafından yüzyıllar öncesinden öngörülmüş olmasıdır. Osmanlı politikasını yönlendirirken bu gerçeğın farkındaydı ama şuan ki Darül Garbın uyguladığı kargaşa politikasını izlememişti. Darül İslam hoşgörü ile mücadele verirken bugün Darül İslam'a karşı mücadele daha çok zulüm ile verilmektedir

Ortadoğu kalkınmadıkça, devletler berraklaşmadıkça , istikrara kavuşmadıkça Ortadoğu'da bir Ortadoğu bütünleşmesi bütün Müslüman ülkelerce de bir İslam bütünleşmesi olmadıkça bizim bu mücadelede kaybeden olmaya devam edeceğimiz aşikar. Tam bu noktada bu bütünleşmeyi sağlayacak tek devletin Osmanlı mirasçısı Türkiye'den başka kimse olmadığını da söyleyebiliriz. Yüzünü Doğu'ya dönen Türkiye bu bütünleşmeyi tam bu noktada başlatmış oldu. Ekonomisi gittikçe güçlenen, devletin içindeki çeteleri temizleyen, darbeler ile yüzleşen Türkiye Ortadoğu için bir çıkış yolu göstericisidir. Ortadoğu'da çıkış yolu barış ise bu ancak Türkiye'nin izinden gitmekle olacaktır. Batılı güçlerin yanı sıra , Ortadoğu'da tek güçlünün kendisi olmasını isteyen İsrail bu bölgenin bir gerçeğı. Bu devlet Lübnan'ın, Türkiye'nin , Suriye'nin, İran'ın parçalanmasını istiyor. Filistin'de etnik temizlik yapmak istiyor. İsrail bu gücü Müslüman ülkelerin güçsüzlüğünden alıyor. Batılı devletlerinde de İsrail'in de asıl korkusunun 11. yüzyıldan itibaren Ortadoğu'ya gelmiş ve burada huzurlu bir hakimiyet sağlamış Türkler olduğu aşikar. 1918'den sonra kurulan düzenin amacı Türkiye'yi Ortadoğu'nun dışına itmek değil miydi? Bu düzen nedeniyle biz Ortadoğulu olduğumuzu unuttuk ve cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren sadece batı eksenli politika izledik. Ortadoğu'da dökülen onca kan hem İsrail'in hem de Batılıların Türklerin Ortadoğu'da yeniden ağırlık kurmasından duydukları korkudan başka bir şey değil. Yalnız şunu da belirtmemiz gerekiyor ki Dünya hep savaşların egemen olduğu bir yer olmamalıdır. Ortadoğu'da sürekli süren savaşlar hem Ortadoğu'nun hem bütün dünyanın yaşanabilirliğini azaltmaktadır. Bundan dolayı ise Türklerden korkmak yerine tüm dünyanın müşterek geleceğı adına Türkleri İslam dünyası ve Batı dünyasının uzlaştıracısı sentezi olarak görmek çok daha yerinde olacaktır. Sonuç olarak; Ortadoğu'nun ve tüm dünyanın barışı için uğraşan Türkiye politikası bölgeyi yeniden refaha ve barışa taşıyacak tek politikadır.

Feyza YAPICI

EVERYTHING FOR PEACE

Turks' Middle East adventure began with the westward migration of the Turkish tribes from the steppes of Central Asia 10th century onwards. Thus, the Turks would settle within the borders of the Islamic world and the Middle East in this century. When the Turks came to the Middle East, It was under the rule of the Abbasids but soon after, the Great Seljuk Empire, a Turkish state was established by the weakening of Abbasids ruled Khorasan, Iran, Iraq, Syria, Arabian Peninsula and a large part of Anatolia. However, the Mamluks of Turkish origin ruled Egypt the former territory of the Abbasids. Finally, as the successor of all of these states, the Middle East was ruled by the Ottomans until World War I. After the 1st World War, the territory of the Middle East got out of the Ottoman control one by one and have lived under the rule of the Western states. With the withdrawal of Western powers from this land, Middle Eastern States gained their independence. While the map was in re-scratching stage in the Middle-East that perhaps live the darkest years in the history of the last century, Turkey who inherited Anatolia as the successor of the Ottoman Empire is in the stage of history with a brand new vision as the most important state in the Middle East.

Like all the other civilizations Middle East covering the Islamic civilization hosted in its foundation, the rise and the formation of its culture. In this sense, Islamic civilization is also the product of the Middle East. In every period of history there is Middle East and have been important. It is important for both Islam, Judaism and to Christianity. In addition to these the Middle East is always an interesting place for the Western countries and was the land always which their eyes on. At this point we can look at the misfortune of the Middle East. As a result Ottoman Empire lost of its territory of the Middle East for various reasons this land have been used only with the purpose of exploitation. Exploiting powers have already caused so much bloodshed of Muslim lands that they refer to as the enemy, left it in misery and dragged it into ignorance. Israel as another dilemma of Middle East has a «terrorist state» structure who terrorized on Palestine and the entire Middle East. In short, today a fight is given in the Middle East, Gaza, Lebanon, Jerusalem, the West Bank, Mosul and Kirkuk, This fight is to wipe out the Middle East completely from the stage of history and to get it under

their sovereignty by leaving the Muslims in ignorance and in the blood. And it's inevitable to say that they need to believe to get rid of the Turks who had sovereignty on this region starting from the 11th century and gifted stability to this land.

Republic of Turkey, from the first years of its establishment followed a foreign policy that is completely neglected the Middle East. All its foreign policy tried to conduct in Western axis. It had exhibited an attitude of acting turning away from the Middle East, it's like not to know it at all its common history, culture. It did not even admit it to himself that it is from the Middle East. Over the years, tried to convince him that a Western state. Realizing the inaccuracy of this policy, however, Turkey with a strong policy re-turned to the Middle East in recent years. Because Turkey now knows that a strong Turkey is not possible ignoring the Middle East and without confronting the problems of the Middle East. Turkey to become a world power will only be able to rise with the Middle East. Our history kneaded with the territory of Middle East dating back to the 11th century requires it. In recent years, a significant development in Turkey's foreign policy is striking. Determinations made. An exemplary determination in this respect is said by Tariq Ramadan who talked in the panel on the Arab Spring and Turkey held in British Parliament. Ramadan said, Turkey turned his face a little more to the east from a western oriented politics with the new foreign policy vision. Some people even describe this as "a shift of axis", Turkey was necessary to abandon his 'Middle East policy' since the foundation of the Republic. Because the land of Turkey is Middle East territory. Policy cannot be traced by ignoring the lands which is a part. This Question called "Eastern Question" of the time of the Ottoman Empire that is the Western Powers to share the territory of the Ottoman Empire and seize important lands and the plan of provoking different ethnic elements for independence did not end with the collapse of the Ottoman Empire. It continues with the Middle East. Ottoman Empire collapsed, but the plans on the Middle East are still in progress. That being the case what could be more natural than the fact that Turkey to establish close relations with the Middle East and countries in the region to be in co-operation for determining the fate of the region.

Turkey for the future of the Middle East dreams that peace,

stability is dominant in the region, ignorance developed by education, combined under a roof with an organization like the European Union, integrated with the unity. This is the Middle East, a new Middle East. And this dream, which was established by Turkey, is the Middle East model against all opposing forces. This dream will bring the end of the plans of all states which has ambitions in the Middle East. Developed, freed from ignorance, everything settled, countries firmly establish close relations with each other in the Middle East means a Middle East that all the aspirations would have fallen into drink. In fact, It also needed to be understood that along with the Middle Eastern countries the integrity of peace and stability between the states of the world will ensure world peace and thus the world will become a more livable place. However, it's debatable how much is possible. Likewise, the Ottoman Empire has made a very interesting point that in my opinion it can be shown as the real cause of the Middle East fight. In the period Ottoman Empire followed a naked diplomacy in his foreign policy (1299-1776), divided the world into two including Darul Islam and Darul Garp. And he was saying that a constant struggle would go on until the whole world becomes Darul Islam and therefore fallowed naked diplomacy. Of course, the reason for him to follow this diplomacy was to be the world's most powerful state and lack of the opponent. Decreasing the power of the Ottoman Empire gradually and outflanking of the West the rule of mutual diplomacy was necessarily passed and up to now this diplomacy growingly continued. The accuracy of detection is an incontestable fact that Ottoman divisions the world into two as Darul Islam and Darul Garp and the struggle between them will continue until the whole world become Darul Islam. We need to mention it here that Ottomans divided the world into two as Darul Islam and Darul Garp but they tolerated the non-Muslim communities never oppressed them. The point which we want to highlight here, confusion in the event of the possible rule of Darul Garp in the Middle East and other Islamic countries and in the world is foreseen by the Ottoman Empire for centuries. While the Ottomans was routing their policy they were aware of this fact but they didn't apply policy of chaos which is now applied by Darul garb. While Darul Islam was struggling with tolerance today the struggle against Darul Islam is given rather by oppression

It is obvious that we will be the loser of this struggle unless the Middle East develop, states clear, stability comes, integration of the Middle East in the Middle East and of Islam in all Muslim countries. At this point we can say that the only state that provides this integration is Turkey heir to the Ottoman. Turkey who returned his face to the East started this integration at this point. Turkey with its growing economy, cleaning of gangs in the state, facing the blows out is guidance to a way out. If the only way out in the Middle East is Peace, this will be only possible fallowing Turkey's footsteps. Along with the western powers Israel who wants to be the strongest of the region is this region fact. This state wants Lebanon, Turkey, Syria, Iran to break. He wants to make ethnic cleansing in Palestine. Israel is taking this power from the weakness of Muslim countries. Obviously the main fear of Israel and western states is the Turks who came to the Middle East 11 century onwards and provided a peaceful dominion here. Was not the purpose of the order established after 1918 to push Turkey out of the Middle East? We forgot we were in the Middle East because of this order and from the first years of the republic we have applied only a west oriented policy. All the bloodshed in the Middle East is nothing more than both Israel and western powers fear of re-ruling of Turks in the Middle East. We need to mention this the world shouldn't be a place always dominated by wars. The continuous wars in the Middle East reduced viability in both the Middle East and the whole world. Therefore, instead of the fear of the Turks, would be better to see it as mediator synthesis of the Islamic world and the Western world on behalf of the joint future of the world. As a result, Turkey policy tried for peace in the Middle East and in the whole world is a single policy which carry the region to prosperity and peace again.

Feyza YAPICI

Başbakan Yardımcısı, Bekir BOZDAĞ :

Üniter yapıyı bozmadan, BAŞKANLIK SİSTEMİNE geçmeyi düşünüyoruz...

“Başkanlık sistemi içerisinde federatif bir yapı, eyalet sistemi oluşturmada başkanlık sistemine gidilebilir mi? Gidilebilir. Amerikan uygulamasında ikili bir yasama var, hem senato hem temsilciler meclisi var, kongre bu ikisinden oluşuyor. Biz diyoruz ki ‘Türkiye’de ikili bir yasamaya ihtiyaç yok. TBMM bugünkü haliyle varlığını devam ettirebilir. Seçim sisteminde yapılacak bir değişiklikle başkanlık sistemine uygun, güçlü bir yasama organının teşkiline izin verecek adımlar atabiliriz”.

Ankara (Sivil İnisiyatif) - Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, üniter yapıyı bozmadan başkanlık sistemine geçmeyi önerdiklerini, Türkiye’nin özellikleri ve ihtiyaçları dikkate alınarak yapılacak kendine özgü sisteme “Türkiye modeli başkanlık sistemi” adının verilebileceğini söyledi.

Başkanlık sistemiyle “federatif bir yapının ortaya çıkacağı, üniter yapının bozulacağı” gibi yanlış bir algı oluştuğuna işaret eden Bozdağ, şöyle konuştu:

Sandıkda halkın yüzde 50’den fazla oyunu alan Başkan Seçilir...

“Bunlar başkanlık sisteminin özelliği

değil, ABD’nin siyasi tercihidir. Türkiye için bizim öngördüğümüz sistem, Türkiye’nin tarihi, kültürel yapısını, dokusunu dikkate alan ama başkanlık sisteminin özellikleriyle bütünleşen bir yeni sistem. Biz üniter yapıyı bozmadan başkanlık sistemine geçmeyi öneriyoruz. Başkanlık sistemi içerisinde federatif bir yapı, eyalet sistemi oluşturmada başkanlık sistemine gidilebilir mi? Gidilebilir. Amerikan uygulamasında ikili bir yasama var, hem senato hem temsilciler meclisi var, kongre bu ikisinden oluşuyor. Biz diyoruz ki ‘Türkiye’de ikili bir yasamaya ihtiyaç yok. TBMM bugünkü haliyle varlığını devam ettirebilir. Seçim sisteminde yapılacak bir değişiklikle başkanlık sistemine uygun, güçlü bir yasama organının teşkiline izin verecek adımlar atabiliriz’. Biz diyoruz ki ‘Sandıkta halkın yüzde 50’den fazla oyunu alan başkan seçilir.”

Deputy Prime Minister Bekir Bozdağ:

We are considering to switch in to a PRESIDENTIAL SYSTEM without destructing the unitary structure

system. We recommend switching to a unitary presidential system without damaging the structure. “Is it possible to switch in to a presidential system which there is not federative structure, nor the state system in? It is possible. American application has a dual legislation, there are both the Senate and the House of Representatives, and congress consists of them both. We think ‘there is no need to a binary legislation in Turkey. Parliament can survive in its present form. With an amendment to the electoral system, we can take steps to allow the formation of a strong legislative body in accordance with presidential system. The president will be elected by more than 50 percent of the population’s votes”.

Ankara (Non Governmental Initiative) - Deputy Prime Minister Bekir Bozdağ stated that, they have suggested switching to a presidential system without damaging the unitary structure, and that it would be possible to name the system as “presidential system of Turkey” which would be prepared considering the unique characteristics and needs of Turkey.

Bozdağ stated that there are concerns that with the presidential system “a federal structure will appear and so the unitary structure will be broken”, and continued as follows:

The president will be elected by more than 50 percent of the population’s votes...

“These are not the characteristic of the presidential system, but the U.S.A’s political choice. The system we envisaged for Turkey is a new system that takes values the characteristics of Turkey’s historical, cultural structure, and is integrate them with the presidential

“Is it possible to switch in to a presidential system which there is not federative structure, nor the state system in? It is possible. American application has a dual legislation, there are both the Senate and the House of Representatives, congress consists of them both. We think ‘there is no need to a binary legislation in Turkey. Parliament can survive in its present form. With an amendment to the electoral system, we can take steps to allow the formation of a strong legislative body in accordance with presidential system”

ULUSLARARASI

Sivil İnisiyatif

GAZETESİ

İMTİYAZ SAHİBİ

Tülay ERİM ÇÖMEZ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Mehmet Süreyya ORAL

GENEL KOORDİNATÖR

Süleyman Baydar

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Tülay ERİM ÇÖMEZ

HABER MÜDÜRÜ

Fahri ŞENYİĞİT

EDİTÖR

Akın AKSU

SPOR MÜDÜRÜ

Fethi DURAN

FOTO MUHABİRİ

Oktay BAŞYILDIZ, Zeliha ŞAHİN

İÇANADOLU TEMSİLCİSİ

Fuat ÜLGER

İSTANBUL TEMSİLCİSİ

Eyüp KOCAKAYA

İZMİR TEMSİLCİSİ

Nail ERCAN

TRABZON TEMSİLCİSİ

Ahmet TAŞKIN

KAYSERİ TEMSİLCİSİ

Zeliha KÖKSAL

MANİSA TEMSİLCİSİ

Yüksel DAĞHAN

KAHRAMANMARAŞ TEMSİLCİSİ

Şahin KARPUZOĞLU

RİZE TEMSİLCİSİ

Ömer Sadık TAŞKIN

YOZGAT TEMSİLCİSİ

Mehmet SAYGI

VAN TEMSİLCİSİ

İdris ORTAKAYA

TBMM TEMSİLCİSİ

Adnan H. FİŞENK

YURTDIŞI KOORDİNATÖRÜ

Serdar KOCAKAYA

BALKANLAR TEMSİLCİSİ

Uğurhan KURT

İNGİLTERE TEMSİLCİSİ

Gülşay YAPICI

KANADA TEMSİLCİSİ

Oruç NAMLI

HUKUK DANIŞMANI

Av.Neslihan DURAN KOCAKAYA,

Av.Faruk EVİRGİN, Av. Kerim ÖZTÜRK,

Av.Önder KARAÇAM, Av.Rabia Mutlu KARAÇAM

TERCÜME

Safiye Anıl SOYLU

DANIŞMA KURULU

Hakkı ORHAN, Ahmet AKSU,

Ergün ALANKUŞ,

Ramazan TOPRAK, Hilmi TAŞKIN,

Zeynep KÖŞKER, Mehmet SARI,

İdris ORTAKAYA, Nesrin AYATA DEMİRDAĞ

Behçet UYANIK, İbrahim ELMA,

Ömer Faruk ALTIKARDEŞ,

Volkan KAYA, Mahmut GÜLDİBİ,

Musa ÖZDEMİR,

Abdullah ÜLGER, Neslihan DURAN KOCAKAYA,

Mustafa KURT

REKLAM SORUMLUSU

Aynur SARIKEKİLLİ,

Levent ŞEKER, Veysel KÜRK,

Yasemin AYDOĞAN

SAYFA TASARIMI

Ertan GÜLDİBİ

BASKI

Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Büyük Sanayi 1. Cad. No: 95/11

İskitler/ANKARA

Matbaa: Yenice Mahallesi Çubuk Yolu No: 3

Esenboğa / ANKARA

Tel : (0312) 342 22 08

Fax: (0312) 341 14 27

www.korzabasim.com.tr

DAĞITIM

AMADE AJANS

WEB TASARIM

Can BAŞKAN

ADRES

Büyük Esat Mah. Fethiye Sok. No: 12/4

GOP-ANKARA/TÜRKİYE

Tel: +(90 312) 340 02 24

Faks +(90 312) 446 37 34

info@gazetesivilinisiyatif.com

www.gazetesivilinisiyatif.com

Kürtlerin gerçek temsilcisi, Kürt Halkının kendisidir...

Kürtler, bu ülkenin asli unsurlarıdır. Ayırıştırmaya çalışanlar, el ele, gönül gönüle bu ülke için “birlikte atan kalplere” nifak tohumları serpmeye çalışan “hainlerdir” ... Kürtler de herkes gibi demokratik haklardan yararlanmak, sosyal hayatın unsuru olmak, hizmet noktasında kendi varlıklarının kabulünü arzu etmektedirler...

Ülkemizin en önemli sorunu demokrasi sorunudur. Ancak, bu sorun asla çözümsüz değildir. Ciddi, cesur ve samimi adımlar atıldığı takdirde mesele kendiliğinden çözüm bulacaktır. Başbakanımızın bu konuda çok ciddi, samimi ve cesur adımlar attığına inanıyorum.

Sayın Kılıçdaroğlu bayramda Diyarbakır'a giderek Belediye Başkanı ile görüşmüş ve sorunun çözüm yerinin T.B.M.M. olduğunu işaret etmiştir.

«Sorun çözülsün, gerekirse Genel Başkanlığımı dahi feda ederim» mesajı önemlidir, bu yaklaşımı takdirle karşılıyoruz.

Ancak BDP kendilerinin bir “hiç olduğunu”, çözüm konusunda herhangi bir katkı sunamayacakları dile getirirken, çözüm merkezinin İmralı olduğuna dikkat çekmişlerdir.

AK Parti, CHP ve MHP'nin; İmralı ile görüşmeleri mümkün değil... Peki ne yapılmalıdır... Muhatap söz konusu değil... İşte meselenin en “vahim durumu” budur...

Demek ki, çözüm konusunda “muhatap yanlış kişi ya da kişiler” seçilmiştir... (Kürt sorunu olarak görünen aslında demokrasi sorunu olan kürt sorunu) çözümü için tek bir muhatap vardır. O da bizzatihi, Kürt halkının kendisidir.

Sorunların çözüm yeri TBMM'dir. Meclisteki tüm siyasi partilerin “samimi yaklaşımları” bu en büyük sorunlarımızdan birisi olarak görülen, “Kürt problemini” çözecek, çözümsüzlük ortadan kalkacaktır.

CHP Genel Başkanı'nın Meclis konuşmalarında dile getirdiği “Türkiye ana dilde eğitime hazır değil” sözü, Kılıçdaroğlu'nun “söylemi ile eylemi” arasındaki çelişki açısından dikkatle incelenmesi gereken bir konu...

MHP, “Kürt sorunu yoktur. Böyle bir sorunu bize kimse getiremez. Bizde bunu sorun görenlerin yanına gitmeyiz” derken acaba Türkiye'nin en önemli gündemi haline gelen ocaklara ateş düşüren teröre

karşı olan hassasiyetlerinden mi yoksa sorunlara bakarken muhalefet etmek amacı ile geliştirdikleri duruşumdur! Yoksa söyleyecekleri başka sözleri olmadığı için mi bilmiyorum ama konuyu baştan kesip atmaktadırlar.

Peki, ne olacak o zaman?

Herkes analar ağlamasın, çocuklarımız ölmesin diyor ama samimiyetlerini ortaya koyarak çözüm için ciddi bir adım atmaktan da imtina ediyorlar.

Türkiye'deki insanların siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel talepleri vardır. Bu talepler yıllardır Türkiye'nin gündemimizde... Bu sorunlar Sadece Kürtlerin sorunu olarak görülmemelidir. Toplumun tüm katmanlarının dertleri sorunları dinlenmeli ve Çok derin kapsamlı araştırılarak Sorunun çözümü için, taleplerin ciddi anlamda değerlendirilmesi gerekiyor.

Kürtler, bu ülkenin asli unsurlarıdır. Ayırıştırmaya çalışanlar, el ele, gönül gönüle bu ülke için “birlikte atan kalplere” nifak tohumları serpmeye çalışan “hainlerdir” ... Kürtler de herkes gibi demokratik haklardan yararlanmak, sosyal hayatın unsuru olmak, hizmet noktasında kendi varlıklarının kabulünü arzu etmektedirler...

Asli unsur olan Kürt halkının dışlanıyor görüntüsü, PKK'nın hayat bulmasını kolaylaştırmaktadır. Şiddet ile, insanı hiçe sayan yaklaşımlar ile bir yere varılamayacağı artık anlaşılmalıdır.

Hazırlıkları devam eden yeni Anayasa'da temel hak ve hürriyetlere “geniş bir çerçevede yapılacak katkı”, demokrasi insan hak ve özgürlüğü vatandaş olma hakkını yeniden gözden geçirmemizi esasını bizlere sunacaktır.

Türk ve Kürt halkı birlikte “önemli bir güçtür”. Dış ülkelerin, ülkemiz üzerindeki oyunlarında, kendi menfaatleri doğrultusunda yönlendirdiği “sözde Kürt” lerin menşei incelendiğinde gerçekler bir bir ortaya çıkacaktır.

Kürtleri, ne bir Suriyeli, ne bir İranlı, ne de bir Ermeni temsil edebilir.

Kürtlerin gerçek temsilcisi, Kürt halkının kendisidir.

The real representative of the Kurds, Kurdish people itself ...

Kurds are the main components of this country. Parsing employees are traitors who try to work dusting the seeds of discord to the together “beating heart” for this country hand in hand, heart to heart. The Kurds are wishing to adopt their own existence at the point of service of taking the advantage of the democratic rights and to be an element of social life like everyone else...

The most important issue is that of democracy in our country. However, this problem is never insoluble. if serious bold and friendly steps are taken the issue will find solution itself. I believe that our Prime Minister has very serious, sincere and courageous steps on this issue.

Mr. Kılıçdaroğlu met with Diyarbakir Mayor on Eid and pointed out that the place of the solution to the problem is the Parliament.

“Let the problem solved, if necessary, I would even sacrifice my title of General President “ message is important, we appreciate this approach.

However BDP said themselves “is not”, they cannot

contribute to any voiced about the solution, they pointed out that the solution center is Imrali.

The AK Party, CHP and MHP; Imrali is not possible to meet with ... So what should be done ... Deal with the matter in question is not ... Here is the “grave situation” is ...

So, for the solution “addressed to the wrong person or persons” chosen... (The Kurdish problem Kurdish question, which appears to be the fact that the issue of democracy) solution has a single interlocutor.... It is also the very notion of the Kurdish people themselves

The Place for the settlement of problems is TGNA. “Friendly approach” of all political parties in parliament will solve “Kurdish problem” seen as one of the biggest problem of us and deadlock will be eliminated.

CHP Deputy Chairman of the Assembly expressed his speeches “Turkey is not ready for mother tongue education” word, Kılıçdaroğlu “discourse and action” should be carefully considered in terms of the contradiction between the subject ...

MHP, by saying “There is no Kurdish problem. No one can bring us to such a problem We do not go near those who see this as a

problem” I wonder if they are sensitive against terrorism which has become the most important agenda of Turkey and fire hearths otherwise is it their stay looking at the problems developed with the aim of opposition! I do not know whether they don't have anything else to say so have words for that topic are taking cut from the beginning.

So, what will happen then?

Everyone says don't let mothers crying, children die, but they refrain taking a serious pulse towards solutions by putting their sincerity forward.

People in Turkey have political, social, economic and cultural demands. These demands are in Turkey's agenda for many years ... These issues should not be seen only as a problem of the Kurds. Troubles of all layers of society should be considered and after a comprehensive investigation for the solution of the problem demands are required to be assessed seriously.

Kurds are the main components of this country. Parsing employees are traitors who try to work dusting the seeds of discord to the together “beating heart” for this country hand in hand, heart to heart. The Kurds are wishing to adopt their own existence at the point of service of taking the advantage of the democratic rights and to be an element of social life like everyone else...

The image of essential component, Kurdish people are as if excluded, make it easy PKK to find life. It is understood that with violence and approaches that disregard people cannot be reach a place.

“Contribution to a broader context” to the fundamental rights and freedoms in ongoing preparations for the new Constitution will provide us with the basis for reexamining democracy, human rights and freedom, right to be a citizen.

“Turkish and Kurdish people together is a major power”. When the origin of the so-called Kurdish problem that foreign countries plays on our country and directed on their own interest analyzed, the facts will come out one by one.

Kurds may not be representing by a Syrian, nor an Iranian, or an Armenian.

The real representatives of the Kurds are the Kurdish people themselves

İdris ORTAKAYA

Dr. Teyfur
ERDOĞDU

Üst Düzey Bir Yaşam İçin...

Sivil İnisiyatif'in altıncı sayısında yeralan “*Medeniyet Dedğin...*” başlıklı makalemede okuyanlar hatırlayacaktır medeniyeti “*doğal ve temel ihtiyaçların giderilmesi esnasındaki faaliyetlerin suni kalıplara dökülmesi* ile ortaya çıkan bütün” olarak tarif etmiştim. O makalede ayrıca temel ve doğal ihtiyaçların ve suni kalıpların neler olduklarını da tek tek ele alıp açıklamaya çalışmıştım. Benzer bir tanımın meşhur düşünür Sigmund Freud (1856-1939) tarafından da verildiğini hatırlayalım. Ona göre medeniyet “*insanları hayvanlardan ayıran düzenlemelerin bütünü*”dür. O da bu düzenlemeleri suni, fuzuli ve zaman zaman da insan davranışlarını kısıtlayıcı bulur. Ayrıca ilk makalemede bu yapay kalıpların üst düzey bir yaşam için vazgeçilmez unsurlar olmadığını da ispatlamaya dilimin döndüğünce gayret göstermiştim. Şimdi ise bu makalede konunun devamı olan üst düzey bir yaşamın vazgeçilemez unsurlarını ele almak istiyorum.

Nedir bu vazgeçilmez unsurlar?

Bazılarımıza belki şaşırtıcı gelecek ama bunlar sırasıyla *musiki, edebiyat* ve *siyaset*tir. Sırasıyla izah edeyim.

Musiki en kısa şekliyle doğada dağınık bulunan seslerin bir araya getirilerek uyumlaştırılması ve düzenlenmesidir.

Edebiyat yine en kısa şekliyle konuşma dilinin uyumlulaştırılarak düzenlenmesidir. Bu düzenleme yazıya dökülebilir ya da sözel kalabilir ve şiir, roman, hikâye olarak cisim kazanabilir. Âşıkların dudaklarına iğne koyarak onun batmasına sebep olacak sesleri kullanmadan karşılıklı atışmaları da yüksek bir düzenleme denemesidir.

Siyaset ise en kısa şekliyle bir coğrafyada yaşayan insanların birbirleriyle çelişen taleplerinin uyumlaştırılarak düzenlenmesidir. Kısaca yaşama duygusunun kazanılması ve korunmasıdır. Mesela Türkiye’de bazı kesimler tarafından ileri sürülen siyasi, iktisadi, hukuki veya idari taleplerinin başka kesimlerin çıkarlarını zedelemesi veya en azından zedelediğinin iddia edilmesi siyasetin devreye girmesini ve bu farklı çıkarları uyumlu hale getirmesini gerektirir. Bu husus bugün kılık kıyafet gibi taleplerde olduğu gibi anadilde eğitim isteminde de kendini gösterir.

Bu noktada karşımıza önemli bir soru çıkar ki cevabına göre bu unsurların üst düzey bir yaşam için vazgeçilmez olup olmadıkları anlaşılır.

Musiki, edebiyat ve siyaseti kaldırdığımızda geriye ne kalır?

Cevap basittir aslında: Koskoca bir hiçlik. Bunları kaldırıp yerlerine maalesef başka bir şey koyamıyoruz.

Edebiyatı kaldırdığımız zaman dil kaybolmaya yüz tutuyor. Latince’de olduğu gibi. Aynı husus siyaset

için de geçerlidir. Siyaseti kaldırdığımızda, onu işletmediğimizde önce birlikte sonra tek başına yaşama duygusu yok oluyor. Niye yaşayayım ki ve niye yaşıyorum ki soruları insanı kaplıyor. Sokağa, dışarı çıkmak, insanlarla görüşmek, onlarla hasbihal etmek ve onlarla paylaşımlarda bulunmak gibi tüm faaliyetler ancak siyasetin sağladığı huzur zemininde mümkün oluyor. Bu olmadığında etrafta sürekli bir tehdit algısı hâkim hale geliyor. Musikiyi kaldırdığımız zamansa duymanın ve sesleri ayırtetmenin kaybolmaya yüz tuttuğunu görüyoruz.

Buna karşılık üst düzey yaşamın vazgeçilebilir unsurları olan gastronomi, mimarlık ve moda aynı soruyu yönelttiğimizde bakın neler oluyor? Gastronomi olmasa da karnımız doyuyor, mimari olmasa da barınabiliyoruz, moda olmasa da giyinip korunabiliyoruz. Demek ki bu ikinci kümedekilerden vazgeçsek bile yaşantılarımızı sürdürmek imkânını elimizde tutabiliyoruz. Ama edebiyat, siyaset ve musikiden vazgeçemiyoruz. Vazgeçmeye başladığımız andan itibaren bunlardan uzaklaşma mesafemiz arttıkça felaketimize o nispette yaklaşıyoruz.

Buna rağmen içinde bulunduğumuz medeniyet kulaklarımıza mealen ve ısrarla şunu fısıldıyor:

“*Medeniyet birinci ve ikinci kümedekilerin hepsini birden kapsar ve bu iki kümeyi birbirinden ayırmak kesinlikle hiçbir zaman ve hiçbir mekânda mümkün değildir. Bu yüzden üst düzey bir yaşam için evet musiki, edebiyat ve siyasetten nasıl vazgeçmezsek gastronomi, mimari ve moda da vazgeçemeyiz*”

Bu önerme külliyen yalandır. Çünkü insanlık gastronomi, mimari ve moda olmadan da üst düzey bir yaşam sürdürebilir. Bunlar birbirinden ayrılmaz yapışık kardeşler değildirler. İnsanlık yaşamak hem de üst düzey bir yaşam sürmek için hiç de “medenî” olmak zorunda değildir. Suni kalıplardan elverdiğince arınıp uzaklaştıkça yani doğal duruma uygun biçimde yaşama tavrı gösterdikçe ve de eş zamanlı olarak siyasete, edebiyata ve musikiye önem verdikçe “medenî” olmaktan uzaklaşılsa da üst düzey bir yaşama yaklaşılr. Bu sayede medeni olunmasa da siyasette, edebiyatta ve musikide ulaşılan seviyelerle rahatlıkla üst düzey bir yaşam sürülebilir. Mesela yüksek Arapça’nın (*fusha*) konuşulduğu yer şehirler değil, bedevi çölleridir ve şehirli çocuklar fasih Arapça öğrensinler diye bedevilerin yanlarına verilir. Yine yüksek Türkçe sarayın değil ama Yunus’un Karacaoğlan’ın Anadolu Türkçesidir. Niçin böyledir? Çünkü dildeki mükemmellik düşüncede de mutlak suretle yüksek seviyeyi işaret eder. Bugün karşı karşıya olduğumuz sorunun başında dilin güdükleşmesi gelmektedir. Gitgide daha iktisadi

olalım diye Türkçe “maymuncuk” dediğim kelimelerle konuşulur ve yazılır hale gelmiştir. Maymuncuk diyorum. Çünkü bunların birçok kavramın sahip olduğu anlam hazine kilitlerinin hepsini birden açtığı iddia edilir. Bir kaç misal vereyim. *Münakaşa, münazara, müzakere, mübahase, münazaa, muaraza, mücadele* kavramlarının sahip oldukları tüm anlam farklılıkları atlanarak hepsinin yerine *tartışma* kullanılır ve söyleyen dinleyenden beyhude yere meramını anlamasını bekler. Yine *müsait, münasip, muvafık, layık, mütenasip* yerine de *uygun* kullanılır. Bizim gösterdiğimiz bu tavra karşın dili gelişkin kullanan misalen eğitimli İngilizler, eğitimli Fransızlar, eğitimli Araplar veya eğitimli Farisilerin büyük kısmı zaman zaman ciddi hatalar da yapsalar kendi dillerindeki kavramların farklılıklarına dikkat etmeye özen gösterirler, ehemmiyet verirler. Bu örnekler gibi daha niceleri var. Yerimiz dar ve kısıtlı olduğu için bu mevzuyu başka bir makaleye bırakarak burada kısa kesiyorum.

Özetle medeniyetin dayattığı suni unsurlardan arınarak da “üst” düzey bir yaşam kurulabilir.

Peki hem “medenî” olup hem de üst düzey bir yaşam elde etmek mümkün müdür? Evet, elbette mümkündür: Bunun yolu olabildiğince vazgeçilemez unsurlar olan siyasete, edebiyata ve musikiye önem vermekten ve vazgeçilebilir unsurlar olan gastronomi, moda ve mimariyi hayatın araçları kabul edip amaçları edinmemekten geçmektedir. Bu ikincilerin yeri gönül değil el olmalıdır. Bunlar elde tutulsalar da, bunlara malik olunsa da gönle yerleştirmemelidirler. Bunun da gerçekleşip gerçekleşmediğinin sağlaması şöyle yapılır: Bu maddi imkânların yoksunluklarında ve eksikliklerinde hüzünlenmemek, varlıklarıyla da böbürlenmemek ve bunlara sahip olmayanları küçümsememek.

Hem medeniyette hem de üst düzey bir yaşamda yüksek bir noktaya çıkabilenler arasına bir dönem için Türkiye de girmiştir.

Şöyle ki Türkiye, Osmanlı’nın son döneminden başlayarak 1930’lara kadar tüm fakirliğine rağmen medeniyette gayet yüksek bir seviyeye çıkmıştır. Nitekim gastronomiye, modaya ama özellikle mimariye baktığımızda bu gelişimi görebiliyoruz. Mesela mimaride şunu rahatlıkla söyleyebiliyoruz: II. Abdülhamid’in (1842-1918) son döneminde doğmaya başlayan ve 1930’lara kadar mevcudiyetini devam ettiren milli mimari akımı çerçevesinde verilen örnekler, sadece Türk değil belki dünya mimarisinin de parlak ve önde gelen eserleri olmuştur. Bu dönemde bankalar, mektepler, hükümet konakları, karakollar, müze binaları, camiler, apartmanlar, tren istasyonları, iskeleler gibi verilen birçok eser ile bütün ustalığına ve parlak zekâsına

rağmen Mimar Sinan (1489-1588) kat be kat aşılabilmiştir. Türk mimarisi bir yeni diriliş yaşamıştır (*renaissance*). Bunu kesinlikle Mimar Sinan’ı aşağılamak için söylemiyorum. Zaten haddim de değil. Bununla beraber Mimar Sinan’ın ömrünün ancak son demlerinde “Bizans karmaşası”nı (*complex*) aşabildiği malumdur ve aşıttan sonra da İstanbul’daki o muhteşem Piyale Paşa Camii’ni inşa edebilmiştir. Ömrü daha uzun olsaydı çok daha özgün eserleri vücuda getirebileceğini söylemek pek de hatalı gibi durmuyor.

Bunun yanında Türkiye, Cumhuriyet kurulduktan sonra kendisine miras kalan maddi ve manevi değerleri iyi kullanarak yine tüm farkırlığına ve tükenmişliğine rağmen üst düzey bir yaşam için gerekli olan unsurlarda şahika yaşadı. Yani siyasette, musikide ve edebiyatta. Cumhuriyet’in ilanı biliyoruz ki “dünyanın en yaşanılır yerinin Türkiye olduğu” iddiası sonucu gerçekleşti. I. Cumhuriyet’in (1923-1926) ömrü çok kısa olsa da siyasette -iddia ederek söylüyorum- bir insanlık ütopyası gerçekleşti. Musiki hakeza Osmanlı mirasının üzerine oturması hasebiyle ve onu bir noktaya kadar ilerletebildiği için yüksek bir seviyeye ulaştı. Ta ki 1927’de Konservatuar’da Türk musiki eğitimine son verilmesine ve 2 Kasım 1934 tarihinde de icrasının yasaklanmasına kadar. Bu tarihten sonra musikide önce bir duraklama sonra da gerileme dönemine girildi. Edebiyat için de aynı durum sözkonusudur. Yine büyük usta Fuzuli’ye (1483-1556) haksızlık yapma niyeti taşımadan söylemeliyim ki gelmiş geçmiş tüm zamanların en iyi örneklerinin meşhur hukukçu Ahmed Cevdet Paşa (1822-1895) ve Ömer Seyfeddin (1884-1920) başta olmak üzere II. Abdülhamid’den 1930’ların ortalarına kadar eser verenler tarafından vücuda getirildiğini belirtmek hatalı olmamalıdır. Bu dönem Türk edebiyatı için tartışmasız zirvedir.

O halde atılması gereken ilk ve temel adım medeniyetin bize insanca yaşam için vazgeçilmez olduğunu söylediklerini tek tek ayıklamaktır: Üzerinde hiç düşünmeden artık makinalaşarak yapageldiklerimizin hangileri vazgeçilebilirlerdir hangileri gerçekten vazgeçilemezlerdir? Sanıyorum insan olarak sahici bir yaşama adım atmamız ancak bu ilk ve temel adımdan sonra mümkün olabilecektir. Bu ayıklama faaliyetiyle eş zamanlı olarak da edebiyat, musiki ve siyaset sahalarına yeneden ciddiyetle eğilmek gerekecektir.

Dr. Teyfur
ERDOĞDU

For a Top Level of Life...

Those who read of my article titled “Civilization said ...” in the sixth issue of the Civil Initiative will remember that I have described “the civilization” as “the whole as a result of the activities during satisfying natural and basic needs caused by loss into the artificial patterns. In that article also I tried to explain one by one what basic and natural needs and artificial patterns are. Let’s recall a similar definition is given by the famous philosopher Sigmund Freud (1856-1939). According to him, civilization is “a set of regulations that separates humans from animals. He also finds these arrangements artificial, unnecessary and restrictive of human behavior time to time. In addition, in my first article I tried to prove these artificial patterns are not indispensable elements for the life of a high-level. Now, in this article I want to address essential elements of top-level life as a continuation of the topic.

What are these essential elements?

Maybe it will be amazing for some of us but these are music, literature, and politics. Let me explain, respectively.

Music is shortly arrangement and harmonization of the sounds that scattered in the nature by bringing them together.

Literary is again shortly arrangement of the spoken language by harmonizing. This arrangement may be verbal or written down and it can turn into poetry, novel, story.

‘Lovers’ mutual call and respond duet by putting the needle on their lips without using the sounds cause it to prick is a test of a higher arrangement.

Politics means shortly people living in a region to arrange the harmonization of conflicting demands. In short, it is the acquisition and protection of the sense of life. For example, political, economic, legal or administrative claims damaging the interests of other groups proposed by some of the people in Turkey, or at least claimed to be infringing requires politics to bring it into line and harmonize these different interests. This issue shows itself not only in demand as dress but also in mother tongue education today.

At this point an important question will appear and according to the answer is understood that whether these elements are essential for a high level life.

When we remove music, literature, and politics, what is left?

In fact the answer is simple: A huge nothingness. Unfortunately, we cannot put anything else after removing them.

When we remove the literature,

language keeps disappearing. As with Latin. The same consideration applies to the policy. When we remove the politics, not use it, sense of living together first and then alone disappear. The questions of why should I live and why I’m taking up people. all the activities such as going out in the street, meeting people, talking them, sharing with them is only possible on the basis of peace provided by politics. When this is not the case, a constant threat of perception around is becoming dominant. When we remove music, we see that hearing and distinguishing the sounds is about to extinct.

On the other hand, when we ask the same question to gastronomy, architecture and fashion which are dispensable elements of top-level life let’s see what’s going on? Our stomach is filling without gastronomy, we are sheltering without architecture and we can dress without fashion. This means that even if we give up this second group we keep the opportunity to continue our lives. But we do not give up literature, politics and music. From the moment we started to give them away as long as our distance increases our misfortunes approaches.

However, the current civilization persistently whispers to our ears:

“Civilisation consist of both the first and the second group together and it is absolutely not possible to distinguish between these two clusters in no time and no space. So, for a high-level life how we cannot give up music, literature, and politics we cannot also give up gastronomy, architecture and fashion”.

This proposition completely is lie. Because the humanity could have a top level of life without gastronomy, architecture and fashion. They are not inseparable adhered brothers. Human to live a high level life does not have to be “civilized”. As far as we are away from artificial patterns i.e., living in natural way and at the same time giving importance to politics, literature, and music make us closer to a high level life although we become distant to “civilization”. in this way we couldn’t be civilized but the level which we reach on politics, literacy and music provide us a high level of life. For example, high-Arabic (Fusha) is spoken in Bedouin deserts not in the cities and urban children are sented to the Bedouin to learn Fasih Arabic. Again high-Turkish is not from palace, but Anatolian Turkish of Yunus and Karacaoglan. Why is this so? Because excellence of the language refers to the highest level of thought. At the top of the problems we are facing today is language to be narrowed. Let’s make economy in the use of language Turkish have become

spoken and written in words that I said “Jimmy”. I called it as “Jimmy” since it is claimed that they unlock many of the concepts of meaning treasury locks all at once. Let me give you a couple of example. By skipping the differences in the meaning of all the concepts debate, discussion, negotiation, contention, dispute, combat, Instead of all the discussion is used and the one who speak wait in vain to understand his mind from the one who listen. Still instead of available, appropriate, expedient, worthy, proportional the proper is used. Although our this kind of an attitude the one who used language efficiently for example most of the trained British, French, Arabs, Iranians take care to pay attention to the differences of concepts in their language give importance even though they do serious mistakes from time to time. There are many more examples like this. Our place is narrow and limited here so I am leaving this subject to another article by cutting it short here.

In sum a high level life can be set up by detaching the artificial elements which the civilization imposed.

Is it possible to have a high level life if we are also civilized? Yes, it is of course possible: Possible way to do this is to give emphasis on politics, literature, and music which are indispensable elements and to accept gastronomy, fashion and architecture which are dispensable elements as means of life not the objectives. The place of this latter should not mind but hand. Even though they are at hand, they shouldn’t be placed at hearth. Whether it takes place or not could be understood like this: not to be grieved when the lack and deficiency of financial opportunities and not to be boasted if we have them and not to underestimate the one who haven’t them. Turkey has entered among the one who climb a high point in life both in civilization and in a high level of life for a period.

That is to say, Turkey, Starting from the last period of the Ottoman Empire until the 1930s, in spite of all the poverty it has a very high level of civilization. Indeed, when we look at gastronomy, trend but especially architecture we can see that development. For example, in architecture we can easily able to say this: the examples given within the framework of national architectural movement began to emerge in the last period of Abdülhamid II (1842-1918), and maintaining the presence until the 1930s has become perhaps not only Turkish but also bright and prominent works of architecture of the world. During this period, banks, schools, government houses, police stations, museums, buildings, mosques, apartment buildings, railway stations,

docks left behind back many times Mimar Sinan (1489-1588). though all mastery and bright intelligence. Turkish architecture has experienced a recent resurgence (*renaissance*). I certainly do not mean to insult Mimar Sinan. Already it is not my place. However, It is known that Mimar Sinan, in the last days of his life able to come over “Byzantine complexity” (the complex) but after passing this he was able to build that magnificent Piyale Pasha Mosque in Istanbul. If his life is much longer it does not seem wrong to say he could have built more original works.

In addition, after the foundation of the Republic of Turkey by making the better use of material and spiritual values which he inherited in spite of all its poverty lived its peak in the necessary elements for a high level of life i.e. politics, music and literacy. We know that the proclamation of the Republic is the result of the claim “that Turkey is the world’s most livable place”. Republic I (1923-1926), though its life very short -I am telling as claiming- that a human utopia realized. Likewise music because of the Ottoman heritage and it improved that to a point reached to a higher level. Until 1927, ending Turkish music education in Conservatory and until the prohibition of its exercise on November 2, 1934.

After this date, a period of stagnation and regression started in Music. The same applies for Literature. Again, I should say without being unfair to the great master Fuzuli (1483-1556) It shouldn’t be wrong to say the best examples of all the time have done by those who gave works from the time of Abdülhamid II until mid-1930s including mainly famous lawyer, Ahmed Cevdet Pasha (1822-1895) and Omar Seyfeddin (1884-1920). This period is undisputedly pinnacle of Turkish literature.

So, the first and fundamental step to be taken is to select one by one that we are said civilization is indispensable for the life of human. Which of the things we do mechanically without thinking anymore dispensable and which are really indispensable? I think that as human beings to take a step in a real life will only be possible after this first and basic step. Synchronously with these extraction operations we need to lean seriously again in the fields of literature, music and politics.

Turizmde “Küresel Düşün, Yerel Hareket Et”...

Son yıllarda yapmış olduğum birçok yurtdışı gezisinde gerek gelişmiş, gerekse gelişmekte olan ülkelerin kalkınma aracı olarak turizme yöneldiklerini gözlemliyorum. Tataristan Cumhuriyetinin başkenti Kazan’da, Azerbaycan’ın başkenti Bakü’de, Kazakistan Almaata’da, Astana’da, Bulgaristan’ın Sofya, Burgaz ve Varna şehirlerinde, Romanya Köstence’de, Letonya Riga’da ve sayısız dünya şehrinde merkezler bir anlamda şantiye haline gelmiş. Canla başla yoğun bir çaba var kentleşme ve turizm konusunda. Bundan dört yıl önce ziyaret ettiğim Halep’te yapılan restorasyonlar ve diğer turizme yönelik çabaları gördüğümde çok takdir etmiştim. Özellikle Osmanlıların önemli bir üssü olan Halep Kalesi’ndeki çalışmalar beni çok etkilemişti. Umuyorum ülkede devam eden iç savaş halkın mutluluğunu ve refahını sağlayacak biçimde bir an önce son bulur ve Irak’ta olduğu gibi tarih, kültür ve doğa yok edilmez.

Turizm ülkeleri bu sektörü yıllar öncesinde keşfetmişler ve önemli bir kazanç kapısı haline getirmişler. Paris, Londra, Roma, Madrid gibi şehirler çok büyük miktarlarda ziyaretçi alıyorlar. Bu ülkeler turizmle ilgili altyapı çalışmalarını yıllar önce tamamlamışlar ve günümüzde yoğun tanıtım çalışmaları yaparak başarı sağlıyorlar. Elbette bu şehirler tarihi, doğal ve kültürel çekiciliklere sahipler; bundan dolayı önemli turizm kentleri oldular. Ancak unutulmamalıdır ki her bölgenin kendine özgü tarihi, kültürel ve doğal çekicilikleri bulunmaktadır ve bu çekicilikler iyi bir alt ve üstyapı ile ve doğru bir sunumla insanların ilgisini çekebilirler.

Altyapı ve üstyapı turizmde olmazsa olmazların başında geliyor. Türkiye bu sürece merhum cumhurbaşkanı Turgut Özal’ın öngörülerıyla başladı. Günümüze kadar da doğrularıyla yanlışlarıyla ama sonuçlara bakıldığında genelde başarıyla turizm faaliyetlerini sürdürdü. Belki daha az betonlaşarak, çevreye daha fazla saygı göstererek, kentlerin misafir edebilecekleri turist sayısını yani taşıma kapasitelerini dikkate alarak, daha kimlikli bir mimariyle bu iş sürdürebilirdi. Ancak her şeye rağmen şu anda Türkiye gelen turist sayısı açısından dünyanın altıncı ülkesi. Antalya yılda 11 milyon üzerinde yabancı turist ağırlıyor ve gelen turist sayısı açısından dünya üçüncüsü. İstanbul ise gelen turist sayısında 10. sırada. İki şehrimiz de sıralamada hızla yukarıya doğ-

ru yükseliyor. Bu durum kamu kurumları, sivil toplum kuruluşları, özel sektörü, eğitim kurumları ile tüm turizm sektörünün başarısı. Bu başarıda emeği geçen herkes ne kadar övünse azdır ve tamamı büyük bir teşekkürü hak ediyorlar.

Ancak iyi noktadayız diye düşünüp, hızımızı azaltmak gibi büyük bir yanılsa düşmemeliyiz. O halde, başarıımızı nasıl arttıracacağız? Kişi başına düşen turist harcamalarını nasıl yukarıya çekeceğiz? Tanıtımımızı nasıl daha etkin bir duruma getireceğiz? Daha fazla kişiyi ülkemize gelmelerine yönelik nasıl bilgilendireceğiz ve önyargıları nasıl yıkacağız? Turizmde koordinasyonumuzu nasıl daha iyi sağlayacağız? Daha etkin stratejileri nasıl geliştireceğiz?

İlk kez ABD’li Backer Worldwide Ajansı tarafından ortaya atılmış bir yaklaşım var son zamanlarda çok benimsediğim. Der ki: “Küresel düşün yerel hareket et.”. Yukarıda yer alan soruların önemli bir kısmının cevabı, bu anlayışın altında gizli aslında. İletişim ve ulaşım teknolojilerindeki gelişmelerle birlikte dünya hızla küçülüyor. Dolayısıyla küresel düşünmek gerek. Bu düşünce biçimi ile bölgesel koşulları göz önünde bulundurarak yerel hareket etmek gerek.

Peki, turizmde bu anlayış nasıl hayat bulacak? Yerel yönetim açısından bakıldığında turizm sektöründe benzer amaçlara sahip çok sayıda kuruluş olduğunu görüyoruz. Öncelikle İl Kültür ve Turizm Müdürlükleri var, Belediyelerde Turizm Müdürlükleri var, Ticaret ve Sanayi odalarında Turizm komisyonları ya da Müdürlükleri var, turizm alanında Sivil Toplum Kuruluşları var. Hepsi yerel sorunların bir yerinde ve kısıtlı imkânları ile bir şeyler yapma gayreti içerisinde.

Artık devir değişiyor. Yeni anlayışta kamunun her şeye hâkim olması, kararları paydaşları gözetmeden alması, planları tek başına yapması gibi bir anlayış söz konusu olamaz. Başarı için birlikte çalışmak ve sinerji oluşturmak hayati önem taşıyor. Bu nedenle de illerde turizm ve tanıtma faaliyetlerini koordineli bir biçimde yapmayı amaç edinen katılımcı bir yapılanmaya ihtiyaç var.

Dünyada halihazırda 5000 civarında destinasyon (turizm amaçlı gidilen yer) yönetim örgütü faaliyetinde bulunuyor. Bu örgütlenmeler kamu, kamu özel ortaklığı ve özel olmak üzere üç farklı biçimde yapılandırılmış. Birinci biçim

Artık devir değişiyor. Yeni anlayışta kamunun her şeye hâkim olması, kararları paydaşları gözetmeden alması, planları tek başına yapması gibi bir anlayış söz konusu olamaz. Başarı için birlikte çalışmak ve sinerji oluşturmak hayati önem taşıyor. Bu nedenle de illerde turizm ve tanıtma faaliyetlerini koordineli bir biçimde yapmayı amaç edinen katılımcı bir yapılanmaya ihtiyaç var.

olan kamu destinasyon yönetim örgütlenmeleri valiliklere ya da belediyelere bağlı birer birim olarak görev yapıyorlar. İkinci örgütlenme biçimi olan kamu özel ortaklıklarında çoğu zaman Valilikler, Belediyeler, Ticaret ve Sanayi Odaları, İlgili Dernek ve Vakıflar ve hatta özel işletmeler bir araya gelmiş ve ortaklık biçiminde bir yapılanma kurmuşlar. Son biçimde ise destinasyon yönetim örgütlenmesi işlevini özel sektör yerine getiriyor. Bu modelde devlet sınırları çiziyor, gelirleri belirliyor ve sektör kendi içinde stratejileri belirleyerek destinasyon yönetimini icra ediyor. Ancak hemen hemen hepsi faaliyetlerin yerine getirilmesinde tüm tarafların katılımını sağlamış durumda. Bu kurum ya da kuruluşlar, destinasyon adı verilen yani turistlerin varış noktası olan kent ya da daha küçük yerleşim yerlerinin tanıtım faaliyetlerini üstlenmekte. Tanıtımlar genel olarak internet portalları, fuarlara katılımlar, görsel ve yazılı medya araçları, broşürler ve reklamlar yoluyla yapılmakta. Sözkonusu kuruluşlar aynı zamanda şehri kongre merkezi haline getirme görevini yerine getiriyorlar ki bu etkinliklere katılan kimseler gittikleri şehirlere büyük miktarda para bırakıyorlar. Bazı destinasyon yönetim örgütlenmeleri faaliyet alanını geniş tutmuş, şehre yatırım gelmesi için çalışmalar yürütüyor ve şehrin turizme yönelik stratejilerini belirleyerek uygulamaya sokuyorlar.

Türkiye’deki duruma bakıldığında, bu zamana kadar faal üç şehir olduğu görülüyor. Bunlardan ilki İstanbul. 1987 yılında Tügev Vakfına bağlı bir vakıf işletmesi

olarak kurulmuş olan Kongre ve Ziyaretçi Bürosu eliyle bahsi geçen faaliyetlerini sürdürüyorlar. Bu kuruluş, işlevini daha etkin bir biçimde yerine getirmek için daha fazla kaynağa ihtiyaç duyuyor ve bu nedenle henüz beklenen noktaya ulaşmış değil. Aynı şekilde 2012 yılı başında Antalya’da kurulmuş olan Antalya Tanıtım ve Turizm Geliştirme A.Ş.’de yavaş yavaş yapılanmasını tamamlıyor ve destinasyon yönetim faaliyetlerini yerine getirmeye başlıyor. İzmir de destinasyon örgütlenmesini yeni kurdu ve henüz yolun başında. Ankara ise Vali Alaattin Yüksel’in göreve gelmesiyle birlikte turizmi öncelikleri arasına aldı. Büyükşehir Belediyesi başta olmak üzere diğer tüm Kamu Kurumları, Sivil Toplum Kuruluşları ve Özel Sektörün desteği ile olumlu işler yapılıyor. Destinasyon yönetim örgütünün kurulması için de Ankara Ticaret Odası öncülüğünde çalışmalar yürütülüyor. Tüm bu kuruluşların amacı tek. Şehirlerinin turizmde iyi bir konuma gelmesini sağlamak ve rakiplerinin önüne geçmek.

Lüksemburg sözkonusu kuruluşu 1933 yılında, Paris 1971 yılında, Prag 1958 yılında faaliyete geçirmiş. Özellikle de son yirmi yılda destinasyon yönetim örgütlenmelerinin öneminin farkına varan tüm şehirler ya da turistik bölgeler bu tür yapılanmalarını kurmuş ve etkin bir biçimde yürütüyor. Günümüzde Türkiye’de mevcut model ve kurumlar şehirleri yeterince tanıtamıyorlar, turizme yönelik sorunlarını kamu mantığı çerçevesinde yeterince çözemiyorlar. Türkiye eğer önemli sektörleri arasında yer alan turizmde elde ettiği başarıyı katlamak ve Turizm 2023 stratejisinde ifade edildiği üzere turizmi farklı bölgelere taşımak istiyorsa, mevcut sistem üzerinde değişiklikler yapmalı ve destinasyon yönetim örgütlenmelerinin etkin bir biçimde kurulmasını ve yürütülmesini sağlamalıdır. Örgütlenmenin; paydaşları, faaliyet alanları, gelirleri ve örgütlenme biçimleri üzerinde çalışılmalı; ihtiyaç duyulan şehirlerde yarı kamu yarı özel bir mantık içerisinde yasal düzenlemesi yapılmış destinasyon yönetim örgütlerini hayata geçirmelidir. Ayrıca şehirlerde kurulacak olan bu örgütlenmeler arasında koordinasyonu sağlamak üzere bir de üst birlik kurulmalıdır. Bu yapılanma özelde şehirlerin genelde Türkiye’nin turizmde rekabetçiliğini arttıracak, elde edilen faydaların azami seviyeye çıkarılmasına katkı sağlayacaktır.

Doç. Dr. Muharrem TUNA

“Think globally, act locally.”

In recent years, I have been observing during my trips abroad that developed or developing countries are heading towards tourism as a means of development.

Centers has become site in a sense in Kazan , the capital of the Republic of Tatarstan, Baku, the capital of Azerbaijan, Almaty, Astana of Kazakhstan, Sofia, Burgas and Varna cities in Bulgaria and Constanta in Romania, Riga in Latvia and innumerable cities of the world.

There is an intensive effort on the heart and soul of urbanization and tourism. I appreciated the restoration and other tourism efforts in Aleppo when I visited four years ago. Works especially on the citadel of Aleppo, which was an important base of the Ottomans made an impression on me. I hope that the civil war comes to an end as soon as possible to ensure the happiness and the well-being of the people in the country and the history, culture and nature is not destroyed as happened in Iraq

Tourism countries discovered this sector years ago and earned an important income. cities like Paris, London, Rome, Madrid are taking huge amounts of visitors. These countries completed tourism-related infrastructure works several years ago and is now making breakthroughs by intensive promotional activities. Of course, these cities owns historical, natural and cultural attractions so they becomes important tourist cities. It should be noted, however that each region has its unique historical, cultural and natural attractions, and these may appeal people with a good infrastructure, superstructure and the right kinds of presentation.

Tourism infrastructure and superstructure is one of the sine qua non. Turkey began this process with the projections of late President Turgut Ozal. To date, tourism has kept on activities with its truths, faults and success when looking at the results in general. Maybe this work can be maintained by less concretion, showing more respect for the environment, taking into account the number of tourists namely the carrying capacity of cities and more challanging architecture. However, in spite of everything Turkey is currently the sixth country in the world in terms of the number of tourists coming. Antalya welcomes over 11 million foreign tourists annually and became the third in the world in terms of number of tourists. Istanbul is at the the 10th in incoming tourist number. Both our citities are quickly rising up in the

ranks. This is the case of the success of public institutions, civil society organizations, the private sector, educational institutions and all of the tourism sector. Everyone who contributed to this success must be proud, and all deserve a big thanks

However, we shouldn't reduce our speed which will be a big mistake by thinking that we are at the good position. Here so, how will our success be increased? How do we increase spendings of tourists per capita? How do we bring our advertisement into an active state? How will we inform more people to come to our country and how will prejudices be demolished? How will we provide better coordination in tourism? How will more effective strategies be developed?

There is an approach put forward for the first time by the U.S. Backer Worldwide Agency, which I accept a lot lately. Says: “Think globally, act locally.” The important part of the answers to the above questions is actually hidden beneath this approach. With advances in communication and transportation technologies, the world is rapidly shrinking. Therefore, you need to think globally. It is important to acting local via this way of thinking and bearing regional conditions in mind

Well, how this understanding will bring to life of tourism? From the perspective of local government we see that many organizations with similar objectives in the tourism sector. First of all, there are Provincial Culture and Tourism Directorate, Directorate of Tourism in Municipalities, tourism commissions or offices in Trade and Industry chambers and non-governmental organizations in the field of tourism. All of them are in an effort to do something about local issues with limited opportunities.

Now, time is changing. An understanding that public dominates everything, take decisions regardless of stakeholders, make plans alone can not be the question of new understanding. It is vital to work together and create synergies for success. For this reason, a participatory structure that aims to act a coordinated manner is needed for tourism and promotional activities in the provinces.

5000 destination (destination place for tourism purposes) management organization has already been operating around the world. These organizations are structured in three different ways including public, private and public-private partnership. The first form of public destination

Now, time is changing. An understanding that public dominates everything, take decisions regardless of stakeholders, make plans alone can not be the question of new understanding. It is vital to work together and create synergies for success. For this reason, a participatory structure that aims to act a coordinated manner is needed for tourism and promotional activities in the provinces.

management organizations function as a unit of governorships or municipalities. Second public-private partnerships are forming organization most of the time governorships, municipalities, chambers of commerce and industry, related associations and foundations and even private businesses have come together and established a structure in the form of partnership. Destination management organization in the private sector fulfills the function in last option. In this model, state is drawing sets, identifies income and industry is performing a destination in its own management strategies. However, almost all fulfillment of activities is ensured the participation of all interested parties. This agency or organization takes on promotional activities for the destination of tourists called a destination, the city or smaller settlements. Advertising in general are made by internet portals, participation in fairs, visual and written media tools, brochures and advertisements. Such organizations also fulfill the task of making the city a convention center so people who engage in activities leave large amounts of money in that cities. Some of the destination management organizations have kept a large geographical area of operations, through conducting studies to attract investment in the city, identifying and implementing the city's tourism strategies.

Looking at the situation in Turkey, the three cities seems to be active so far. The first one is Istanbul. The business continues to operate by the Convention and Visitors Bureau established in 1987 as a depending foundation on TUGEV. This organization needs for more resources to function more

effectively and, therefore, has not yet reached the expected point. In the same way, Antalya Promotion and Tourism Development Co. Ltd. established at the beginning of the year 2012 in Antalya slowly begins to complete its construction and fulfill the destination management activities. New destination organization has just founded in Izmir and up the road. With the arrival of Aladdin Yuksel to the Governor's office Ankara takes tourism as a priority. A positive work done with the support of Metropolitan Municipality, as well as other Public Institutions, Civil Society Organizations and the Private Sector. Activities for the establishment of Destination management organization are carried out under the leadership of the Ankara Chamber of Commerce. The aim of all these organizations is single. To ensure that cities have a good location in tourism and move to the front of its competitors.

Such institution were founded in Luxembourg in 1933, Paris in 1971, Prague in 1958. Especially in the last twenty years cities or tourist regions recognized the importance of destination management organizations built all dwellings and carried out effectively. Today, the current models and institutions in Turkey can't promote cities enough and figure out problems within the framework of the logic of the public.

If Turkey wants to fold the success in tourism which is one of the key sectors and to spread tourism to different areas as expressed in its 2023 touism strategy, the existing system should be changed and destination management organizations should be established, conducted effective and ensured. A work should be performed on stakeholders, operations, incomes and forms of organization, semi-public semi-private legal destination management organizations should be founded in cities where needed. In addition, a top union should be established to ensure coordination among these organizations to be established in the cities .

This structure will increase the competitiveness of Turkey's tourism in general and of cities in particular and contribute to the benefits of the raise to the maximum level.

Best regards.

Doç. Dr.
Muharrem TUNA

“Beyaz Kurdele”ye ilk imzayı Necati Şaşmaz (Polat Alemdar) Attı...

Kadına Yönelik Şiddete Sıfır Toleransı amaçlayan kampanyanın ilki geçtiğimiz yıl, “Biz de Varız” adıyla imzaya açılmış ve ilk imzayı o zaman Başbakan Recep Tayyip Erdoğan atmıştı... Kampanya, toplumu derinden yaralayan, aile birliğini zedeleyen, önemli bir halk sağlığı sorunu olan kadına yönelik şiddete hep birlikte “Dur” demeyi ve bu konuda tüm toplumu bilinçlendirmeyi hedefliyor.

Ankara (Sivil İnisiyatif) - Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin, Kadına yönelik şiddete sıfır toleransı amaçlayan ‘Beyaz Kurdele’ imza kampanyasını başlattı. Biz de varız’ imza kampanyasında ilk imzayı, Başbakan Erdoğan atmıştı. Bu yıl Necati Şaşmaz attı.

Kampanya, toplumu derinden yaralayan, aile birliğini zedeleyen, önemli bir halk sağlığı sorunu olan kadına yönelik şiddete hep birlikte “Dur” demeyi ve bu konuda tüm toplumu bilinçlendirmeyi hedefliyor.

Fatma Şahin, kadını-erkeği, yaşlısı-genci ve engelliyle herkesin birinci

sınıf vatandaş olabilmesi için mücadele başlattıklarını söyledi.

Şahin, bakanlık olarak bu hedefi gerçekleştirirken, toplumun yarısını oluşturan kadınların statüsünü geliştirmek, eğitim, sağlık ve istihdam konularında onların önündeki engelleri kaldırmak için var güçleriyle çalıştıklarını ifade etti.

Kadınların karşılaştıkları meselelerin erkeklerle birlikte çözülebileceğini vurgulayan Şahin, şöyle devam etti: Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin bütün erkekleri ve kadınları ‘Beyaz Kurdele İmza Kampanyası’na destek vermeye çağırarak, “Şiddeti insan hakları ihlali olarak görüyoruz. Bunun için ‘Zihinsel dönüşüm gerekli’ dedik ve şiddete karşı hukuki alt yapımızı güçlendirdik sonra uygulama kapasitemizi artırdık. Şiddetle mücadeleyi toplumsal seferberliğe dönüştürdük. Ancak böyle, insani değerleri güçlendirebilir, şefkatli, merhametli, dayanışma içinde olabiliriz. Bugün başlattığımız Beyaz Kurdele İmza Kampanyası da bu seferberliğin bir parçası. Geçtiğimiz yıl kadına şiddete karşı sıfır tolerans kampanyasında, erkekler “Biz de Varız” kampanyasına katılarak imza atmışlardı. “Biz de Varız” kampanyasına ilk imzayı Başbakanımız Tayyip Erdoğan atmıştı. Bu yılki kampanyamızın da en az geçen yılki kampanya kadar ses getireceğine inanıyorum” dedi.

Şiddet Yanlısı Zavallı Erkekleri Yalnızlaştıracakız...

Kampanyada ülkenin yetiştirdiği değerli sanatçıların gücünü kullana-

rak beyinlerdeki algıyı değiştirmek istediklerini söyleyen Şahin, “Biz, müziğin gücünü kullanarak zihinleri değiştirmek istiyoruz. Sporun gücünü kullanarak zihinlerdeki o dalgaları dağıtmak istiyoruz. ‘Kadın-erkek eşittir, herkese fırsat eşitliği verilmelidir. Kadına şiddete sıfır tolerans istiyoruz’ diyerek, bütün Türkiye ve dünyaya bunu haykırıyoruz.” dedi. Şahin, kadınları tehlikelerden korumaya yönelik olarak, son 10 ayda bin olan kadın korunma evi kapasitesini bin 700’e çıkardıklarını belirterek, “Bugün burada olan Hakan Şükür ve İbrahim Kutluay kardeşlerimle, herkesin “Polat” dediği Necati Şaşmaz’la, ‘Şiddetle mücadelede ben de varım’ diyen Kutsi kardeşimle hep beraber kadınlara yönelik problemleri çözeceğiz. Bu yüzden sizin aramızda olmanız çok önemlidir. Kadın-erkek bir araya gelerek şiddet yanlısı zavallı erkekleri yalnızlaştıracakız.» diye konuştu.

“Beyaz Kurdele” imza kampanyasını başlatmak için özel olarak hazırlanan heykele, Bakan Fatma Şahin, kampanyanın sponsoru Turkcell’in Üst Yöneticisi (CEO) Süreyya Ciliv, sanatçılar Ajda Pekkan ve Türkan Şoray birlikte imza attı.

Geceye, Aile ve Sosyal Politikalar Bakan Yardımcısı Aşkın Asan, AK Parti Kadın Kolları Genel Başkanı Güldal Akşit, Vuslat Doğan Sabancı, Necati Şaşmaz, İbrahim Kutluay, futbolcular Mehmet Topal ve Gökhan Gönül ile sanat, spor ve iş dünyasından çok sayıda davetli katıldı.

Necati Şaşmaz (Polat Alemdar) put the first sign in “The White Ribbon”

The first of the campaign aimed at Zero Tolerance of Violence against Women opened for the signature in the name of “We’re also Here” last year and Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan had taken the first signature at that time... The campaign aims to say “Stop” all together to violence against women which is a major public health problem, deeply wounded the society, undermining the unity of the family and to raise the awareness of the whole society in this regard.

Ankara (Civil Initiative)-

Family and Social Policy Minister, Fatma Şahin launched “The White Ribbon” signature campaign aimed at zero tolerance of violence against women. The Prime Minister had taken the first signature in ‘We are also here’ signature campaign. This is what Necati Şaşmaz did this year.

The campaign aims to say all together “Stop” to violence against women which is deeply wounded society, undermining the unity of the family, is a major public health problem and raise the awareness of the whole society in this regard.

Fatma Şahin said that they had started a fight everyone to be first-class citizens, woman-man, old-young and disabled.

While the ministry is performing this goal, they did every effort to improve the status of women constitute half of the society and to remove the obstacles in front of them on education, health and employment issues, Şahin expressed.

Şahin by highlighting the issues faced by women said that they can be solved with men. Family and Social Policy Minister Fatma Şahin, calling all the men and women to support ‘White Ribbon signature Campaign’ said; We see violence as a violation of human rights. To do so, ‘mental conversion required’ and we have strengthened our infrastructure then extended the application of the legal capacity to violence. We have transformed struggle with violence to the social mobilization. Only in this way we can strengthen human values and

be in compassion, mercy, solidarity. White Ribbon Signature Campaign we launched today is a part of this mobilization. For zero-tolerance campaign against violence in the last year, men gave their support by joining “We’re also here” campaign. The Prime Minister had taken the first signature in ‘We are also here’ signature campaign. I believe that this year’s campaign will bring so much noise at least as the last year’s campaign”.

We will isolate Pro-poor men of violence

Şahin who said by using the power of the country’s educated brains they want to change the perception in the minds in Campaign of the artists that the Falcon, “ using the power of music we want to change the minds. Using the power of sport we want to distract those waves in minds. ‘Women and men are equal, everyone should be given equal opportunity. Saying we want zero tolerance for violence against women, ‘we cry out that all of Turkey and the world. “she said. Şahin specifying that they increased the number of protection houses from thousand to 700 thousand in the last

10 years in order to protect women from the dangers, “Hakan Sukur, who is here today and Ibrahim Kutluay brothers, everyone’s “Polat” Necati Şaşmaz”, with my brother Kutsi who said ‘I’m in the fight against Violence’ all together we will solve the problems for women. So having you among us is very important. men and women coming together we will isolate the pro poor men of violence “ she said.

Minister Fatma Şahin ,Turkcell’s chief executive sponsor of the campaign (CEO)” Süreyya Ciliz, artists Ajda Pekkan and Turkan Soray signed together the sculpture specially prepared to launch” the White Ribbon” signature campaign.

Deputy Minister of Family and Social Policies Ministry Aşkın Asan, Chairman of women’s branches of the AK Party Guldal Aksit, Vuslat Doğan Sabancı, Necati Şaşmaz, Ibrahim Kutluay, football players Mehmet Topal and Gokhan Gonul and a large number of guests from arts, sports and business attended the Night.

Halılarımızla Göz Kamaştırıyoruz...

Manisa Demirci, makine halıcılığındaki durağanlığı, kaliteli el halıcılığıyla aşma yolunu seçmiştir. 21.000 el halısı tezgahı ile iç ve dış piyasada söz sahibidir. Halıcılık Demirci’de atadan gelen meslek olması sebebiyle, piyasa şartlarına ve piyasa modellerine çok çabuk adapte olabilmektedir. 21.000 tezgahta piyasanın istediği renk desen ve kalitede halı üretimi mümkündür. Antik, Milas, Yörük, Kars, Yağcıbedir, Azeri, Nepal tipi el halılarının tüketiciye ulaşacağı en kısa yol Demirci’dir.

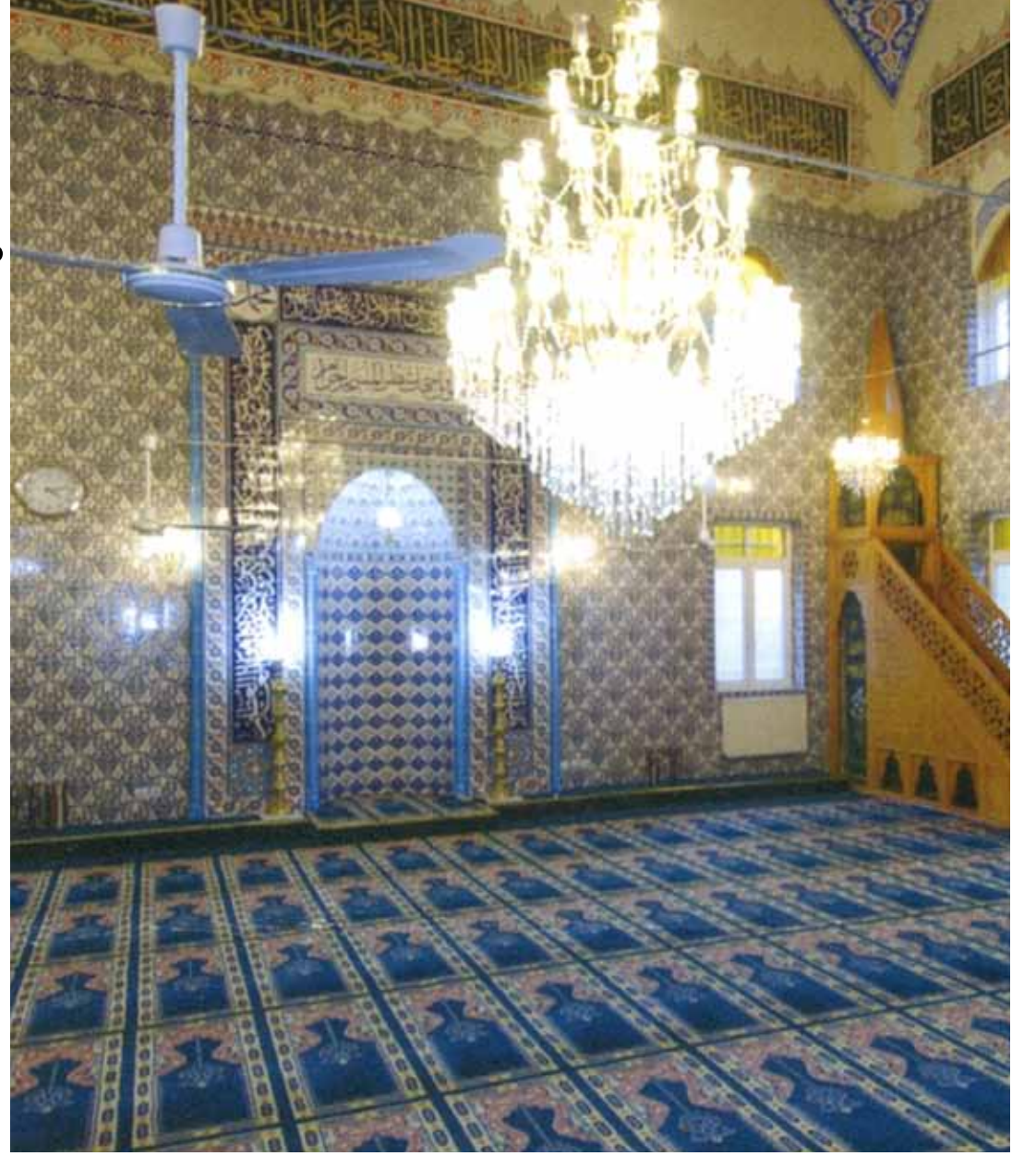
Halkın takdirini kazanmış olan iş adamı Yüksel DAĞHAN’la beraber hem Demirci’yi gezdik ve Demirciyi dinledik. Kendisinin yöre halkı ve kalkınmasında birçok çalışmalara öncülük yaptığını gördük. yaptığımız söyleşide Dağhan, Toprak analizleri yaparak Demirci’de boş kalmış olan 380 dönüme çeviz, kestane, zeytin ağaçlandırması yaptığını, Halka bunun olabileceğini göstererek halkın bu alana kanallize olabileceğini ve bu ağaçlandırma çalışmalarının çoğalmasıyla beraber Demirci’de ithalat ve ihracatın gerçekleşeceğini, yöresel halkın ekonomik döngü içinde

yer alacağını iş ve istihdamın sağlayacağını düşündüğünü söylüyor. Sivil toplum kuruluşlarında da yer alarak bu projelerini birçok kitleyle paylaşarak düşünen uygulayan ve sonuç alan bir toplum oluşmasının hayattaki en büyük amacının olduğunu söyledi.

Yüksel Dağhan’a Demirci halısı hakkında bizleri bilgilendirmesini istedik.

DAĞHAN: Manisa’nın Demirci ilçesinde halıcılık yüzyıllardan beri faal bir geçim kaynağıdır. Orta Asya ‘dan Türkler tarafından Anadolu’ya getirilen halıcılık, Selçuklular tarafından daha da iyileştirilerek Anadolu’nun her tarafına iletilmiş ve bu arada Demirci’ye getirilmiştir.

Osmanlı imparatorluğu zamanında hükümdarlıkça Demirci’ye gönderilen malzeme ve desenler Demirci’de doku-
nmuş olup saraylarda kullanılmıştır. 1990’lı yıllarda Demirci de önemli bir yapısal değişime uğramıştır. Makina halıcılığı alanında büyük yatırım ve tesisler kurulmuştur. Fakat Demirci tesislerini geliştirememesi ve piyasaya ayak uyduramaması sonucu piyasadaki pazarını büyük bir kısmını kaybetmiştir. Demirci makina halıcılığında kaybettiği bu pazarı duvardan duvara ve cami halıcılığı ile piyasaya geri dönmüştür. Cami halısında Türkiye’de ve yurt dışında pazarın büyük kısmını ele geçirmiştir. Tüm iller ve ilçelerde hatta köyler ve kasabalara kadar nerede cami bulunuyorsa muhakkak Demircide üretimi yapılmış olan cami halılarına rastlamak mümkündür. %100 yün ve WOOLMARK belgeli üretim yapan sayılı firmaların yapmış olduğu ihracatlar sayesinde Türkiye ekonomisinin büyümesine yardımcı olmaktadır. Türkiye’de olduğu gibi Avrupanın hemen hemen tüm şehirlerinde de Demirci Cami halılarını görmek mümkündür. %100 yün Cami ve Otel halısı üretiminde öncü firmaları ve köklü kuruluşları bünyesinde bulunduran Demirci Amerika, Rusya, Orta Asya, Japonya ve Arap ülkelerine yaptığı ihracatlarla da ihracatçı birlikleri tarafından takdir ile isminden bahsettirmiştir.

Demirci makine halıcılığındaki durağanlığı kaliteli el halıcılığıyla aşma yolunu seçmiştir. 21.000 el halısı tezgahı ile iç ve dış piyasada söz sahibidir. Halıcılık Demirci’de atadan gelen meslek olması sebebiyle piyasa şartlarını ve piyasa modellerine çok çabuk adapte olabilmektedir. 21.000 tezgahta piyasanın istediği renk desen ve kalitede halı üretimi mümkündür. Antik, Milas, Yörük, Kars, Yağcıbedir, Azeri, Nepal tipi el halılarının tüketiciye ulaşacağı en kısa yol Demirci’dir. dedi

Yüksel DAĞHAN’la Demirci Halıcılık sektöründe yer almış birçok üretim yerlerini gezerken Demirci’de sektöre yön vermiş olan SERKO Halı ve İpek Sanayi sahibi Bülent ASLAN’a da bir ziyaret gerçekleştirdik.

Halıcılık sektöründeki yerlerini nasıl koruduklarını, gelişen teknolojiye nasıl uyum sağladıklarını, kısacası bunun püf noktalarını anlatmasını istedik.

Bülent ASLAN: Bizler otel, cami, yurtlar ve büyük alanlar için %100 yünden halı üretmekteyiz. Çünkü yün halı tüm diğer suni elyaflarla üretilen halılara nazaran daha uzun süre görünümünü muhafaza eder. Yünün hacim ve esnekliği halıyı deformasyondan kurtarır. Uygulanan basınç kalktığında orijinal haline geri döner.

Bizler öncelikle birinci kalitede üretim yapmaktayız. ikinci kalite halı üretmeyi etik olarak doğru bulmuyoruz. Temel ilkimiz olmazsa olmazımız her zaman daha iyiyi daha kaliteliyi üretmek. Bizim ürettiğimiz halılarımızda tek değişiklik halının desen ve renginde yapılan değişikliklerdir.

Kalite anlayışımızı daha iyi anlatabilmek ve perçinlemek için uzun uğraşlar ve çalışmalardan sonra TS EN ISO 9001:2008 kalitemizi tescilledik. Ayrıca Dünya Yün birliği olan IWS tarafından

verilmekte olan WOOLMARK garantisini alarak %100 yün olduğunu tescilledik.

Mekanlarda ki iç aydınlığı tarihi dokusu içindeki çini ve hat sanatlarındaki renk uyumu göz önüne alınmaktadır. Şu ana kadar gerek yurt içinde gerekse yurt dışında birçok otel, cami ve öğrenci yurtlarına halı döşedik. Şu anda yeni bir çalışma olarak bordürlü sistem halı döşemesi yapmaktayız. Halı döşediğimiz mekânlarda komple kenarlarından bordür döşemek suretiyle eni ve boyu kaç metre olursa olsun overlok kullanmadan halı ve bordürü alttan ekleme bandı ile ekleyerek yekpare olarak döşüyoruz. Hem ek yerleri belli olmuyor hem de halı sanki o bölüm için dokunmuş gibi oluyor. Merdiven ve koridorlar içinde aynı uygulama yapılarak döşenen mekânlarda her yönüyle bütünlük sağlanmaktadır.

Serko Halı olarak referans ağıımız gün geçtikçe sayıları misli ile artmaktadır. Yurt içi satışlarımızın yanı sıra yurtdışı satışlarımız ile ihracatçılar birliğinin olumlu yorumlarını almış bulunmaktayız. 2012 yılının en büyük projelerinden birisi olan Suudi Arabistan’ın Mekke şehrinde bulunan ve Kral Abdülaziz tarafından inşa ettirilen caminin halılarını üretecek olmanın haklı gururunu yaşamaktayız. Bu referansımız hem bizler hem de Türkiye için bir ilk olarak sunulmaktadır. İlk defa Arabistan’da bulunan bir camiye %100 yün halı döşemesi yapılacaktır. Halılarımızda kullanılacak olan yünlerimiz yurtdışından ithal olarak getirilmiştir. Halı katalogumuzdaki mevcut renk ve desenlerden halı beğendirip döşemektense mekanın iç tasarımına uygun kendine özgü yeni model ve desenler geliştirip, kaliteli uygulama yapmak öncelikli ilkelerimiz arasındadır. dedi

“We are Charming with our Carpets”

Demirci district of Manisa province has preferred to overcome the stagnation in the machine weaved carpet sector by focusing on good quality handmade carpets. The city has a leading rank in the domestic and international markets with 21.000 handmade carpet stalls. Carpet weaving easily adapts to the conditions and models of the market since it is a business inherited from ancestors. It is possible to rapidly manufacture carpets at any color, design and quality. The shortest way that the consumers can access the Antique, Milas, Yörük (Nomadic), Kars, Yağcıbedir, Azeri, and Nepal type carpets is Demirci.

We visited and listed the district of Demirci together with the businessman Yüksel Dağhan, who is appreciated by the people there. We saw that he is taking the lead in many efforts aiming to contribute to the development of the region. Mr. Dağhan told us that he first started by analyzing the soil of the 380 hectares of idle land in Demirci and planted walnut, chestnut and olive trees. He said that in this way he can raise awareness among people to cause an increase in forestation attempts. He believes this will help to increase the trade figures from and to Demirci and thus contribute to opening of new employment opportunities for the people. He added that he shares his projects through joining NGOs to help to formation of a result oriented society, which he mentions as his main objective of his life. We also discussed with Mr. Dağhan the issue of carpet weaving, which is a main source of livelihood in Demirci for centuries and asked him to brief us about the Demirci carpets.

DAĞHAN: Carpet weaving is an active means of livelihood in Demirci district of Manisa province since centuries. Carpet weaving, which was brought to

Anatolia by Turks from the central Asia, was improved by the Seljuk Turks and disseminated to all parts of Anatolia including Demirci.

During the Ottoman Empire, the materials and designs sent by the rulers were weaved in Demirci and the carpets were used in the palaces. Demirci has undergone a major structural changed during the 1990s. a big investment has been made and facilities established for machined weaving. However Demirci lost most of its market since the facilities were not improved and the developments in the market were not followed. Demirci regained its market, which it had lost in terms of machined weaving, through wall carpets and carpets weaved for mosques. Nowadays most of the mosque carpets markets in Turkey and abroad is controlled by Demirci. It is possible to see carpets in the mosques in every city, district or village. Export made by companies for 100 percent wool and with the brand “WOOLMARK” contributes to the Turkish economy. It is possible to see Demirci mosques carpets in almost cities of Turkey and in Europe. Demirci, which hosts pioneer companies of 100 percent wool mosque and hotel carpets, has been appreciated by exporters unions due to the exports made to USA, Russia, Central Asia, Japan and Arab countries.

Demirci has preferred to overcome the static situation of the machined carpet weaver by handmade carpets of good quality. Since carpet weaving is a profession that passes from father to children, the manufacturers easily adapt to the conditions and models of the market. It is possible to see carpets weaved in colors, designs and quality as required by the market in about 21.000 carpet looms. The shortest way the consumers can access carpet models like antique, Milas, Yörük (Nomad), Kars, Yağcıbedir, Azeri and Nepal type is Demirci.

While visiting carpet manufacturing facilities in Demirci together with Mr. Yüksel Dağhan, we also paid a visit to Mr. Bülent Aslan, owner of SERKO Carpet and Silk Industry, which is a pioneer of the sector in Demirci.

We asked Mr. Aslan to tell us how he preserved his position in the sector, how they adapted to the developing technology and shortly the tips for they managed this.

Bülent ASLAN: We are manufacturing 100 percent wool carpets for mosques,

hotels, dormitories and large areas. Wool carpets are able to preserve their view much longer than other artificial fiber carpets. Volume and flexibility of the wool saves the carpet from the deformation. Once the pressure is lifted it returns to its original form.

First of all we produce first quality carpets; it is not ethic to produce second quality. Our basic sine qua non principle is always to produce better and good quality products. The only thing that changes in our carpets is the design and color.

To emphasize our approach for quality we have managed to register TS EN ISO 9001:2008 quality after long efforts. In addition, we have proved that our products are 100 % wool by obtaining the WOOLMARK brand given by World Wool Union (IWS).

We take the internal illumination of the place and the color harmony of the glazed tiles and calligraphy into consideration. We have so far furnished carpets to many hotels, mosques and student dormitories in Turkey and

abroad. Currently we are furnishing bordered floor system carpet furnishing as a new system. We furnish borders completely to the sides of the areas furnished with carpets regardless of the size without using overlock as a single whole part. The advantage is that the additions are not evident and it appears that the carpet has been weaved for that specific area. The same is applied for stairs and corridors to form a unity.

As Serko Carpets, our list of references extends each day. We have received positive feedbacks from our customers and exporters unions in Turkey and abroad. One of our major projects in 2012 is that we are proud to be the company that will produce the carpets to be furnished to a new mosque that is being built in Mecca by King Abdullah of Saudi Arabia. This will be a unique reference in Turkey. For the first time 100 percent wool carpet will be furnished to a mosque in Saudi Arabia.

Our main principle is to furnish carpets special to the inner design of the building rather than priorly selecting color and design for that place.

ULUSLARARASI *Sivil İnisiyatif*

32 Aralık 2012
Sivil İNİSİYATİF

Başkent Platformu'na bir ziyaret de TESKOMB'dan...

2013 yılı “BARIŞ YILI” olarak tarihe geçmeli...

TESKOMB Genel Başkan Baş Danışmanı Ahmet Kaya'nın, Platform Genel Başkanı Mustafa Kurt'u ziyaretinde “terör “ ele alındı...

önerisi söylemiyorlar”.

Sadece Türkiye'yi değil, bölgeyi hatta dünyayı ilgilendiren bu derece önemli bir konunun samimi yaklaşımlar olmadıkça çözümünün mümkün olmayacağını belirten Kaya, sözlerini şöyle sürdürdü:

“Bu çözümsüzlü-

ğün en önemli parçası olarak gördüğüm TBMM'sinde grubu bulunan tüm siyasi partilere buradan sesleniyorum. Eğer gerçekten barış istiyorsanız, dökülen kanın durmasını istiyorsanız, o halde söylem yerine eyleme dönüşecek bir proje ile kamuoyunun huzuruna çıkın, iktidarın bu projeye destek vermesi için somut çağrıda bulunun. Barış, yüreктen inanmakla ve istemekle olur. Aksi halde samimiyetinizden kamuoyu kuşku duyacaktır.

Bendeniz Türkiye Cumhuriyetinin Kürt kökenli vatandaşı olarak; Türk-Kürt kardeşliğine helal gelmemesi için siyasi partilere, STK'lara, toplumun tüm katmanlarına büyük görev düştüğünü ifade etmek isterim. Hepimiz üzerimize düşen sorumlulukları bilmeli ve samimiyetle yerine getirmeliyiz.

Sayın Mesut Barzani'nin AK parti kongresinde silahla bir yere varılamayacağını söylemesi önemsenmeli... Suriye'de, İran'da, Irak'taki Kürtlerinde Türk Cumhuriyetlerindeki tarihsel akraba gibi görülmesi gerektiğini bilmeliyiz. Uzatılan dostluk ellerini geri çevirmek imparatorluk mirasında oturan Türkiye Cumhuriyetine, hükümetine, muhalefetine ve halkımıza yakışmaz diyorum”.

Barışın sağlanmasında büyük fedakarlıklar gösteren merhum Turgut Özal'ı rahmetle andığını da sözlerine ekleyen Kaya, konuşmasını şöyle tamamladı:

“Sözlerime son vermeden önce; Hepimizi yakından ilgilendiren bu barışın sağlanması, bu huzursuzluğun son bulması noktasın da büyük fedakarlıklar gösteren geçmişte merhum Turgut Özal'ı bugünlerde taşın altına elini koyan Sayın Başbakanımız Sayın Tayyip Erdoğan Beyefendiye teşekkür ederim. 2013 yılının bir Milat olarak kabul edilmesi ve “Barış yılı” olarak tarihe geçmesini temenni ediyorum dedi”.

A visit from TESKOMB to the capital city platform

2013 should be marked as the “PEACE YEAR”

Chief Advisor to the Chairman of TESKOMB (Turkish Union for Tradesmen and Craftsmen Credit Guarantee Cooperatives) Mr. Ahmet Kaya visited Chairman of the Platform and discussed the “terror” issue.

Ankara (Non Governmental Initiative) – Chief Advisor to the Chairman of TESKOMB Mr. Ahmet Kaya visited the Capital City Platform Chairman Mr. Mustafa Kurt and discussed the issues on the agenda. The main topic was “terror and methods for solution”.

KURT: “IN OVERCOMING TERROR, OUR PRIORITY SHOULD BE UNITY”...

Chairman of the Capital City Platform Mr. Mustafa Kurt expressed his pleasure for the visit of Mr. Ahmet Kaya, Chief Advisor to the Chairman of TESKOMB, and stated that the political parties should work on project basis on the issue of terror.

Noting that the terror cannot be underestimated solely with condemnations, Mr. Kurt said: “all political parties, NGOs, and the state with all its institutions and organizations should act in a unity”.

KAYA: They keep saying “mothers should not cry and father not sorrow anymore” but they do not bring any solution.

Chief Advisor to the Chairman of TESKOMB Mr. Ahmet Kaya in his remarks stated that the political leaders should consider the terror issue as an important problem worth sacrificing their political lives for its solution and asked “if we are not to solve it today, in which century are we going to do this?”

Kaya said:

“Looking at the political leaders we hear remarks from them that they are ready to sacrifice their political lives for this cause. In fact we hear this not only from the leaders but also from many of our politicians. However we do not see these words be transformed into concrete projects or steps. They keep saying “mothers should not cry and father not sorrow anymore” but they do not bring any solution.”

Kaya also said that it is not possible to solve such a vital problem, which closely interests not only Turkey but the region and even the whole world, without introducing sincere approaches, and added:

“I would like to address all parties in the Parliament, which I consider as the major part of this deadlock. If you really desire peace and want to stop this bloodshed, then come to us with a project rather than words, and ask the government to support your project. Peace is only achieved with belief from the heart and willingness. Otherwise the public will have doubts about your sincerity.

As for myself, as a citizen of the Republic of Turkey with Kurdish roots, I would like to emphasize the responsibilities that the political parties, NGOs and all sections of the society should bear in order not to distract the Turkish-Kurdish brotherhood. We all should be aware of our responsibilities and fulfill them accordingly.

It is very important when Masoud Barzani said in the AK Party's congress that it is not possible to get anywhere using weapons. We think that the Kurds living in Syria, Iran and Iraq should be considered as historical relatives by the Republic of Turkey. I think it is not appropriate for the government, opposition and the people of Turkey, which is an inheritor of an empire, to refuse a hand of friendship given to them”.

Kaya added that he would like to commemorate late President Turgut Özal, for his contributions and sacrifices

for establishing a peace, and ended his words by saying:

“I would like to finalize my words by commemorating late President Turgut Özal, who sacrificed a lot for finding a solution to this problem, and thank Prime Minister Recep Tayyip Erdoğan for his great efforts on this prospect. I wish 2013 will be accepted as a milestone and will be marked as a “peace year” in the history”.

Ankara (Sivil İnisiyatif) – TESKOMB Genel Başkan Baş Danışmanı Ahmet Kaya, Başkent Platformunu ziyaret ederek Genel Başkan Mustafa Kurt ile gündemdeki meseleler üzerine bir süre sohbet etti. Ziyarette, ana konu, “terör ve çözüm yolları” idi.

KURT “TERÖRÜN SONLANDIRILMASINDA BİRLİK VE BERABERLİK ÖNCELİĞİMİZ OLMALI”

Başkent Platformu Genel Başkanı Mustafa Kurt, TESKOMB Genel Başkan Baş Danışmanı Ahmet Kaya'nın, platform ziyaretinden duyduğu memnuniyetini ifade ederek terör konusunda siyasi partilerin proje bazlı çalışmalarını gerektiğini söyledi.

Terör belasının sadece kınamalarla geçirilemeyeceğine dikkat çeken Kurt, “tüm siyasi partilerin, sivil toplum kuruluşlarının, devletin kurum ve kuruluşlarında görev yapanların bir bütün halinde el ele vererek hareket etmeleri gerekmektedir” diye konuştu.

KAYA “Analar ağlamasın diyorlar, babalar üzülmesin diyorlar ama bir türlü çözüm önerisi söylemiyorlar”

TESKOMB Genel Başkan Baş Danışmanı Ahmet Kaya da konuşmasında terörün çözümü konusunda siyasi parti liderlerinin konuyu belki de siyasi hayatını feda edecek kadar önemli görmesi gerektiğine işaret ederek “bu sorunu bugün çözmeyeceksek, acaba kaçınıcı yüzyılda çözeceğiz” dedi.

Kaya, şunları söyledi.

“Siyasi parti liderlerine baktığımız da, siyasi hayatını feda edecek kadar, bu davaya baş koymuş gibi görüntü sergilemektedirler. Hatta sadece parti liderleri değil, çoğu siyasilerimizden kulağa hoş gelen sözler duyuyoruz. Ancak bir türlü söylemenin ötesine bir proje veya somut bir adım attıklarını ne hikmetse görmedik. Analar ağlamasın diyorlar, babalar üzülmesin diyorlar ama bir türlü çözüm